

2,50
euros

EL

Any XLIII

Núm. 3964

NOU

Amb 'El 9 Magazin'

Divendres, 22 de maig de 2020

646 079 023

(Pàgines 2 a 12,
Esports i editorial)

La vida torna al carrer

► L'obertura de les terrasses i el comerç amb l'entrada d'Osona i el Ripollès a la fase 1 ha omplert els espais públics des de dilluns

► Als centres hospitalaris d'Osona hi ha 42 persones ingressades amb positiu de Covid-19 i al Ripollès ja només en queda una

ALBERT LLIMÓS

Les terrasses de la plaça Major de Vic plenes i nens jugant, aquest dijous a la tarda coincidint amb les altes temperatures

Osona i el Ripollès van passar dilluns a la fase 1 de la desescalada, un relaxament de les mesures de confinament que s'ha traduït en imatges de terrasses plenes de gent a punts emblemàtics com la plaça Major de Vic. El bon temps i la reobertura gene-

ralitzada del comerç també han afavorit el retorn de la vida als carrers, però tot i això la majoria de restaurants continuen pendents del pas al següent estadi del desconfinament, ja que encara que sigui amb limitacions també podran atendre clients

a l'interior dels seus locals. De moment tampoc han reobert totes les botigues. Els ajuntaments demanen a la població que mantingui la precaució i estigui pendent de complir les mesures per evitar rebrots del coronavirus.

ALBERT LLIMÓS

Virtuts i defectes del teletreball

El confinament ha impulsat el teletreball. Una part d'aquest es podria conso-

lidar després de la crisi. El treball des de casa té avantatges i inconvenients.

ALBERT LLIMÓS

Instal·lacions esportives a mig gas

La fase 1 ha permès reobrir instal·lacions a l'aire lliure on es practiquen esports

sense contacte. Amb limitacions, s'ha tornat a jugar a pàdel, golf o a fer atletisme.

► Educació vol que les escoles obrin l'1 de juny si es passa a la fase 2 però sense fer classes

► El pavelló de salut de Vic no es desmuntarà encara tot i que fa dies que ja no hi ha pacients

La Covid-19 i el confinament de la població han catapultat el teletreball les últimes setmanes, però sense que empreses i em-

pleats l'haguessin testat prèviament. Encara sense una regulació específica, ara per ara el govern espanyol demana mantenir-lo.

Teletreball, entre riscos i avantatges

Fins ara només un 8% dels espanyols complien les obligacions laborals a distància, però amb el confinament aquest model s'ha estès forçosament

Vic/Ripoll

D. Altarriba i T. Vilamala (text) / Albert Llimós (fotos)

Fins fa uns mesos era l'excepció, però en qüestió de setmanes el teletreball ha trucat a la porta de moltes cases, fent-se lloc a despatxos improvisats *ad hoc* després de triar la paret més blanca del menjador o assegurar una bona connexió a internet. Segons un estudi del Banc d'Espanya publicat aquest mes de maig, abans de la pandèmia només un 8,3% dels treballadors espanyols complien les seves obligacions laborals a distància, però un cop superada la Covid-19 hi ha camp per córrer, ja que el percentatge podria arribar a superar el 30%. Això vol dir que, a efectes pràctics, un de cada tres empleats deixaria de trepitjar regularment el lloc on treballa, però amb el benentès que aquesta fórmula no és aplicable ni a totes les empreses ni sectors ni territoris.

Elisenda Tarrats, doctora en Administració i Direcció d'Empreses i professora de la UVic, apunta que el que passi a partir d'ara dependrà de com s'hagi afrontat una situació per a la qual no hi havia manual d'instruccions: "Si es tracta d'organitzacions que valoren molt la presencialitat o no estan transformades digitalment és possible que estiguin vivint aquest període amb caos i angonya, però d'altres hauran descobert que augmenta la productivitat dels treballadors, i que a més a més estan contents perquè disposen d'una major flexibilitat a l'hora de fer la feina i organitzar-se el temps". Tot això, però, sense perdre de vista que el coronavirus *ha imposat* el teletreball de cop i volta, impedit que empreses i professionals el testessin prèviament, i en unes circumstàncies completament excepcionals, amb moltes dificultats per conciliar feina i família a causa de la suspensió de les classes, jornades laborals maratonianes o una hiperconnexió constant a

ELS ERRORS MÉS COMUNS

Segons els experts en treball flexible de la Universitat Oberta de Catalunya, hi ha tres errors que s'acostumen a repetir a l'hora d'adaptar la feina a casa.

■ Estar sempre connectat

Es genera la falsa creença que teletreball és sinònim d'estar disponible permanentment, cosa que resulta "estressant, improductiva i va en contra del dret a la desconexió digital". En realitat cal "deixar que la gent s'organitzi el temps com més li convingui perquè pugui lliurar els resultats acordats en un termini concret". Els experts recomanen donar autonomia als treballadors i que els directius no intentin saber què fan a cada moment.

■ Seguir horaris extensos

Si ens trobem treballant a tota hora, sense descansos, "estem fent alguna cosa malament". La clau és reservar temps per a activitats més enllà de la feina, com ara sortir a fer esport.

■ No parar mai

Segons apunten des de la UOC, l'ideal és realitzar descansos breus també al llarg del dia –"cinc minuts cada mitja hora, quinze minuts cada dues hores, una pausa més llarga per dinar..."– i "fer estiraments que evitin problemes musculoesquelètics associats al treball sedentari".

través del telèfon, el correu electrònic i el WhatsApp. És en aquest sentit que Eva Rimbaud, professora d'Economia i Empresa de la UOC, alerta que en general "el teletreball que hem adoptat durant la pandèmia no és una forma correcta de teletreball".

Entre els paranys que descriu en un article al costat

de dos experts més hi ha que l'horari de feina s'allarga com a mínim dues hores respecte a l'habitual; que l'entorn, amb fills a casa, pot reclamar constantment l'atenció del treballador o treballadora; el fet d'haver d'assumir un excés d'informació i coordinació digital que en circumstàncies normals no seria necessària, i, entre d'altres, que "davant de la demanda per part de l'empresa i l'autoexigència que ens imposablem pressionats per la situació econòmica, la desconexió esdevé gairebé impossible i contestem i enviem correus fora de l'horari habitual", igual que es registren pics d'activitat passada la mitjanit i de matinada. Des de la UOC també alerten que en aquest context s'aguditzin la bretxa de gènere, ja que durant el confinament les dones estan assumint més tasques domèstiques i de cures que els homes.

Continuar prorrogant la jornada laboral a distància com a mínim fins al juny –una mesura de defensa el govern espanyol– o implantar-la definitivament, per tant, exigeix que empreses i treballadors abordinin reptes que ara mateix ja són de present. La cultura de la *presencialitat*, voler-se assegurar que els empleats "estan connectats i fan com més hores millor, no casa amb el teletreball", explica Tarrats, "cal avançar en polítiques de recursos humans i treball per objectius: orientar la feina a resultats, marcar uns terminis i realitzar un seguiment de com es van assolint. Això implica que la direcció dipositi la seva confiança en els treballadors. Ells, per la seva banda, han de ser responsables i organitzats a l'hora de gestionar una autonomia que segurament es traduirà en més benestar i satisfacció".

Tarrats hi afegeix que amb el teletreball és possible captar talent encara que físicament es trobi lluny de la seu de l'empresa, que s'eviten desplaçaments innecessaris

Vanessa Rivero i Gerard Soldevila
Coordinadora TIC i informàtic (Sant Joan)

"Conciliar amb família suposa molt esforç"

Sant Joan de les Abadesses

Cèlia Forment

Vanessa Rivero, de Sant Joan de les Abadesses, fa més de 65 dies que treballa des de casa. És mestra i ha viscut des del primer dia

el revulsiu dels professionals de l'ensenyament. Com a coordinadora TIC de l'escola Mont Cós de Montagut, de la ZER El Llierca, ha treballat contra rellotge per dotar alumnes i professorat de recursos educatius per fer des de

David Oliva
Advocat i soci de Just Consulting (Vic)

"Ho veig possible sempre que es reguli"

Vic

D.A.

"Ens hem adonat que no ens cal donar la mà per tancar un tracte i que no ho podem fer", diu David Oliva, advocat i soci de

Just Consulting Comput, de Vic. Aquesta empresa va estrenar els seus nous despatxos el setembre passat; cinc mesos després, bona part dels treballadors han hagut de treballar des de casa i ara, a la tornada, "amb altres normes com

a que disminueixen els accidents *in itinere*: "Jo soc molt partidària d'aplicar-lo de forma combinada amb la presencialitat. Hi ha treballadors

a qui els serà més fàcil i d'altres als quals caldrà formar, però vull entendre la pandèmia com una oportunitat de fer passos agegantats cap a

casa. També és mare d'un nen de 15 mesos, en Joan, i conjuntament amb la seva parella, Gerard Soldevila, han hagut de fer mans i mànigues per conciliar vida laboral i familiar, però amb la sort que els pares d'ella viuen en una casa connectada a la seva i els han donat un cop de mà.

Rivero explica que les dues primeres setmanes d'estat d'alarma treballava gairebé tot el dia: "Les coses van canviar d'un dia per l'altre i vam haver de reinventar-nos". Sovint feia reunions amb en Joan a la falda. Recorda aquells dies amb certa angoixa i destaca que posteriorment van decidir marcar uns horaris. "A partir de les 7 intentem no estar pendents dels telèfons, i el mateix el cap de setmana"; tampoc responen missatges durant els àpats.

Treballar des de casa també els ha suposat acordar un repartiment de l'espai. "A vegades un treballa a una zona i l'altre, en una habitació diferent", detalla Rivero. En Gerard és informàtic i des del primer dia va tenir l'opció de teletreballar. Ha notat un augment de peticions i la seva empresa, d'Olot, que es dedica a crear pàgines web i desenvolupar aplicacions mòbils, fins i tot ha incorporat cinc empleats nous. En aquest sector ha quedat demostrat que es pot teletreballar i segons explica, de fet, valoren mantenir aquest model un cop quedi enrere la crisi sanitària.

no poder tenir més d'una visita a la sala d'espera i les mesures de seguretat", es plantegen el teletreball com una opció. "De moment hi ha dues persones que continuen fent-ne. És una decisió voluntària que com a empresa respectarem", diu Oliva, que hi afegeix que la pandèmia ha demostrat que "potser no cal anar a Barcelona o Girona [hi tenen subseus] per parlar del que faci falta", o que és possible "intentar reconfigurar l'horari i fer-lo més seguit per plegar més d'hora a la tarda, avançant cap a l'horari europeu".

Els canvis, que han estat sobtats per la pandèmia, permeten veure els avantatges i els inconvenients del teletreball. "Crec que s'instaurarà en certs col·lectius", però s'ha de fer bé: cal una autodisciplina potent per part del treballador i "deixar de banda aquella autosatisfacció masoquista de dir que has treballat 12 hores, perquè no sempre són productives". També cal que l'empresa es faci càrrec, diu, de les necessitats per treballar des de casa. "Una bona cadira, espai, la tecnologia necessària, despeses...", perquè si no hi sortirà perdent el treballador. Alhora és bàsic entendre que cal "un horari". En el seu sector ho veu possible, però sempre que hi hagi una regulació, "perquè fins ara tan sols existeix una resolució del 2002 revisada en anys posteriors que només defineix el teletreball".

un canvi que si no hauria tardat molt més a arribar. I tot això tenint present, també, que no és un model apte per a totes les organitzacions".

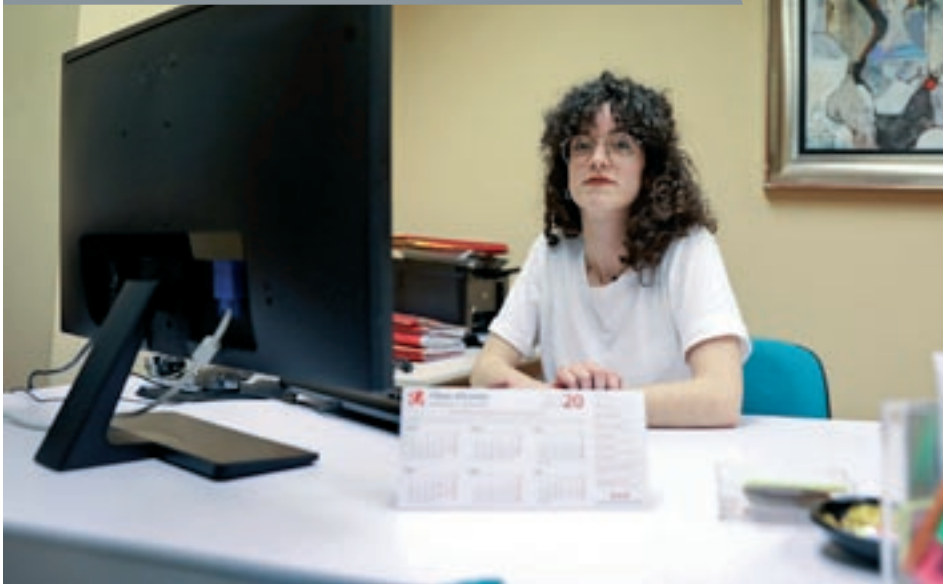
Els sindicats han verbalitzat públicament les darreres setmanes la necessitat d'un marc regulador com més aviat millor, però no per a

aquest teletreball imposat de pressa i corrents, sinó pensant en les mateixes condicions que l'empresa hauria de garantir als emple-

ats presencialment, com ara cobrir les despeses d'adequar tecnològicament la llar o un contracte específic que empari els drets i deures.

Segons va anunciar la ministra de Treball i Economia Social el passat mes d'abril, el govern espanyol hi està treballant.

Cristina Tengo Gestora de Ribas Álvarez (Ripoll)

“He fet el mateix horari que al despatx”

Ripoll

C.F.

A Cristina Tengo, gestora de Ribas Álvarez a Ripoll, l'empresa li va donar la possibilitat de teletreballar des del primer avís del decret de

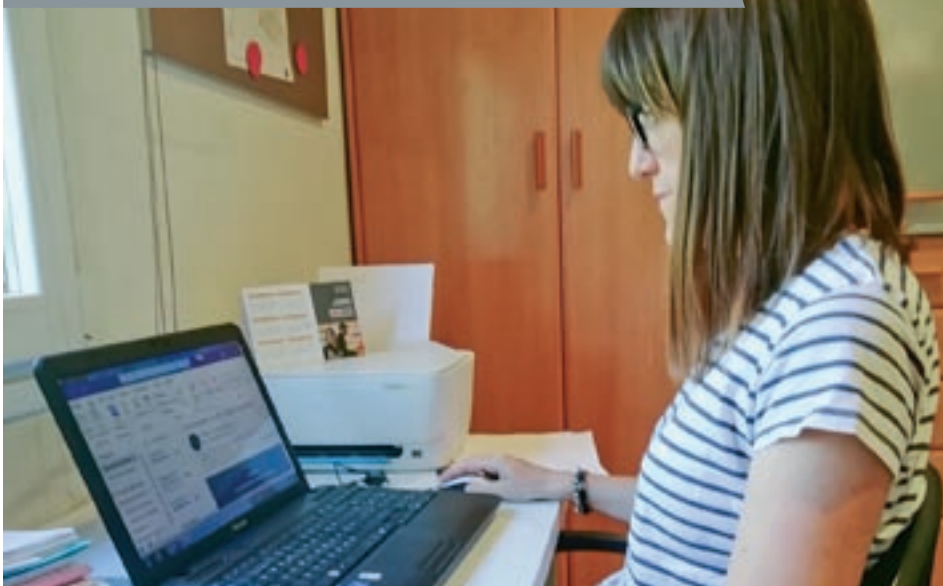
l'estat d'alarma. La campdevanolenca destaca que el seu ofici és servei catalogat com a essencial i l'equip es va "organitzar de manera que part de la plantilla feia teletreball i l'altra anava al despatx, sempre a porta tancada de cara al públic". El tracte

directe amb el client és un aspecte important de la seva feina, i durant les setmanes que ha treballat des de casa l'ha substituït per trucades telefòniques o videoconferències. No ha estat fàcil, perquè precisament durant aquest temps ha augmentat molt el nombre de peticions per part dels clients: "No hem parat, hem atès consultes contínuament mentre la informació fiscal, jurídica i laboral ens arribava amb comptagotes per part del govern central".

L'horari que ha seguit durant el confinament ha estat exactament el mateix que quan treballa al despatx. Això sí, ha notat un millor ajustament del temps per poder-ho compaginar amb el seu dia a dia personal. Ha utilitzat equips informàtics propis però accedint remotament al sistema intern del despatx sense cap mena de problema. També destaca que tota la documentació i material d'oficina li ha proporcionat l'empresa.

Tengo considera que l'opció de teletreballar, amb la tecnologia actual, és viable, però sempre que es puguin fer les tasques del dia a dia sense inconvenients. En el seu cas concret prefereix ser al despatx, ja que "el tracte amb el client de forma presencial és molt important" en una assessoria i consultoria. Tot el material jurídic, legal i el gruix de documentació que utilitza a diari també la té molt més a mà allà.

Maica Roca / Coordinadora de programes i recursos humans (Taradell)

“Per mi ha estat una bona solució”

Taradell

Laia Miralpeix

Maica Roca treballa a l'Ajuntament de Taradell. Des de finals de març ha estat fent teletreball des de casa i explica que "ha estat una bona solu-

ció per poder conciliar la vida laboral i familiar". La seva parella treballa al món de l'alimentació i tenen una filla de 8 anys: "Si no hagués pogut treballar des de casa, l'hauria hagut de deixar amb els avis, però són població de risc i d'aquesta manera

no hem posat en perill a ningú".

Roca reconeix que els primers dies "anàvem una mica perduts, però ha anat molt més bé del que em pensava i agraeixo el fet d'haver-ho pogut fer així. Sort n'hem tingut, de la tecnologia", i afegeix que "trobes a faltar els companys i el tracte personal i el lloc de treball, perquè ho tens tot més a mà, però amb els recursos adequats a casa també es treballa bé". En el seu cas, per exemple, quan el seu marit no és a casa per qüestions laborals, la seva filla i ella es posen a treballar en un mateix espai que han habilitat: "Cadascú fa el que li toca: ella, les tasques escolars i jo, la meva feina". Roca destaca que les noves tecnologies, a banda de permetre el teletreball, també provoquen la sensació que estiguem tot el dia connectats: "Depens de molta gent i cadascú es fa el seu horari, com pot i segons la situació familiar, però és cert que no desconnectes i et passes l'estona pendent del mòbil o dels correus per si t'ha arribat o t'han dit alguna cosa de la feina". Tot i això, té clar que és "normal", ja que per exemple "només per comunicar-te a nivell intern, amb la resta de companys i companyes de feina, ja l'utilitzes més". A partir de la setmana vinent la idea és anar-se incorporant físicament a la feina, però a poc a poc: "Ens ho anirem combinant amb la resta de persones de l'Ajuntament."

Osona i el Ripollès van assolir di-lluns la fase 1 de la desescalada, que s'ha traduït en imatges de terrasses plenes de gent cada dia de

la setmana. Tot i això, els ajuntaments insisteixen que cal mantenir la prudència i complir totes les mesures per evitar possibles rebrots.

Alegria continguda

El pas d'Osona i el Ripollès a la fase 1 omple les terrasses, però comerços i restaurants continuen a mig gas i pendants d'anar avançant

Vic/Ripoll

E. Puigferrer / T. Vilamala
Portaven tot el confinament tancats a casa, només sortint a passejar pel petit terme municipal de Sant Hipòlit de Voltregà, i així que van tenir l'oportunitat d'agafar el cotxe es van plantar en una terrassa de la plaça Major de Vic. "Reconforta molt retrobar-se amb els amics, ja que no havíem sortit pràcticament en tot el confinament". Ho explicava dimarts a la tarda Gil Capdevila, assegut al costat de la seva colla i just abans que Jordi Camps hi afegís que "només per poder venir a fer una cervesa, ja val la pena tot". Durant les últimes setmanes havien mantingut el contacte a través de plataformes digitals, però evidentment no és el mateix que veure's cara a cara i comentar tant el que han viscut separats com el que ha de venir. "Ja estem pensant què podrem fer per Sant Joan. Sempre ens agrada anar a la platja, però tenim clar que aquest any serà bastant complicat... Esperem

com a mínim poder trobar-nos i fer un sopar", explicava Capdevila, "també tenim ganes de tornar a sortir a les discoteques, però entenem que per això encara falta força temps".

El seu testimoni certifica que una de les prioritats pel jovent és recuperar la vida social a mesura que avanci la desescalada, mentre que per a molts el simple fet

Les botigues ja poden atendre els clients sense cita prèvia

de poder sortir a prendre la fresca ja és un gran salt endavant. "Estar tants dies tancats a casa amb els nens es va fer dur. Poder sortir i distreure'ns ens canvia una mica l'estat d'ànim", afirmava la família Cabrejo Bravo, una altra de les que dimarts van aprofitar el segon dia de la fase 1 per asseure's en una terrassa de la plaça Major. Les precaucions, una priori-

tat. I és que malgrat complir la distància de seguretat respecte a la resta de taules, la mascareta i l'alcohol estaven a l'ordre del dia. "Hem de tenir la responsabilitat de vigilar, per nosaltres i les altres persones. Poder sortir és un privilegi, però no ens podem oblidar de ser curosos. Aquest virus ha fet molt mal i s'ha emportat molta gent", apuntaven. Malgrat trobar-se encara en una situació anòmala, els inconvenients no els impedi- en ser optimistes: "Poder estar tots junts a fora és un canvi molt gran. Aquí hi veus moviment i vida, i a més fa bon temps. Et reconforta moralment".

Igual que a Vic, l'augment de vida als carrers després de nou setmanes de confinament més estricte s'ha repetit a la majoria de municipis d'Osona i el Ripollès. "Amb el pas a la fase 1 realment s'ha notat un canvi en l'esperit de la gent", apunta Bet Piella, regidora de Comerç i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Vic, "al llarg de la setmana hem parlat amb alguns bars que han de com-

Un grup d'amics de Sant Hipòlit celebrava dimarts poder-se tornar a reunir a la terrassa d'un bar,

patibilitzar la desinfecció escrupolosa de les terrasses amb el fet que, quan s'aixeca algú d'una taula, de seguida hi ha altres persones esperant per asseure's. Des de l'Ajuntament hem fet tot el possible perquè puguin créixer en espai i, així, garantir les distàncies de seguretat". També han actuat de manera similar els consistoris de Manlleu, Torelló o Prats de Lluçanès, on la regidora Montse Juvanteny detalla que de 10 bars i restaurants n'hi ha 7 que ja han reobert i un altre que ho fa aquest divendres. A Centelles

tampoc tots van recuperar l'activitat el mateix dilluns. Segons explica Josep Arisa, que està al capdavant de Promoció Econòmica, "s'hi van sumant a mesura que constaten que gràcies al canvi de fase i el bon temps hi ha més moviment, i havent avaluat si els surt a compte tenint tancat l'interior dels locals".

Que a tot arreu s'ha notat un repunt de la vida al carrer és una evidència, però Toni Dinarès, gerent de l'Associació d'Empresaris d'Hostaleria i Turisme del Moianès i Osona, precisa que pel que fa a terrasses són sobretot les dels

"Ha servit per accentuar el sentit comú"

Ripoll

Jordi Remolins

Gairebé un segle de trajectòria comercial s'ha vist sacsejada aquest inici de dècada per la pandèmia de la Covid-19. La sabateria La Confiança que hi ha a la plaça Sant Eudald de Ripoll ha reobert incrementant alguns sistemes d'higiene, però tot plegat "tampoc és tan difícil", explica el propietari, Xevi Barros. De fet, algunes mesures que ara ens venen de nou ells ja les aplicaven de fa anys, com el costum d'utilitzar una bossa per als peus a l'hora de

provar els números, o fregar i desinfectar "tot i que no era amb la mateixa obsessió que hi posem ara".

Una de les percepcions que Barros té de tot plegat és que "potser ens ho agafem massa a la lleugera", diu, mentre comenta que ha llegit a la premsa que un dels primers contaminats alemanys va contagiar-se agafant un saler. Per això demana als clients que es posin uns guants d'un sol ús, les bossetes de plàstic per provar el calçat, té un pot de gel hidroalcohòlic per netejar-se les mans i ha habilitat papereres per llençar-ho tot plegat. També s'ha acostumat a desinfectar el datàfon que utilitza a l'hora de cobrar, i a higienitzar amb un aerosol les sabates que s'han tocat. "La botiga la freguem tres cops al dia", assenyalava.

ALBERT LLIMÓS

Tot plegat s'ha convertit en automatismes que els clients accepten sense queixar-se. Ell s'hi ha adaptat fins al punt que "em rento les mans cada deu minuts".

A banda de vendre sabates també n'arregla. Les manipula amb guants tant pels tints com per higiene, tot i que afirma que "el sentit comú ara és més accentuat".

A la botiga de roba veïna que també gestiona "posem en quarantena durant 48 hores les peces que s'emproven i els clients no acaben comprant".

a la plaça Major de Vic

bars les que estan registrant pics de clients: “Als restaurants sembla que la gent encara es mostra cautelosa, que no s’acaba de llançar a asseure’s a menjar, però cal generar activitat a tots els establiments, perquè parlem de negocis que han passat dos mesos molt durs”. També recorda que n’hi ha que continuen pendents del pròxim canvi de fase, ja que no disposen de terrassa o, si és amb poques taules, no arriben a cobrir els costos estructurals.

Des dels ajuntaments es repeteix el mateix missatge, consumir amb consciència

local i sense perdre de vista que cal complir totes les mesures de seguretat per evitar possibles rebrots de la Covid-19. Els comerços, que des de dilluns ja atenen clients sense necessitat de cita prèvia, també les tenen assumides. “Estem treballant amb molta cura”, explica Josep Forcada, de la Unió de Botiguers de Ripoll, “és veritat que amb el pas a la fase 1 hem detectat més moviment, però encara hi ha qui ens truca per saber si hem obert. Evidentment, no s’ha recuperat el ritme d’abans de la pandèmia”.

“L’adaptació a les mesures ha estat fàcil”

Tona

E.P.

Els centres de culte també s’han beneficiat del pas a la fase 1 del desconfinament, i han pogut reobrir les portes complint estrictes mesures de seguretat. Com en tants altres llocs, mantenir les distàncies i netejar-se les mans amb gel hidroalcohòlic són algunes de les mesures principals, però també se n’hi han d’afegir de més específiques com no poder donar la pau o rebre la comunió sense pronunciar cap paraula. Totes aquestes mesures han obligat a totes les esglésies a adaptar-se, però per algunes no ha suposat un canvi massa dràstic. “De mica en mica anem recuperant el grup de devots habitual, i l’adaptació a les mesures de seguretat ha estat molt fàcil”, explica el mossèn Josep Molist, rector de Tona, “totes són mesures de sentit comú, així que tothom ho respecta perfectament, i ara ja no els hi hem ni de recordar, ja que segueixen totes les mesures per ells mateixos”, diu.

Malgrat haver reduït l’aforament a, com a molt, un terç de la capacitat total del temple, els més devots no han tardat a tornar. “La gent ha tornat amb moltes ganes, ja que no es viu d’igual manera la cerimònia a casa o a l’església, que

Molist oferint la missa als feligresos, aquest dijous a Tona

és un lloc primordial per a tots”, diu Molist. Malgrat que durant el confinament el rector de Tona també ha fet acompanyaments i trucades a alguns devots, accions que “habitualment ja fem sense trobar-nos en la situació en què estem”, afirma que “poder tornar a fer les misses presencialment és un repòs per a tots, ja que som com una família que es retroba després de molt de temps”, explica el rector Molist.

Actualment, les misses a Tona es fan en una capella més reduïda al costat de l’església de Sant Andreu, però aquesta mateixa setmana ja es podrà tornar a la normalitat al temple gran amb la missa de les 12

del migdia del diumenge, quan ja estarà totalment desinfectada i apta per a la celebració del culte. “En els moments d’incertesa que vivim, és un lloc de pau per a moltes persones, i, tot i tenir les plataformes i les possibilitats virtuals que hi ha avui en dia, no es viu d’igual manera que venint a l’església, i molta gent ja ho esperava”, diu Molist. I és que, malgrat que ell considera que “les misses s’haurien pogut continuar fent de manera discreta i vigilant molt”, valora molt positivament que es pugui recuperar aquesta normalitat presencial per ajudar a tota la població que encara té por d’una pandèmia que ha fet tan mal arreu.

“La gent surt per voltar, però no a comprar”

Vic

E.P.

Les botigues de roba, com tants altres establiments, han recuperat cert grau de normalitat aquesta setmana, però ni de tros s’acosta als dies abans del confinament. “Vam començar l’any molt bé, però de cop es va aturar tot”, afirma Lola Martí, propietària de la botiga amb el mateix nom a Vic. Malgrat que ja feia una setmana que preparaven la reobertura, oferint cita prèvia per tal de limitar l’aforament, no va ser fins aquest dilluns que van

obrir al públic en general. Tot i això, i en contra del que podria semblar, les vendes no ho reflecteixen així: “Durant la setmana que donàvem cites prèvies obríem quasi cada dia, i la gent que venia era per comprar. Ara, en canvi, al carrer hi ha molt moviment, però se surt més a voltar que a comprar”.

Aquests dies són només els primers d’una *nova normalitat* a la qual la botiga s’ha hagut d’adaptar per força. “Ara planxem i desinfectem tota la roba que la gent s’emprova i no es queda, fet que suposa un cost afegit de temps i diners”, explica Martí. A aquest cost també s’hi ha d’afegir el del gel que ofereixen a tots els clients només entrar, que afirma que “s’acabarà convertint en una rutina”. Novetats que cal anar assumint, però que no

fan perdre l’optimisme a la propietària d’aquesta botiga de roba: “Costarà donar-hi la volta, però quan la gent torni a fer la seva vida amb normalitat tot tornarà a

rodar igual que abans, encara que haguem d’anar amb mascareta i mantenint les distàncies”. I és que, tot i la baixada en vendes, com que estan especialitzats en roba

per a festes i ocasions especials, “ja comencem a trobar-nos demanda de cara a setembre, quan sembla que es reprendrà tot”, conclou Martí.

Educació obrirà els centres l'1 de juny, dins la fase 2, sense activitat lectiva

Es planteja per a alumnat de final d'etapa, tutories personalitzades i alumnes de 3 a 6 anys amb familiars que no poden treballar a casa

Vic/Ripoll

Guillem Rico

Els centres educatius d'Osona i el Ripollès podran reobrir portes després de dos mesos i mig l'1 de juny si les dues regions sanitàries han entrat a la fase 2 del desconfinament. El conseller d'Educació, Josep Bargalló, va anunciar aquest dimecres els casos en què es permetrà que els alumnes accedeixin de nou a les escoles i instituts, i les mesures sanitàries que s'hauran de prendre. Una decisió que ha generat crítiques en diferents sectors educatius que tenen dubtes. Bargalló va subratllar que "no hi tornaran a haver classes a les escoles, no es faran classes tradicionals, com estaven enteses", i que el curs s'acabarà telemàticament el 19 de juny com estava previst. Es planteja l'obertura per atendre de manera personalitzada i presencial els alumnes que ho requereixin per oferir suport lectiu i orientació. Es farà èmfasi en l'alumnat que finalitza l'etapa, és a dir, per als cursos de 6è de Primària, 4t d'ESO o 2n de Batxillerat.

En el cas de centres d'Educació Infantil i Primària, "sempre de caràcter voluntari" hi podran anar alumnes de 6è en grups de 13 com a màxim i garantint les mesures d'higiene i distanciament físic de dos metres, amb entrades i sortides del centre de manera diferenciada per a cada grup de 13. Cada escola haurà d'elaborar un pla específic d'obertura per portar-ho a terme. Es faran tutories individualitzades, atenció tutorial en grups reduïts i també una acollida

Una veïna i exalumna de l'Abat Oliba preinscrivint el seu fill dimecres amb la directora, Susagna González

Dues escoles que són una

Les escoles El Despujol i Abat Oliba, de les Masies i Sant Hipòlit, ja han fet les preinscripcions fusionades com a escola Voltregà

Sant Hipòlit de Voltregà

G.R.

Vol que l'Ian, el seu fill, creixi en el mateix edifici on ho va fer ella, un espai que "ha canviat", explicava aquest dimecres a la tarda Raquel Saborit, veïna de les Masies de Voltregà. Feia la preinscripció del nen a P3 de forma presencial perquè "jo i les tecnologies no som amics", del que serà un dels primers alumnes que farà tota la seva etapa educativa a la nova escola Voltregà, fruit de la fusió de les escoles

Abat Oliba, de Sant Hipòlit, i El Despujol, a les Masies. El departament va confirmar fa uns dies la decisió que s'ha treballat amb tota la comunitat educativa i que farà que a partir del setembre l'activitat que engloba els punts forts dels dos centres s'imparteixi a l'edifici de l'actual escola Abat Oliba, que disposava d'espai per a dues línies. L'equip directiu el formaran dues mestres de cada centre, Susagna González com a directora, Rosa Montero i Isabel Muntañá com a caps d'estudis i Raquel

Martí com a secretària, un fet inèdit, ja que habitualment els equips són de tres persones. Segons González, ja treballen en el projecte educatiu que defineixen com a "transformador i innovador, en què volem que l'alumne se situï al centre de l'aprenentatge tenint en compte els interessos, necessitats i característiques individuals". D'aquesta manera, volen fomentar que siguin alumnes "autònoms, amb esperit crític" i per aconseguir-ho faran un treball per projectes interdisciplinaris

des de P3 fins a 6è. La directora afegeix que una "eina clau" també serà el treball cooperatiu, la recerca i els agrupaments flexibles i multinivells, perquè "creiem molt positiu que els alumnes de diferents edats comparteixin els aprenentatges". Segons expliquen des de l'equip també volen transformar els espais educatius i que l'escola "sigui de la comunitat educativa" amb la voluntat de treballar amb l'entorn.

Pel que fa al nom, per ara es manté el d'escola Voltregà, però la idea de l'equip directiu és que sigui provisional fins que es pugui fer una tria en què s'hi impliquin els alumnes.

La fusió dels dos centres feia temps que estava sobre la taula. A finals de novembre el conseller d'Educació, Josep Bargalló, va fer una visita a la zona per "posar ordre" a les escoles de Primària del Voltreganès. Una de les opcions era la que s'ha acabat tirant endavant. Llavors Bargalló deia que hi havia projectes molt diferents, infraestructures amb molts alumnes que tenen un dèficit i per altra banda d'altres en bones condicions preparades per a dues línies i que estan poc ocupades.

L'inici de curs, com la preinscripció, que al centre en un 90% s'ha fet de forma telemàtica, estarà marcat per com evoluciona la pandèmia i les mesures de seguretat que hauran de prendre. A la nova escola estan a l'expectativa.

ALBERT LLIMÓS

FUNDACIÓ
EDUCACIÓ I ART
ESCOLES BRESSOL
MUNICIPALS

OFERTA DE TREBALL
FUNDACIÓ EDUCACIÓ I ART
Procés de selecció

D'EDUCADOR/A
D'INFANTIL

per a les Escoles Bressol Municipals de Vic

La informació de la convocatòria la trobareu a <https://escolesbressol.vic.cat/>
El termini de presentació de la sol·licitud és del 27 de maig al 2 de juny 2020, online.

per a alumnat de 3 a 6 anys de famílies que per motius laborals hagin de fer treball presencial i no puguin flexibilitzar-lo; també en grups de 13 com a màxim.

Als centres d'ESO i ensenyaments postobligatoris, deia el conseller, també es planteja aquesta acció educativa presencial de caràcter voluntari en grups de 15 alumnes com a màxim que acaben etapa i obtenen titulació o han de fer proves d'accés, seguint els mateixos criteris sanitaris que a Primària.

Per a les llars d'infants el departament proposa que puguin reobrir si se segueixen les mesures de prevenció sanitàries i d'higiene i si es

poden adequar els espais i reorganitzar per tenir un màxim de cinc infants per espai, però en cap cas alumnes d'entre 0 i 12 mesos. Per

Recomanen que alumnat, mestres i personal no docent portin mascareta

ara no es planteja obrir escoles d'educació especial.

En tots els casos el departament recomana evitar espais compartits, canvis d'aula i fer entrades i sortides esglaona-

des. També proposa el rentat de mans durant l'estada al centre i mascaretes que es podran treure en cas que es puguin prendre mesures de distanciament.

El conseller també va avançar algunes mesures que es plantegen per al curs 2020-21, que haurà de començar al setembre, que va definir com a "inèdit", en què s'estarà en "emergència educativa". Bargalló va dir que caldran més espais per preservar les distàncies i que en alguns centres farà falta "demanar la cessió d'altres espais" per encabir l'alumnat. Llavors la prioritat serà que tots els alumnes puguin anar als centres.

OCI

FESMÉS
el bricolatge de casa **FES BRICO CAT**

CONJUNT JARDÍ
RONDA

Equipa casa teva per combatre la calor

FES MÉS GASTA MENYS

PISCINA
Intex

NETEJAFONS

TAULA I BANC
Plegables

VENTILADOR
Marró sostré

VENTILADOR
Torre

FES-TE LA
TARGETA VIRTUAL!
molt a guanyar!

RESERVA I COMPRA
fesmes.cat

SERVEIS DE TRANSPORT I MUNTATGE A DOMICILI

¡llestos!

L'ha de portar tota persona major de 6 anys quan no s'asseguri una distància mínima

L'ús de mascaretes és obligatori des de dijous a la via pública

Vic/Ripoll

E.P.

Les mascaretes estan a l'ordre del dia des del començament de la pandèmia, però no va ser fins aquest dijous que van passar a ser obligatòries a la via pública si no es pot respectar la distància de seguretat. Tal com apareix publicat al *Butlletí Oficial de l'Estat* de dimarts, aquesta nova normativa només s'aplica en els llocs públics, siguin tancats o a l'aire lliure, amb aquesta premissa: que sigui impossible assegurar una distància interpersonal mínima de dos metres. La mesura considera l'ús de mascaretes higièniques o quirúrgiques que tapin el nas i la boca de qui la porti posada, i s'aplica als majors de 6 anys, però des del Ministeri de Sanitat també es recomana als infants que la utilitzin amb regularitat. Igualment, també es consideren algunes excepcions per no portar-la habitualment. I és que queda exempta de fer-la servir obligatòriament tota persona a qui li sigui contraindicat per un metge, les persones que presentin dificultats respiratòries o tothom que estigui fent una activitat incompatible amb l'ús de mascareta, com ara menjar o beure.

A peu de carrer, aquesta obligatorietat ha estat rebuda majoritàriament amb elogis i acceptació. "Em sembla una mesura prudent sempre que te la puguis treure si respectes les distàncies, ja que és força molesta, però ho veig

Ambient al carrer Manlleu de Vic, aquest dijous a la tarda

molt bé", afirma Iona Baquer des de Tona. "Per mi ja és una cosa més. Sempre sortia amb el mòbil, la cartera i les claus, doncs ara ja és normal sortir amb la mascareta, que és una peça de roba més", hi afegeix Guillem Martínez. Però malgrat això, sempre hi ha el punt de discòrdia per fer-la servir, ja que no a tothom li és còmoda. "No crec que sigui necessari, ja que si no tens

contacte amb ningú i vigiles no has de patir per res. Jo no soc aprensiva, i la mascareta m'ofega, però reconec que és una mesura de prevenció", apuntava Maria Baldà des de Tona, també aquest dijous. Per Miquel Parareda, en canvi, és l'única manera de combatre el virus: "Des que estem a la fase 1 veiem molta gent irresponsable, i així tothom l'haurà de portar sí o

sí. En aquest país, si no hi ens obliguen, malauradament la gent no compleix les normes i és egoista". Segui com sigui, "és una mesura que ajudarà a evitar que tornem a viure una epidèmia així i que el sistema sanitari torni a patir com ho ha fet", conclou Dolors Bruguera, que, com tanta altra gent, ja havia inclòs la mascareta en la seva rutina.

Quatre pobles pendents de la supressió de les franges horàries

Vic

EL 9 NOU

Tona, Centelles, Taradell i Roda de Ter són els quatre municipis d'Osona i el Ripollès que es beneficiarien de la supressió de les franges horàries aprovada pel govern espanyol, però continuen a l'espera que aquesta mesura es publiqui al *Butlletí Oficial de l'Estat*. Les franges, vigents des del passat 2 de maig, determinen quan poden sortir a passejar i fer esport els habitants dels municipis que superen les 5.000 persones. Tal com va anunciar diumenge el ministre de Sanitat, Salvador Illa, la intenció del govern és mantenir les franges horàries, però gràcies al grau de control de la pandèmia a partir d'ara només s'aplicaran en localitats amb més de 10.000 veïns i veïnes. Així mateix, l'executiu treballa en altres mesures que s'aplicarien exclusivament a nuclis rurals.

Un cop s'aprovi i es publiqui aquest canvi al BOE, el total de municipis d'Osona i el Ripollès on encara s'aplicarien les franges horàries per fer esport i la sortida dels infants i la gent gran es reduiria a quatre, tres d'Osona i un del Ripollès. Es tracta de Vic, Manlleu, Torelló i Ripoll, que quedaria fora d'aquesta modificació del confinament per poc menys de 1.000 habitants.

ESTEU A FAVOR DE L'ÚS OBLIGATORI DE LA MASCARETA AL CARRER?

Liliana Barba (Vic)

"Sí, les mascaretes s'han de portar per higiene, per no contagiar altres persones i no contagiar-nos nosaltres mateixos. Hem de cuidar els nostres infants fins que passi aquesta pandèmia, que està matant l'ésser humà sense merèixer-ho, i mesures com aquesta ens ajuden a preservar la salut."

Titi Prado (Centelles)

"Aquesta mesura ja s'hauria d'haver aplicat molt abans. Estic a favor que la mascareta sigui obligatòria per anar a comprar. Caminant pel carrer, si es garanteix la distància de seguretat de dos metres, em sembla bé plantejar-ho com a recomanable."

Dolors Anton (Sant Pere de Torelló)

"Si no es poden mantenir les mesures de seguretat que marquen les autoritats sanitàries estic d'acord que sigui obligatori. En cas contrari, no."

Alba Vilamala (Vilalleons)

"Sempre s'ha dit que val més prevenir que curar. Penso que des del principi hauria d'haver estat una obligació, i més ara que és primavera i l'aire s'omple de pol·len."

Cristina Parareda (Roda de Ter)

"Sí. Per precaució tota mesura és bona."

Jose Matheus (Calldetenes)

"Estic a favor de portar mascareta, així garantim una millor protecció de tothom."

Resultats de l'enquesta a EL9NOU.CAT

No

30%

70%

Sí

Han votat 2.444 persones

Darrere de cada producte de proximitat que ens ha arribat a taula aquestes últimes setmanes hi ha l'esforç dels nostres pagesos, ramaders i pescadors per a una alimentació de qualitat.

La compra de proximitat ens beneficia a tots.
Ara, producte local.

#EnsEnSortirem
[agricultura.gencat.cat/alimentació](https://agricultura.gencat.cat/alimentacio)

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

Diàlegs d'un temps

Joaquim Albareda (16)

“La paraula essencial per superar aquest daltabaix i la crisi que vindrà és solidaritat”

Catedràtic d'Història Moderna a la Universitat Pompeu Fabra, Joaquim Albareda (Manlleu, 1957) projecta una mirada llarga. En aquesta entrevista, analitza les conseqüències econòmiques i socials de la crisi sanitària i alerta del perill d'aplicar solucions fallides com les posteriors a l'any 2008. La solidaritat, entesa també com les polítiques públiques adreçades als més febles, serà clau.

Manlleu

Agustí Danés

Aquests dies són foscos per a tothom. Veu la llum al final del túnel?

Serà llarg i no estem prou mentalitzats. Partint d'una suposada superioritat occidental ens pensàvem que el que passava a la Xina no ens afectaria i, ara, ens trobem enmig i ens hem adonat que no sabem res d'aquest virus. El doctor Antoni Trilla, una de les veus més sensates al llarg d'aquesta crisi, ha dit que potser fins d'aquí a dos anys no hi haurà una vacuna per a tot el món. Però abans tindrem medicaments per tractar la malaltia.

Amb aquests terminis la vida ens canviarà segur, però potser a pitjor?

No necessàriament. La vida ens ha canviat d'una forma molt impactant: defuncions, dolor, sacrifici, por i una sensació d'extrema vulnerabilitat. Durant aquests dos anys haurem de conviure amb el virus tot i que, com expliquen els experts, potser baixarà la intensitat de l'epidèmia i sabrem millor com combatre-la. Per contra, s'han potenciat nous hàbits, com el teletreball, les classes i les compres en línia o els mecanismes de prevenció que mantindrem.

Però, a banda dels hàbits quotidians, la crisi ens pot fer canviar també els valors com a persones?

El filòsof Slavoj Žižek recomana no perdre el temps en meditacions espiritualistes. Ho comparteixo: el que cal és que la societat civil i els partits progressistes siguin capaços de construir una societat millor en la qual les persones siguin prioritàries; no determinada economia que només beneficiava una minoria. I no oblidem el canvi climàtic, l'altra gran amenaça.

El 2008 ja es deia, que emergiria una societat millor, i no va ser així...

El capitalisme a partir del 1975, quan es desmunta el socialisme real, queda fora dels mecanismes de control establerts a partir de la Segona Guerra Mundial. És el que s'ha anomenat el turbocapita-

lisme, que amb la seva voracitat ha provocat un gran desequilibri, accelerat amb la crisi del 2008: la major part de la riquesa l'acapara menys del 1% de la població i, per contra, una gran part viu en uns llindars a tocar la pobresa o dins de la pobresa. És una gran contradicció que el món més ric hagi generat la major pobresa i desigualtat de la història.

Les desigualtats poden tenir una traducció política? Les pors, les incerteses i el malestar són el caldo de cultiu per a sistemes més autoritaris.

Dependrà de si es fan polítiques socialment sensibles, com les que han començat a fer els estats occidentals, per afrontar la crisi. La resposta política és crucial. El paper de l'Estat hauria d'assemblar-se al del New Deal de després de la Segona Guerra Mundial enfront del fonamentalisme del mercat. És indispensable per reconstruir l'economia, la societat i el benestar.

Però també hi ha un reflex proteccionista que pot ser el caldo de cultiu per l'èxit de propostes populistes.

El populisme és a tot el món: Trump, Bolsonaro, Johnson... Hi ha massa gent que vota sense ser conscient de les conseqüències que tindrà el seu vot quan dona suport a partits que fan polítiques demagògiques i d'extrema dreta. La paradoxa és que la nostra societat és la més informada de la història i que quan té l'opció d'elegir els seus governants massa vegades escull els que l'acaben perjudicant més, fet que és difícil d'entendre excepte en el cas dels pocs que hi guanyen.

Com valora la reacció política a les mesures preses per l'Estat espanyol?

Hi ha hagut irresponsabilitat entre la classe dirigent política del PP i Vox amb l'interès d'erosionar el govern a costa del drama humà. L'oposició de Portugal, en canvi, ha estat un model alternatiu. Però també és censurable el discurs dels que han dit que en una Catalunya independent hi hauria hagut menys morts o dir a les xarxes que el govern de Sánchez és assassí. Algú amb dos dits de seny pot pensar això? En canvi, no recorden que el

govern d'Artur Mas va retallar un 30% el pressupost de la sanitat catalana, de manera semblant al que feia el PP a Madrid.

No obstant això, ara sembla que hi ha consens perquè la recepta de l'austeritat no s'apliqui, però, per contra, l'Estat es veurà immers en un cercle diabòlic: tindrà més despeses i menys ingressos.

Si l'Estat assumeix el lideratge d'una agenda d'interès comú haurà de modificar la fiscalitat perquè amb el deute ja acumulat no hi ha marge per prioritzar polítiques econòmiques i socials. Cal revertir la tendència nefasta des del 2008 que situa la sanitat, l'educació, la ciència i el medi ambient al servei d'una determinada idea d'economia desentesa del bé comú. Ha de ser al revés. I per fer-ho possible els ingressos s'han d'incrementar començant amb el control dels paradisos fiscals. Espanya deixa de rebre 2.300 milions d'euros de diners de territoris de baixa tributació, com Holanda, Luxemburg o Irlanda. Hi ha, també, els 57.000 milions que la banca no ha tornat a l'Estat del rescat bancari de la crisi del 2008. Portugal els està exigint i els EUA ja els ha cobrat. A més, Espanya està per sota de la mitjana europea en ingressos fiscals. Per sota de França, de Bèlgica, d'Alemanya, dels Països Baixos, de Portugal... Hi ha molta evasió.

Això evidencia l'existència de dues Europes? Una del nord amb més múscul econòmic i una del sud més endeutada. Són punts de partida molt diferents per afrontar aquesta crisi.

Europa és una amalgama d'estats en situacions econòmiques, polítiques i socials molt diverses que, a més, no s'ha construït políticament. Aquest és el gran repte que tenim. Caldria un govern d'Europa que fixés unes polítiques bàsiques comunes. Tot i que s'ha avançat n'estem lluny.

Parla de polítiques comunes, però costa que hi siguin. La crisi migratòria en va ser un exemple.

Els demògrafs ens diuen que Europa necessita milions de nous treballadors per poder mantenir el sistema de pensions, però, alhora, rebutgem la immigració. És un contrasentit. Hi ha hagut acti-

tuds admirables, com la de la cancellera alemanya Angela Merkel, que en la crisi dels refugiats va fer un pas endavant i va ser valenta.

Caldrà ser valents, també, perquè no hi hagi una regressió de drets? Estem disposats a sacrificar llibertats a canvi de seguretat?

La formació de les societats, com explicava John Locke a finals del XVII, es va fer renunciant a drets individuals per garantir la seguretat, la convivència, la pau... Aquests dies hem acceptat una severa limitació en la llibertat de moviment perquè era l'única sortida per frenar els contagis. Si calen més mesures, estan sota control parlamentari i són temporals no hi ha d'haver problema. El problema seria que es convertissin en norma, en un estat policial. Afortunadament, Europa no és la Xina, que sí que funciona com un estat policial.

El futur d'Europa depèn molt de quina resposta es doni a aquesta crisi?

Tot i que Europa hauria pogut respondre més enèrgicament quan l'OMS va anunciar la pandèmia, és la vegada que ha actuat amb més rapidesa en la mobilització de recursos econòmics i trencant la norma del control d'ajuts a les empreses.

Tot i la dificultat per posar d'acord molts estats, hi ha hagut un canvi, com remarcava dies enrere

en una entrevista en aquesta secció la secretaria d'Estat Cristina Gallach. I esperem una sortida positiva i ràpida en la qüestió primordial dels ajuts econòmics als estats, no en forma de préstecs. És imprescindible perquè la Unió Europea continuï viva.

De fet, que per abordar una crisi global faci falta una política supraestatal sembla evident.

Quan va esclatar l'epidèmia hi va haver un manifest de científics europeus que reclamava una sola investigació per crear la vacuna. Hauríem avançat més? No ho sé, però tenir una posició

comuna com a Unió Europea, i també a l'hora d'adquirir material sanitari, hauria estat més eficaç.

En aquest context, que ens allunyem els uns dels altres per protegir-nos, encara que sigui un joc de paraules, vol dir que la societat acabarà essent més insolidària?

Hauria de ser al contrari. Per sortir d'aquesta pandèmia hem de ser més solidaris. És de sentit comú. Tot i que hi hagi actituds individualistes és evident que la paraula essencial per superar aquest dalta baix i la crisi econòmica que vindrà és solidaritat. És a dir, polítiques públiques adreçades als més febles.

La sensació és que n'hi ha hagut més, de solidaritat, amb mostres d'afecte cap als sanitaris, per exemple.

"Aplaudir és un gest emotiu d'agraïment cap a professionals que se l'han jugada molt: se'ls ha fet pagar un preu massa elevat"

És que hi ha hagut un esforç humà admirable dels professionals sanitaris, però també del personal de neteja de centres mèdics, de la policia, dels mestres, dels treballadors de supermercats, de l'exèrcit –encara que alguns a Catalunya es neguin a reconèixer-ho–, o dels periodistes, que heu fet una feina molt important per mantenir un fil de normalitat imprescindible. Paradoxalment, són oficis que no estan entre els més remunerats...

Entre els sanitaris, a més, hi ha hagut molts infectats...

Es parla d'uns 50.000 a tot Espanya. És, en part, el resultat de la falta de reserves estratègiques de material sanitari, fruit de les retallades. Això ens ha de quedar gravat. No podem aplaudir-los i obli-

dar-nos d'ells demà passat. Com no podem oblidar la precarietat de les residències de gent gran que no han disposat del material essencial ni de personal per controlar la difusió de la pandèmia.

Vostè aplaudeix a les 8 del vespre?

Sí. Aplaudir és un gest emotiu d'agraïment cap a uns professionals que se l'han jugada molt. Se'ls ha fet pagar un preu massa elevat perquè no tenien els mitjans per fer bé la seva feina. Mereixen una gran admiració. Recordem-ho!

Un dels debats, ara, és la instauració d'una renda mínima garantida. Quina opinió li mereix?

La renda mínima garantida és una mesura solidària per ajudar aquella gent absolutament desprotegida en un temps determinat de la seva vida. L'han de rebre les persones que la necessiten. No ens equivoquem: no és per viure sense treballar.

Precisament per això, la mesura també té un rerefons cultural: el discurs hegemònic no hi va a favor.

Aquesta idea ja és a l'essència de la teoria del liberalisme. Al segle XVIII s'estava en contra d'ajudar els pobres perquè es creia que es fomentava la vagància, que era oposar-se a l'esperit de treball. La idea s'ha anat modulant, però és cert que hi ha un rebuig instal·lat a la societat al fet que algú visqui sense treballar. Però estem parlant d'una mesura extraordinària per fer front a un problema creixent que és la pobresa, de gent que no pot treballar o pitjor encara: que treballant, amb salaris de misèria, no guanya un mínim indispensable per mantenir la família. És una realitat que cal abordar decididament.

Vostè té una trajectòria acadèmica lligada a la docència i a la investigació. Aquests àmbits, amb pressupostos migrats, són els que perillén més?

La ciència juntament amb l'educació i la sanitat han estat les grans sacrificades de les retallades. I és un greu error. La recerca és clau en la qualitat de vida i en la productivitat d'un país. Ara mateix la situació econòmica de les universitats catalanes és lamentable. Cal revertir-ho.

EL 9 TV CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

- ▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).
- ▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

Als hospitals d'Osona hi ha ingressats 42 pacients amb Covid-19; al de Campdevàrol, 1

El pavelló Vic Salut, ara buit, continuarà muntat fins al final de la desescalada

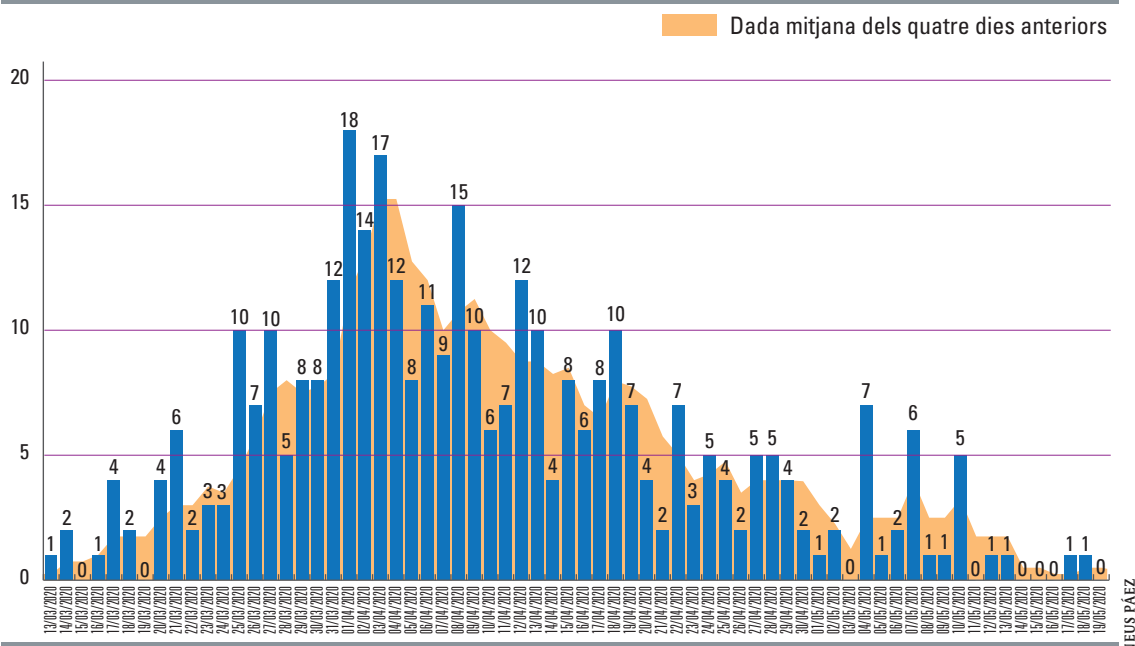
Vic/Ripoll

T.V.

El pavelló Vic Salut, que es va habilitar com a extensió de l'Hospital Universitari per fer front a les setmanes més crítiques de la pandèmia, va acollir els últims pacients a finals del mes d'abril. Des d'aleshores ha continuat muntat però buit i, segons la gerència de la Regió Sanitària Catalunya Central, la previsió és que continuï en aquest estat com a mínim fins al final de la desescalada, preparat per si calgués donar resposta a rebrotos. Superat aquest període, les estructures que es van habilitar al pavelló "es desmuntaran parcialment," però amb la possibilitat de tornar-lo a adequar més endavant si així ho exigís un nou repunt de la pressió assistencial.

D'acord amb les dades d'aquest dijous, ara mateix als tres hospitals d'Osona hi ha ingressades 42 persones infectades pel virus: 17 a l'Hospital Sant Jaume de Manlleu, 15 a l'Hospital Universitari de la Santa Creu –on dimarts es va donar l'alta a una pacient de 106 anys– i 10 a l'Hospital Universitari de Vic. El de Campdevàrol manté la mateixa xifra des de fa cinc dies i actualment només hi queda una persona amb Covid-19, la qual cosa permet que el centre continuï recuperant progressivament l'activitat habitual. Joan Grané, el gerent, explica que "a banda de consultes externes, primer vam començar a recuperar les intervencions quirúrgiques que no requere-

Mortalitat a Osona a causa de la Covid-19

Disminueixen les defuncions a causa de la Covid-19

Vic/Ripoll Segons les dades que declaren les funeràries, els últims dies les defuncions a Osona a causa de la Covid-19 han retornat a nivells de la primera setmana de la pandèmia. Tot i això, al llarg d'aquests

dos mesos s'han registrat 354 morts provocades per la malaltia, mentre que al Ripollès n'hi hagut 11 i al Moianès, 28. De totes tres comarques, Osona és l'única que se situa entre les cinc primeres de Catalunya pel que fa a defuncions per cada 10.000 habitants. La taula l'encapçalen l'Anoia, el Bages i el Berguedà.

rien ingrés, per tenir més disponibilitat de llits, però ara ja en fem algunes que, com les pròtesis de genoll, impliquen que els pacients s'han de quedar". Pel que fa a l'Hospital de Vic, ara mateix només hi ha una planta amb malalts ingressats a causa de la Covid-19 i Rosa Maria Morral, directora assistencial del CHV, confirma que també s'ha pogut desmuntar la segona UCI que s'havia habilitat temporalment.

Igual que a l'atenció primà-

ria, en aquests dos centres les trucades i videoconsultes per part de metges especialistes van prenent més rellevància que abans de la pandèmia i a partir del juny, de fet, l'Hospital Universitari de Vic posarà en funcionament un nou sistema d'atenció telemàtica en el marc d'una prova pilot que només tindrà lloc a cinc altres hospitals catalans, cap d'ells comarcal.

L'Hospital de la Santa Creu, un dels dos sociosanitaris de la comarca, també

aposta per augmentar l'atenció telemàtica en l'àmbit ambulatori amb l'objectiu de guanyar eficiència i reduir els desplaçaments i el risc de contagi de les persones més vulnerables. A les seves plantes d'hospitalització, amb 15 pacients amb Covid-19, 35 que s'han negativitzat i 35 malalts ingressats per altres patologies, a poc a poc es va recuperant el perfil de pacient habitual dels centres sociosanitaris amb malaltia avançada, crònica i complexa.

Ripoll destinarà 375.000 euros a professionals i famílies

Ripoll

J.R.

La Comissió Econòmica Social que els grups municipals de Ripoll van crear arran de l'estat d'alarma a causa de la Covid-19 ha acordat unànime-ment un pla de xoc de 375.000 euros per ajudar famílies, autònoms, comerços i empreses afectades per la crisi. Entre els ajuts previstos n'hi haurà de 400 euros als autònoms que durant el confinament s'han vist obligats a tancar els seus establiments, i de 200 als que han patit una reducció del 75% en la seva facturació respecte a la mitjana que havien tingut entre setembre i febrer. Els autònoms i empreses que acreditin la suspensió d'activitat rebran la devolució de la part proporcional d'un trimestre de la taxa d'escombraries. A més a més, es concediran microcrèdits o avançaments reintegrables de fins a 3.000 euros a interès zero, amb un any de carència i dos de retorn, pel pagament de lloguers i subministraments. Pel que fa a les famílies, s'habilitarà una partida de 60.000 euros en ajuts socials d'alimentació, lloguer d'habitatge i subministrament energètic. A fi de gestionar aquests ajuts, l'Ajuntament obrirà una oficina Covid-19, per assessorar, informar de les mesures, la seva tramitació i la mediació en lloguers. Dels 375.000 euros que es destinaran a afrontar l'emergència, 260.000 sortiran de modificacions de partides del pressupost d'aquest 2020, mentre que la resta prové dels pressupostos participatius que els vilatans van decidir destinar als efectes del virus. Aquest mateix divendres al vespre s'aprovarà el pla de xoc en un ple extraordinari.

Vic eixampla voreres per facilitar les distàncies socials

Vic L'Ajuntament de Vic ha eixamplat provisionalment, mentre durin les mesures derivades de l'estat d'alarma, 274 metres de voreres per facilitar les distàncies socials guanyant espai a la calçada perquè els ciutadans puguin fer cues als comerços allà on són més estretes. Això ha suposat eliminar 30 places d'aparcament en zona blava, algunes de les quals s'han reconvertit en càrrega i descàrrega, i suprimir-ne cinc que eren càrrega i descàrrega.

A Prats, 29.000 euros pels efectes del virus

Prats de Lluçanès

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Prats ha aprovat un paquet de subvencions d'un total de 29.000 euros per donar suport a empreses, comerços i autònoms del poble afectats per la crisi generada per la Covid-19. S'entregaran en forma d'ajuts de 300 euros a qui hagi hagut de tancar o hagi patit una davallada del negoci del 70% respecte al mateix període de

l'any passat. Així mateix, es lliuraran 200 euros addicionals per pagar el lloguer o la hipoteca de l'establiment.

D'altra banda, el ple també ha aprovat una modificació de crèdit per tal d'oferir ajuts econòmics a tota la ciutadania, i no es tirarà endavant la construcció de la pista de tennis i les graderies cobertes del camp de futbol amb l'objectiu de destinar els 40.000 euros del projecte també a ajudar els veïns i veïnes.

Diputació de Barcelona

Ajuntament d'ajuntaments

Els ajuntaments de la província, amb el suport de la Diputació de Barcelona, mostren en aquests moments la seva força, capacitat i unitat.

311 municipis, ara més que mai,
al servei de les persones.

www.diba.cat

Diputació
Barcelona

La crisi del govern de Roda continua oberta una setmana després que l'alcalde, Albert Serra (IPR), destituís el primer tinent d'alcaldia, Joan Mo-

reno (JxCat), i que això provoqués la dimissió d'una regidora postconvergent. IPR i un dels regidors de JxCat ja van notar les conseqüències de ma-

nar en minoria al ple de dimarts. Serà esten la mà a ERC, una formació disposada a liderar el govern i que no descarta cap dels escenaris.

Incertesa política a Roda

Una setmana després de l'esclat de la crisi, IPR i el regidor de JxCat que es manté al govern, ara en minoria, diuen que volen explorar un pacte amb ERC; els republicans es donen temps i deixen oberts tots els escenaris

Roda de Ter

Guillem Rico

El futur del govern de Roda és incert, si més no tal com ha quedat després de la crisi entre els signants del pacte del juliol d'IPR i JxCat. Un govern en minoria liderat per Albert Serra (IPR) que ja va tastar al ple de dimarts què passa quan no pots tirar endavant les propostes perquè a l'oposició són més. Després de la destitució per part de Serra del primer tinent d'alcalde, Joan Moreno, que liderava la llista de JxCat ara fa un any i com a conseqüència de la dimissió de la seva número 3, Marina Quintana, s'obren diversos escenaris. Per una banda, que es mantingui un govern en minoria que haurà de negociar cada pas o bé amb ERC o bé amb els que han deixat el govern. Una altra opció seria un pacte en què els republicans se sumessin al govern, un fet que comportaria ajustar els programes electorals i a banda de parlar del cartipàs veure com quedaria l'alcaldia. El tercer escenari passaria per una moció de censura per desbancar l'actual govern i que ERC, que hauria de tenir el suport de Moreno i Quintana, n'assumís el lideratge.

De moment, els moviments han estat mínims. Serra ha trucat a Corominas per asseure's i parlar, però no serà fins la setmana que ve. De fet, dimarts al ple ja va estendre la mà als republicans i segons explicava aquest dijous a EL 9 NOU, l'actual govern, amb Aguilar inclòs, buscava "pactes puntuals i l'ideal seria un pacte de poble amb ERC també al govern". Els republicans, per la seva banda, diuen que "hem de valorar els escenaris". Segons Corominas, aquest divendres hi ha prevista una reunió del grup d'ERC - Roda Republicana per valorar la situació i veure "el mapa polític, que ha canviat". Al ple el portaveu va recordar que la seva formació va impulsar, des de l'oposició, la creació de taules de treball davant la situació de pandèmia i era crític amb els primers mesos de mandat entre IPR i JxCat. Va dir que "venen temps difícils" per als

Aquest dimarts a la tarda es va celebrar el primer ple telemàtic des dels canvis en el govern de Roda

Els efectes de la minoria

L'oposició tomba els canvis de representants i les retribucions després de la crisi del govern

Roda de Ter

G.R.

L'equip de govern de Roda, ara format pels cinc regidors d'IPR i un dels que es van presentar per JxCat, després de la crisi que va esclatar la setmana passada, va notar els efectes de la minoria a l'hora d'aprovar els canvis de representants en organismes supramunicipals, a la comissió informativa directorial, la comissió especial de comptes i també a l'hora d'aprovar les noves retribucions. Tot plegat en una sessió telemàtica que es va fer dimarts i en què no hi van faltar retrets. En els tres punts que eren conseqüència dels canvis del

govern van tenir majoria els set regidors que ara són a l'oposició, els 5 d'ERC i dos dels que es van presentar per JxCat (Joan Moreno, fins la setmana passada primer tinent d'alcalde, a qui va destituir l'alcalde, Albert Serra, i Marina Quintana, que va deixar el govern després de la destitució del seu company). Sota i representacions van quedar tal com estaven abans del ple i tots els grups van aprofitar per donar la seva versió dels fets de la setmana passada. Moreno va fer referència a "la humiliació col·lectiva de la meua persona" a la reunió de la comissió de seguiment del pacte de govern, en què se li va comunicar la desti-

tució, una trobada que "està gravada i no n'han volgut donar la gravació". Ell va recordar tot el que havia fet en la seva etapa al govern i va voler justificar les hores que hi dedicava. Pel tema de la desaparició de material sanitari de què se l'acusa, va assegurar que "he buscat assessorament legal" i va admetre que al govern "va faltar comunicació", i també va insistir que la decisió de fer-lo fora va ser "precipitada i poc encertada".

Per la seva banda, l'alcalde va aprofitar per donar explicacions a la població de la decisió i va recordar els motius de "pèrdua de confiança" amb Moreno i la "deslleialtat, crispació, manca de

respecte i desinformació" que provocava en l'equip.

El portaveu d'ERC, Roger Corominas, va dir que l'acord de govern entre IPR i JxCat estava "basat en el repartiment de carteres i de retribucions" i afegia que ara els rodencs han "pagat la mala entesa entre ambdues formacions i les desavinences personals". Corominas va explicar que assistien a una "pinça perfecta entre IPR i JxCat a escala comarcal per imposar el seu relat i carregar tota la responsabilitat del desgovern a les espalles del regidor expulsat", i va afegir que en el relat que s'ha fet públic "trobem a faltar que l'alcalde no hagi fet ni una sola autocrítica".

quals cal "un govern fort que estem disposats a liderar", i va remarcar que "per superar aquesta situació d'inestabilitat i afrontar els reptes que vindran cal el lideratge d'un grup cohesionat i estructurat com el nostre". ERC es veu legitimat per governar per-

què "de tres eleccions n'hem guanyat dues i a les darreres vam quedar empatats en regidors". Corominas diu que volen parlar amb tots. Tot i això, admet que després de les negociacions del juliol amb IPR per un possible pacte que finalment no es va

tancar perquè IPR es va alinear amb JxCat, "ho farem des de l'escepticisme". Amb tot, apunta que no descarten per ara cap dels escenaris.

Albert Aguilar, el regidor de JxCat que s'ha mantingut al govern i a qui legitima l'executiva comarcal com a

únic representant legal de la formació a Roda, diu que té la "mà estesa per parlar amb ERC" i considera que si hi ha una bona entesa "és favorable pel poble", ja que "un govern com més fort i més plural, millor". En aquest sentit no li fa patir si implica

no ser alcalde el darrer any, ja que ERC li va recordar que per ara el govern no tindria la majoria necessària per invertir-lo.

Davant de la situació, l'executiva comarcal de JxCat emetia un comunicat dimecres en què deia que iniciaven diligències informatives contra Moreno per "perjudicar els interessos i la imatge del partit" i també que "com a mesura cautelar s'acorda suspendre'l temporalment dels drets" com a associat.

Per la seva banda, Moreno comenta que està estudiant emprendre "accions legals" contra l'alcalde per les acusacions de la setmana passada sobre els motius de la destitució i la desaparició del material sanitari. De cara a possibles pactes "ens ho aga-

Polèmica sobre qui lidera ara el grup de JxCat

fem amb calma i tot tindrà els seus tempos". De moment, el que han fet Moreno i Quintana és emetre un comunicat com a grup local de JxCat en què diuen que en una reunió aquest dijous havien acordat expulsar el regidor Aguilar del grup municipal. Aguilar assegura que no l'hi han comunicat, però considera que davant la suspensió temporal per part del partit que l'executiva comarcal va anunciar dimarts, l'acord no pot ser vàlid i que el representant del grup és ell. Al document de Moreno i Quintana argumenten que Aguilar no els va donar suport en la destitució i que va assistir d'amagat d'ells a unes reunions entre l'empresa càrnia Costa Food Group arran de l'expedient sancionador per contaminació acústica. Quintana era crítica perquè ella era la instructora de l'expedient i no se li va dir, mentre que a les trobades, a banda de l'alcalde i Aguilar hi va anar l'exregidor de CiU Antoni Escarrabill.

20 ANYS DE PACTES

2003 - 2007

IPR - ERC

Antoni Llach
(2003-2005)

Jordi Serra
(2005-2007)

Després de vuit anys de majoria absoluta de CiU, IPR i ERC van rubricar un pacte inèdit amb dos anys d'alcaldia per a Llach (IPR) i dos per a Serra (ERC).

2007 - 2011

IPR - CiU

Antoni Llach

El pacte IPR-ERC de quatre anys abans no va tenir continuïtat. IPR va acordar un govern amb CiU; ERC, a l'oposició.

2011 - 2015

ERC

Jordi Serra

No es revalida el pacte IPR-CiU. ERC, força més votada però empatada a regidors amb IPR, governa en minoria.

2015 - 2019

IPR - CiU

Albert Serra

Mateix escenari que el 2011: empat a regidors ERC-IPR amb els republicans amb més vots. CiU pacta amb IPR.

2019 - ...

IPR - JxCat

Albert Serra

Nou empat a regidors IPR-ERC, però amb més vots per a IPR. Pacte IPR-JxCat. El govern, ara, perd la majoria.

L'etern empat

La igualtat entre ERC i IPR, forces que es miren de reüll tot i que van arribar a governar plegades, ha propiciat que l'antiga llista de CiU i l'actual de JxCat hagi decantat la balança cap a un o altre cantó

Roda de Ter

EL 9 NOU

Que a Roda hi ha dos blocs majoritaris, ERC i IPR, no és cap secret. El 2011 van igualar a cinc regidors; el 2015, a sis, i el 2019, novament a cinc. Això ha fet que la tercera força, abans CiU i ara JxCat, hagi tingut elecció rere elecció la clau de la majoria. Al ple d'investidura de l'any passat, després d'infructuoses negociacions, no hi va haver cap acord: cadascú va votar el seu candidat i Albert Serra, cap de llista d'IPR, va ser investit alcalde com a líder de la força més votada. Setmanes després, un pacte IPR-CiU, que incloïa un relleu a l'alcaldia el 2022, blindava la majoria. O ho semblava, perquè ara tot ha saltat pels aires.

L'expulsió del govern del cap de llista de JxCat, Joan Moreno, i la renúncia d'una segona regidora, Marina Quintana, que també ha passat a l'oposició, deixa

un ajuntament fragmentat: d'una banda, un govern en minoria d'IPR i un dels regidors de JxCat, Albert Aguilar, que té el suport del partit a Osona i, d'altra banda, una oposició amb ERC i dos dels exregidors de JxCat, que es reivindiquen com a representants del grup municipal. Un trencaclosques difícil de recompondre.

Des de fa dues dècades, Roda és una plaça complicada tant per l'antiga CiU com per l'actual JxCat. L'últim alcalde convergent va ser Francesc Ribas, que va obtenir majoria absoluta tant el 1995 com el 1999. Des d'aleshores, les dues forces hegemòniques han estat ERC i IPR, formació lligada al PSC que se'n va distanciar passant primer a ser-ne marca blanca i després a desentendre-se'n

Ara la situació és nova: un trencaclosques difícil de recompondre

per presentar-se com un grup independent. IPR i ERC, sempre mirant-se de reüll, van arribar a governar junts entre 2003 i 2007: Antoni Llach (IPR) i Jordi Serra (ERC) es van partir l'alcaldia després d'unes eleccions que liquidaven dos mandats de majoria de CiU. IPR (5 regidors) i ERC (4) van deixar a l'oposició CiU (també 4). L'acord IPR-ERC no va tenir continuïtat. Des de fa més d'una dècada no hi ha hagut pactes estables entre les dues forces, sempre a mans de CiU per dilucidar l'alcaldia.

El 2007, quan IPR va vèncer ERC (5 regidors contra 4), CiU, amb 3, va pactar amb IPR (alcaldia per a Antoni Llach), però el 2011 CiU es va quedar a l'oposició i, així, va facilitar que governés ERC

en minoria com a força més votada (Jordi Serra va ser alcalde) després d'un empat a regidors amb IPR (5 a 5). I el 2015, en un escenari idèntic al de 2011, amb ERC com a força més votada però amb empat a 6 regidors entre republicans i IPR, CiU va optar per una solució diferent: pactar amb IPR (alcaldia per a Albert Serra). L'any passat, la força més votada va ser IPR i no ERC, però, novament, amb els mateixos regidors: 5 a 5. El dia de la investidura, més pel que van suggerir els discursos que pel que van dir, va semblar que es deixava la porta oberta a una gran coalició. No va ser així: l'acord IPR-JxCat permetia revalidar l'alcaldia a Albert Serra amb una penyor: l'últim any de mandat l'alcalde seria Joan Moreno. Expulsat Moreno, ara el soci d'IPR és Albert Aguilar, però el govern, en minoria, està en mans d'una oposició que sempre tindrà l'última paraula.

la selva de l'AVENTURA

Coll de Revell s/n - Sortida 202 - C25 (Eix Transversal)

www.selvaaventura.com

Reserva prèvia imprescindible:
Tel. 626.799.335
info@selvaaventura.com

Ja tenim obert!

El parc està situat entre els municipis d'Àrbucies (província Girona) i Espinelves (província Barcelona)

Donem energia al teu cos Sent la Terra!

El seu vehicle s'havia avariat i estava col·locant els triangles per avisar de la incidència

Un home en estat crític després de ser atropellat a la C-17 a Tona

Tona

Arnau Jaumira

Un home va ser traslladat en estat crític dimarts al matí al Parc Taulí de Sabadell després de ser atropellat a la C-17 a l'altura del polígon Les Goules de Tona. L'accident va tenir lloc als voltants de 2/4 de 10 del matí, quan un cotxe que circulava en sentit Vic es va avariar i va quedar aturat l'autovia. Un home va sortir del cotxe avariat per col·locar els triangles i així poder advertir els conductors que venien del perill d'un vehicle aturat. Segons els Mossos d'Esquadra, hauria estat en aquest procés de col·locar els triangles d'advertència quan va ser atropellat per un cotxe. Segons testimonis dels vehicles que van veure l'atropellament des de cotxes posteriors, l'home per error hauria creuat el carril sense mirar i no hauria donat opció d'esquivar-lo al cotxe que el va acabar atropellant.

El Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) de seguida va mobilitzar-se i després d'atendre'l amb dues unitats terrestres es va requerir l'helicòpter medicalitzat,

L'helicòpter medicalitzat al mig de la C-17 esperant per evacuar el ferit, que atendien les unitats terrestres del SEM

que va aterrar al mig de la C-17, amb el trànsit de vehicles desviat pel lateral –des d'abans de les Quatre Carreteres– mentre durava el tall de la via. Això va generar cues de fins a un quilòmetre de llargada.

Després d'estabilitzar-lo i

Hauria estat atropellat quan creuava un dels carrils

tenint en compte la gravetat de les ferides, l'home va ser

traslladat en helicòpter i en estat crític al Parc Taulí Hospital Universitari de Sabadell. Després de dues hores interromput, el trànsit a la C-17 es va poder restablir. Bombers i Mossos d'Esquadra també hi van intervenir.

Endesa ja torna a atendre de forma presencial a Vic

Vic Amb l'entrada a la fase 1 del desconfinament, l'oficina d'atenció presencial que Endesa té a Vic va tornar a obrir les portes amb totes les mesures de protecció contra la Covid-19. L'oficina, ubicada a la plaça Santa Teresa, atén els clients amb cita prèvia per evitar aglomeracions i poder aplicar correctament les mesures d'higiene i seguretat establertes.

Destinen 22 milions d'euros a les escoles bressol

Vic La Diputació de Barcelona ha aprovat destinar 22 milions d'euros a sostenir les escoles bressol municipals. A través d'aquests ajuts es finançaràn les despeses de personal, funcionament i escolaritat i també de menjador i acollida i complementaran els ajuts que ja es van donar el curs 2017-18 i el 2018-19.

Petits incendis en marges als Hostalets de Balenyà i Manlleu

Balenyà/Manlleu La pujada de temperatures d'aquesta setmana haurien ajudat en els primers incendis de la temporada a marges d'Osona. Dimecres a 2/4 de 5 de la tarda es va declarar un petit foc en un marge al costat del carrer Serreta dels Hostalets de Balenyà (a la foto). Va cremar una zona on habitualment s'aboquen de forma incontrolada deixalles i restes vegetals. Voluntaris

de l'ADF van intervenir-hi per evitar que s'estengués i posteriorment una dotació dels Bombers va extingir el foc. D'altra banda, aquest dijous es va produir un nou incendi a la zona del Gelabert de Manlleu. Els Bombers van rebre l'avís poc després de les 5 de la tarda per un foc al costat de la depuradora, on es feien tasques de desbrossament. Es van cremar prop de 60 metres quadrats de vegetació, que va poder apagar una dotació de Bombers que hi va treballar una hora.

El govern traspasa a la Diputació un tram de carretera d'entrada a Olost

Olost Des de la construcció de la variant d'Olost, l'entrada al poble va deixar de ser una via tan concorreguda. Tot i això, la titularitat de la carretera C-154 d'entrada a Olost encara era del govern català. Aquest dimarts es va aprovar el traspàs a la Diputació de Barcelona, que ara serà qui en tindrà cura. Es tracta d'un tram d'un quilòmetre i 140 metres que va des de l'enllaç amb la C-62 (la variant d'Olost) passant per davant del càmping Lluçanès i fins a l'entrada del poble, quan es converteix en la BV-4405. La Generalitat és titular de les carreteres de la xarxa bàsica i comarcal de Catalunya i aquest tram en formava part quan era una via per unir Vic i Berga. Segons el govern, el canvi de titularitat a favor de la Diputació de Barcelona "facilitarà una gestió eficient d'aquest tram de via".

Enxampen un veí de Tona per robar prop de 1.000 euros en cosmètics i cremes

Vic Cremes solars i productes cosmètics per un valor de 949,72 euros són els que van trobar a un veí de Tona que la Guàrdia Urbana de Vic va escorcollar dissabte passat. Els agents van observar una actitud sospitosa d'un cotxe i el van aturar al passeig de la Generalitat de Vic. Quan van revisar el vehicle hi van trobar cosmètics i cremes que el conductor no va poder justificar d'on havien sortit. Després d'investigar, van veure que s'havien robat en un hipermercat a la zona nord de Vic. El conductor, de 36 anys, va ser denunciat per un presumpte delictes de furt.

Un agent fora de servei i un ciutadà aturen dos lladres a una botiga de Vic

Vic No estava de servei però no va dubtar a actuar quan va veure un moviment sospitos. Un agent de la Guàrdia Urbana de Vic que estava fora de servei va retenir dimarts al vespre un noi com a presumpte autor d'un furt en una botiga de roba del centre històric de Vic. Un ciutadà que es trobava al mateix lloc va ajudar retenint un altre dels implicats. Una patrulla de servei va auxiliar-los i va identificar els presumptes autors del robatori, de 19 i 26 anys i veïns de Vic.

SOLUCIONS PER LA COVID-19

Empreses d'Osona i el Ripollès es reinventen per pal·liar els efectes del coronavirus

Enmig d'aquesta greu crisi sanitària que ha provocat la Covid-19 han aflorat uns valors entre la població per ajudar entre tots a sortir-nos-en. El teixit empresarial d'Osona i el Ripollès ha posat el seu talent, la creativitat i la generositat per pal·liar els efectes de la crisi. Una trentena d'empreses s'han adaptat i dins l'àmbit d'especialitat de cadascuna han volgut convertir-se en part de la solució. Des del disseny de mampares fins a equips de protecció individuals, sistemes de desinfecció, programes informàtics per fer més fàcil el teletreball, impressions 3D o teixits per fabricar bates i mascaretes. Aquestes en són alguns exemples.

Distribuïdors de pantalles i EPI

Neteja, aigua, tecnologia

Especialistes en bugaderia industrial

C. Jacint Verdaguer, 2
08516 Olost de Lluçanès
Tel. 938 50 87 34
inilse@inilse.com

Cintes elàstiques i rígides

C/Indústria, 9-11 - 08516 Olost
Tel. 93 888 09 02
info@jonelsl.com - www.jonelsl.com

SMART YARNS & TEXTILES

Fabricant d'embalatge flexible per a protecció

Fabricació de productes d'higiene

MÉS DE 25 ANYS FABRICANT PRODUCTES D'HIGIENE I DESINFECCIÓ

Fabricació de productes d'higiene i desinfecció

Serveis a la indústria en muntatges, soldadura i plegats CNC

Disseny i fabricació de sistemes electrònics
www.aelausa.com

Venda online
Roba de llit a mida www.tjserra.com

Fabricació i importació de productes de la llar

38 ANYS
AL VOSTRE SERVEI

Fabricació i importació de productes de la llar, per a hostaleria i sanitat.

Ramon Turró i Pascual

Can Fajula

Ha mort cristianament el dia 18, a l'edat de 84 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Aurora Fajula Cutrina; fills, Aurora i Pep, Sílvia i Jordi; nets, Nil, Joan, Gerard i Júlia; germans polítics, Lluís i Carmen; nebots, Maria i Albert, Lluís i Moi; renebots, Ona i Martí; la Mita, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

“Gràcies a la família i a tots els amics que m’heu estimat”

Ramon

Domicili: ctra. de Manlleu, 14, 2n 1a.

Vic, maig de 2020

Andreu Sierra de Poza

Vidu de Montserrat Urroz Sañé

Ha mort cristianament el dia 19, a l'edat de 85 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Montserrat i Andreas, Roser i Jordi, Mercè i Miquel Àngel, Josep M. i Mònica, Núria (†); nets, Anna, Jordi, Cristina, Miquel, Núria, Maria, Irene i Oriol; germana, Fina; germans polítics, Manel, i Antoni, vidu de Magdalena; nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el recordeu en les vostres oracions, i us agraeixen les mostres de condol rebudes. També volen donar les gràcies a l'equip de metges, infermeres i tot el personal de l'Hospital de la Santa Creu i de la Residència Saits de Vic, pel seu caliu humà i les atencions rebudes.

Vic, maig de 2020

Àngela Serrat i Juvanteney

Vídua de Ramon Vilar Vila

Ha mort cristianament el dia 17, a l'edat de 91 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Jaume, Josep, Anna, Montse, Lourdes, Dolors, Mercè i Teresa; fills polítics, Pilar, M. Carme, Josep, Toni, Simó, Jordi i Benjamí; nets, Jordi, David, Xevi, Gerard i Riel; germans, Dolors i Joan; germans polítics, nebots, cosins i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que la tingueu present en les vostres oracions.

La cerimònia de comiat se celebrarà més endavant, quan les circumstàncies ho permetin. Es comunicarà oportunament.

Domicili: av. Roma, 171.

Manlleu, maig de 2020

Ramon Viñas i Ferrer

Ha mort cristianament, a l'edat de 69 anys.

A.C.S.

Els seus: esposa, Fina Prat; fills, David i Jordi; germà, Josep; germans polítics, nebots, la resta de la família i amics es dolien de la seva pèrdua, us demanen que en tingueu un bon record i que pregueu per ell.

També volen donar les gràcies per les mostres de condol rebudes.

Santa Eulàlia de Riuprimer, maig de 2020

El president, Joaquim Colomer, elogia la feina que han estat fent

ERC demana al Consell del Ripollès testos de Covid-19 per als treballadors que fan atenció domiciliària

Ripoll

Isaac Muntadas

El ple del Consell Comarcal del Ripollès va ser tranquil, amb molts acords relacionats amb la crisi sanitària causada per la Covid-19 que van tirar endavant amb aprovació per unanimitat. Als precis i preguntes, el conseller Sergi Albrich (ERC) va valorar la bona feina feta pels sanitaris de la comarca i del servei d'atenció domiciliària (SAD) durant el confinament. Per aquest motiu, Albrich va proposar que, com han fet algunes empreses o institucions de la comarca com Comforsa o la UIER, es comprin testos de detecció ràpida del coronavirus per al personal del SAD del Consorci de Benestar Social del Ripollès, ja que “és personal de risc que està en contacte amb persones grans que són més vulnerables al virus”. El conseller republicà també va dir que es podria valorar que aquesta compra de testos es manco-

munés amb tots els ajuntaments de la comarca per fer proves al personal dels consistoris que té més risc perquè treballa de cara al públic, com el personal de neteja o de les brigades municipals. Albrich va comentar que al Consell de la Garrotxa ja ho estan impulsant i allà volen fer un conveni amb les àrees d'atenció bàsica perquè facin aquests testos.

El president del Consell, Joaquim Colomer (JxCat), va recordar que han mantingut un contacte diari amb aquest ens i que els seus treballadors han fet la feina “de forma exemplar”. Colomer va assegurar que si se'ls demana aquest suport “estaríem conformes de tirar-ho endavant”. De fet, el president del Consell d'Alcaldes, Ramon Roqué (MES), va dir que “no era un tema senzill”, però que es comprometia a traslladar la proposta als consistoris i al Consorci perquè es valori la conveniència de fer-ne la compra.

El ple també va aprovar per unanimitat suplementos i concessions de crèdit extraordinaris, finançats per romanent de tresoreria, pel pressupost d'aquest 2020. Es van modificar quatre partides per un valor de 7.876,84 euros, en què destacaven 1.565,74 euros per fer una campanya publicitària, conjuntament amb l'Agència de Desenvolupament del Ripollès, per promocionar els productors locals i reactivar l'economia. ERC va trobar “molt encertat” el vídeo promocional del Producte del Ripollès, però el seu portaveu, Roger Bosch, va dir que “quan hi hagi accions d'aquest estil, demanaríem que ens ho ensenyessin abans de veure-ho a les xarxes”. El conseller de la CUP, Àlex Medrano, també ho va veure “correcte”, però va dir que “estaria bé poder destinar diverses partides o crèdits extraordinaris a accions socials com és el suport al lloguer”.

Vic i Torelló obren el termini per demanar ajudes pel lloguer

Vic/Torelló

EL 9 NOU

Els ajuntaments de Vic i Torelló van obrir dimarts el termini per sol·licitar les ajudes per al pagament del lloguer de l'habitatge habitual que ha obert la Generalitat. Vic va iniciar el període per sol·licitar aquests ajuts econò-

mics a través de la pàgina web del consistori, mentre que l'Ajuntament de Torelló oferirà assessorament telefònic a través de l'Oficina d'Habitatge per ajudar la població a sol·licitar aquestes ajudes econòmiques. Aquestes dotacions són incompatibles amb altres relacionats amb l'habitatge, i entre els requisits necessaris

per demanar-lo hi ha haver patit un ERTD o una reducció de la jornada, que els ingressos totals del nucli familiar no superin tres vegades la quantitat de l'IPREM i que les despeses bàsiques superin el 35% dels ingressos nets familiars, entre d'altres. El període per presentar la sol·licitud està obert des del dimarts i s'allargarà fins al 30 de setembre i l'import màxim a percebre pot arribar als 750 euros al mes per nucli familiar, sent sis mesos el topall de temps que es pot gaudir d'aquest ajut.

Marató de recollida de sang

Vic El Banc de Sang i Teixits fa una crida a tota la població per continuar donant sang, una activitat imprescindible per fer front a les prop de 800 donacions diàries que necessita el sistema sanitari català, i durant els mesos de maig i juny duen a terme una marató de recollida a Osona i el Ripollès. Concretament, Tona, Centelles, Sant Joan de les Abadesses, Vic, Manlleu i Torelló són els municipis on es podran fer donacions durant les pròximes setmanes. A Taradell es van comptabilitzar 162 donants.

Ajuntament de
Santa Eulàlia de Riuprimer

Ramon Viñas i Ferrer

Ens va deixar a l'edat de 69 anys, el 18 de maig de 2020.

A.C.S.

L'Ajuntament de Santa Eulàlia de Riuprimer expressa el condol a la família i amics per la pèrdua de Ramon Viñas, qui fou regidor del primer ajuntament democràtic després del franquisme entre 1979 i 1983.

Els seus: esposa, Fina Prat; fills, David i Jordi; germà, Josep; germans polítics, nebots, la resta de la família i amics es dolien de la seva pèrdua i us demanen que en tingueu un bon record.

Santa Eulàlia de Riuprimer, maig de 2020

A CAUSA DE LA COVID-19...

- La primera quinzena del confinament va augmentar la producció de residus, però a l'abril es va estabilitzar. Ha pujat la recollida en pobles amb el porta a porta.
- La planta de triatge ha augmentat les entrades de multiproducte. L'orgànica i la resta s'han mantingut. Al CTR hi ha entrat menys resta i menys voluminosos.
- S'han trobat guants i mascaretes als carrers de polígons i a prop de centres comercials. Consciència: cal llençar-los a la fracció rebuig.

A l'esquerra, un camió de Recollida de Residus d'Osona aboca a la planta de triatge i a la dreta, una cabina de triatge manual a la mateixa planta

El cicle dels residus no s'atura

Ho fa possible la feina de 140 professionals amb un servei que es gestiona des d'empreses participades pel Consell Comarcal d'Osona

La recollida i tractament dels residus així com la neteja viària no s'han aturat des de l'inici del confinament gràcies a la feina de 140 professionals que han vetllat i vetllen per mantenir aquest servei essencial. Aquests serveis, juntament amb la deixalleria, els presta el Consell Comarcal a través de l'empresa Recollida de Residus d'Osona (RRO), participada en un 55% per l'ens comarcal i el 45% per Cespa.

D'altra banda, el Consorci per a la Gestió dels Residus Urbans d'Osona és titular de la planta de triatge multiproducte i transferència, a Vic; el Centre de Tractament de Residus (CTR), i el Dipòsit Controlat de Residus, aquests últims a Orís. El Consorci l'integren el Consell Comarcal, l'Agència de Residus de Catalunya i l'Ajuntament d'Orís. Tant RRO com la planta de triatge donen servei a 39 municipis d'Osona i el CTR i el dipòsit controlat serveixen a tots els pobles d'Osona i el Ripollès. RRO, amb 91 treballadors, s'ocupa de la recollida de residus municipals, la neteja viària dels municipis que ho sol·liciten i el servei de deixalleria. Recull i transporta fins a les instal·lacions de tractament la fracció orgànica, gespa, multiproducte, vidre i

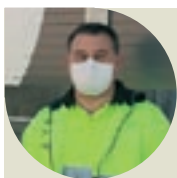
fracció resta i també gestiona les deixalleries.

La planta de triatge la gestiona per concessió Urbaser. Amb 37 treballadors seleccionats, amb la combinació de triatge manual i mecànic, els residus que formen part del multiproducte. Un cop seleccionats se'n fan bales i es porten als gestors de residus, que els reciclen i en fan productes nous. A més, la planta de transferència permet optimitzar les rutes de recollida de la fracció orgànica i fracció resta.

El CTR, amb nou treballadors i gestionat per Cespa, permet tractar la fracció resta, l'orgànica i els residus voluminosos que es generen a Osona i el Ripollès. De la fracció resta se separen el ferro, l'alumini i envasos i a l'orgànica se li aplica un procés biològic i se n'obté compost. També es trituren alguns residus voluminosos. Tot plegat permet recuperar materials i reduir a la meitat les entrades de rebuig al dipòsit controlat, allargant-ne la vida útil.

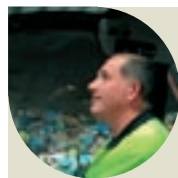
Finalment, el dipòsit controlat d'Orís, que té tres treballadors i també gestiona Cespa, rep el rebuig, que es compacta. Del procés s'obtenen lixivats, que es tracten a la mateixa instal·lació, i biogàs, que s'envia a la plan-

QUATRE NOMS PROPIS

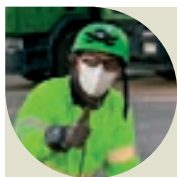
JOSEP M. TANTIÑÀ
Encarregat de RRO

"Gràcies a la professionalitat i la responsabilitat de tot el nostre personal, hem pogut estar al costat dels ciutadans."

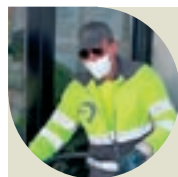
TONI ALBACETE
Encarregat a la planta de triatge

"Com a servei essencial, estem compromesos amb les persones i el medi ambient."

FRANCESC DOBLAS
Peó de recollida porta a porta de RRO

"Les mostres de suport que hem rebut per la nostra feina ens han ajudat a tirar endavant. Moltes gràcies. Tot anirà bé!"

MOISES HERNANDO
Peó neteja viària de Manlleu a RRO

"Estem contents de contribuir a frenar la Covid-19 amb la neteja i la desinfecció dels carrers i places. Ens fa ser més exigents."

ta d'aprofitament energètic del mateix dipòsit.

Totes les empreses que intervenen en el cicle dels residus segueixen els seus respectius protocols de prevenció del coronavirus. A grans trets es tracta de canvis en l'organització de la feina per reduir la concentració de treballadors en les mateixes franges horàries. En el cas de RRO, alguns torns de treball s'han avançat per evitar concentracions

de gent en zones comunes i durant les primeres setmanes de confinament la meitat del personal d'oficines va fer teletreball de forma alternada. Durant aquestes setmanes s'han prestat tots els serveis als ajuntaments, tret de les deixalleries, que, per evitar contacte amb els usuaris, han estat tancades del 16 de març al 8 de maig. El protocol de RRO preveu també un pla d'actuació per fer front a un contagi a la

plantilla i un increment massiu de l'absentisme.

Per la seva part, Urbaser va definir per a la planta de triatge un conjunt de mesures preventives similars a les de RRO. Des del 16 de març s'ha avançat el torn de matí per no coincidir amb el de tarda (de 5.00 a 13.20 i de 14.00 a 22.20 h).

A banda de l'ús d'equips de protecció individual, l'Agència de Residus de Catalunya recomana evitar estar en contacte amb els residus. Per això, des de l'inici del confinament es va aturar una de les cabines de triatge que està subcontractada a treballadors del TAC Osona, donat el risc que suposava el triatge manual. Es va prescindir de 16 llocs de treball que aquest dilluns s'han pogut tornar a incorporar a la feina. També com a mesura preventiva, els residus han d'estar 72 hores al pati de la planta, abans d'entrar al circuit de triatge.

Cespa també ha establert un protocol de prevenció per al CTR i el dipòsit controlat per evitar el contagi de treballadors, però en ser instal·lacions amb poc personal la implantació de les mesures de seguretat ha estat més fàcil. Han disposat d'EPI's i han fet torns a l'hora d'esmorzar.

Marçal Ortuño (ERC-JpT) es va estrenar com a alcalde de Torelló i també en política aviat farà un any. El primer any de govern s'ha vist alterat per la crisi del coronavirus. Ara el consistori centra la major part de l'acció municipal a pal·liar-ne els efectes.

“Malgrat les mesures, a la residència els estralls del virus van ser immediats”

Marçal Ortuño (ERC-JpT), alcalde de Torelló

Torelló

Guillem Rico

Vostè va passar el coronavirus. Ja està recuperat?

Sí, el vaig passar amb efectes relativament lleus i sense cap complicació pulmonar.

De proves, no n'hi van fer.

Al principi els testos i EPI anaven escassos i van ser en aquelles dates els símptomes. Va ser sense proves.

La pandèmia ha alterat l'acció municipal.

Totalment, no només pel funcionament de l'Ajuntament, sinó perquè el mateix programa s'ha hagut de reformular. Estem treballant per adaptar el pressupost que havíem aprovat preveient un escenari que finalment no serà sobre el qual s'haurà de desenvolupar. Ara la prioritat és la crisi tant social com econòmica que ve després de la sanitària.

Van aprovar crear una comissió sobre la Covid-19 per fer seguiment d'un pla de contingència. Quines mesures plantegen?

Un cop detectada la necessitat, la millor solució era tractar-ho en una comissió perquè són uns efectes molt transversals, que afecten totes les àrees, i buscant el màxim de consens possible amb la resta de grups a l'hora de decidir. Primer treballava per fer front a les mesures de l'emergència sanitària i ara ja dissenyant les ajudes que hi pugui haver en el terreny social i econòmic.

Parlaven de 200.000 euros. Cap on aniran i d'on surten?

Surten del decret que permet aplicar el 20% del romanent de 2019 en mesures socials. Aquesta quantitat ja l'hem disposat de seguida per poder-la mobilitzar i ara cal treballar per aconseguir més pressupost per les mesures de reactivació econòmica i si cal augmentar les destinades a Benestar Social.

Parlava de reorganització del pressupost. Hi haurà accions que no es podran desenvolupar?

La primera línia ha estat

revisar tot el que no es podrà executar, però ho hem fet d'una manera restrictiva en el sentit que quan anem recuperant la normalitat tenim voluntat de portar a terme el màxim d'aquest pressupost. Treballem per fer créixer el pressupost per destinar-lo complementàriament a aquestes accions per pal·liar la crisi. Estem pendents de la Diputació i d'altres institucions. El que preocupa més és que les mesures que puguem adoptar siguin el màxim d'eficients per a tota l'empresa i el teixit comercial de Torelló.

El teixit industrial i comercial ha quedat molt tocat? Alguns hauran d'acabar tancant portes?

Sí que s'ha donat algun cas d'alguna activitat que sabem que no es reprendrà, casos molt puntuals. En principi, els EROTO, que és la mesura que han adoptat la majoria d'empreses. Ara sabem que 124 empreses o activitats comercials n'han presentat i afecta 876 persones que hi

era al que anava destinat tota l'acció de Benestar Social, ara s'hi afegeix qui, encara que sigui només de manera provisional perquè l'ERTO té uns efectes temporals, també requereix dels ajuts.

A la residència han mort més de 20 persones i la meitat o més per coronavirus. Què ha passat perquè els hagi impactat tant?

El model de residència de Torelló és assistencial. Són residents que tenen edat avançada o amb poca autonomia i en fases de salut més precàries. Malgrat les mesures preses des de bon principi, com prohibir les visites, es van aconseguir els materials de seguretat, es va prioritzar la residència, però quan entra el virus en un col·lectiu tan dèbil de salut, els estralls són immediats, que és el que va passar. L'altra meitat que no ha mort del virus segurament que és una conseqüència, perquè totes les mesures han estat molt dures en el sentit d'estar aïllats, la persona cuidadora haver-ho de fer molt protegit, una sèrie d'alteracions que a gent de molta edat i fràgil els ha estat més difícil de suportar. Ens ha sabut molt greu pels mateixos difunts, per les famílies i per l'equip que està al capdavant.

Va ser un problema de falta d'EPI?

No, vam patir per disposar d'EPI per a la residència però mai vam deixar de tenir-ne. Sí que a l'inici teníem només els que es feien servir en aquell moment i patíem per quan s'haguessin de repostar. Ens vam moure per aconseguir-ne. No hi ha cap causa concreta per dir que han fallat les mesures, els EPI... és això, simplement que el model assistencial de la residència fa que els residents que hi ha siguin de salut més delicada, en fase més avançada de moltes malalties o amb símptomes de salut febles, i el virus quan entra en aquest col·lectiu és on fa més mal.

Quant a personal també van patir.

L'alcalde de Torelló, Marçal Ortuño, aquest dimarts a la plaça Vella de Torelló, on ja han reobert

Un cop assegurat el subministrament d'EPI es va fer la prova al personal per saber amb certesa qui podia continuar treballant i qui no. Van sortir positius, que van estar uns dies de baixa i que ara ja s'han pogut reincorporar.

Parlem de l'estiu, plante-gen un casal amb totes les entitats.

Organitzar el casal havent

“Vam patir per disposar d'EPI a la residència però mai vam deixar de tenir-ne”

de complir totes les mesures que se'ls demana a les entitats esportives, culturals i AMPA era molt complex. Vam detectar aquesta preocupació i va semblar que si l'Ajuntament es posava al capdavant i coordinava la logística, a l'hora de compartir tots els espais, també els d'algunes entitats que en tenen de propis, serà més fàcil poder-les complir. També volíem que es reforçés amb una part de contingut, no tant per compensar la part lectiva que no s'ha pogut fer del curs però sí per ajudar a no perdre el fil, i també amb un acompanyament emocional per a nens i joves que han

patit un confinament llarg, alguns potser amb pèrdues familiars.

Fa un any per la campanya es parlava de reactivar l'oci. Ara ha quedat tot aturat.

S'han aplicat els decrets i hem estat al costat d'aquest sector de bars i restaurants perquè de seguida quan es pogués tornar a obrir, com ara amb les terrasses, tinguessin el màxim de facilitats, per poder delimitar bé l'espai, poder anar a màxims per complir les mesures de seguretat.

Es una trampa deixar ocupar més espai a les terrasses? Teòricament, només poden tenir el 50% de taules.

Són negocis dimensionats per tenir una part del públic a fora en terrasses i l'altra a dintre. Que ara a dins no puguin atendre clients fa que s'hagin de concentrar tots a fora, per tant trobem lògic que es pugui anar a màxims de l'espai disponible mantenint aquestes separacions.

Hi haurà festa major a Torelló?

Intentarem que hi hagi el màxim de festa major possible, però sabem que serà un retall petit de les festes majors que ens agraden a Torelló. No estem encara en disposició de saber exactament quins actes es podran portar a terme i quins no. Sigui el que sigui, per molt

les terrasses dels bars

per solucionar definitivament la situació de la policia i de la resta de treballadors.

La feina ha pogut continuar i les reunions s'han fet per via telemàtica. El pla de millora que vam aprovar per la policia té vigència fins a l'1 d'agost i és dins d'aquest marge que comptem que la relació pugui quedar tancada i projectar ja cap on aniran les conseqüències econòmiques. Amb la policia, a partir d'aquestes millores, s'ha anat treballant per aconseguir que l'ambient sigui millor i que la relació entre aquest cos i la institució sigui més fluida; ho hem aconseguit.

Va tornar l'inspector que havia marxat el mandat passat per la mala relació amb el govern. Com ha estat aquesta tornada?

Hem posat tota la voluntat que la relació fos de confiança, perquè no hi ha altra manera que el cos de seguretat de l'Ajuntament treballi en la mateixa línia i fins ara no hi ha hagut cap incident.

S'ha avançat en la compra de l'antic hotel de les Serasses?

La vam entomar a mitges. Hem encarregat un estudi a la Diputació de les necessitats assistencials que té Torelló. Quan sapiguem quin destí i quines necessitats té, quin pressupost necessita i com el cobrim, el comprarem.

Hi ha una data?

Hem de disposar del projecte de les necessitats a principis de juny, però per altra banda també l'entitat amb qui en origen es va decidir estudiar aquest equipament, Sant Tomàs, està

treballant en el projecte més concret.

Ja saben si la nau de carrossaires serà nova o s'arreglarà la de lloguer?

No s'ha decidit. Tenim un estudi força avançat del cost que suposaria una nau nova. Ens donarà informació de què comporta la rehabilitació de la nau actual i una

“Intentarem que hi hagi el màxim de festa major possible, serà un retall”

“Hem treballat per una millor relació entre la policia i l'Ajuntament”

construcció nova, els pros i contres, i llavors amb la resta de grups municipals i els col·lectius implicats prendrem la decisió.

Torelló va aprovar adherir-se a l'empresa pública del Consell Comarcal per delegar la gestió de l'aigua. Però s'ha anat endarrerint.

Veu una data perquè avanci?

De fet, ja es va aprovar la constitució d'aquesta empresa, va avançant no a la velocitat en què confiàvem que es fes quan es va iniciar el procés. Ha estat més lent també perquè la gestió de l'aigua és delicada i s'han de fer tots els passos amb molta fermesa per anar consolidant el projecte. Creiem que ben aviat aquesta empresa podrà entrar en funcionament. Ara ja es buscarà el gerent, és el proper pas.

A banda d'alcalde de Torelló, també és el portaveu del grup d'ERC al Consell Comarcal. Quin ambient hi ha aquests dies al grup?

Aquests dies al grup d'ERC s'ha fet públic que hi ha hagut dimissions [Pere Prat] i que hi ha un procés obert contra un dels consellers [Josep Maria Freixenet], que és un assumpte intern del partit però que en definitiva no hi ha cap conclusió encara certa. Per tant, hi ha un ambient d'expectació de veure si aquest comportament que s'està investigant pot formar part d'una conducta adequada o no, i esperar que se solucioni pels canals que normalment es resolen aquests temes que són les comissions de garanties dels partits.

optimistes que vulguem ser actes multitudinaris no es podran portar a terme.

Dimarts farà un any de les eleccions. Com valora el primer any?

El podríem partir en dues parts. La primera, amb certa normalitat malgrat que fins a principis d'any que no s'ha

aprovat el pressupost governàvem amb un pressupost de l'antic equip de govern, tot i que hi vam fer modificacions. La segona, el pressupost dissenyat per nosaltres, tot i que ara no el podem executar com estava planejat.

Un tema pendent és la relació de llocs de treball

PORTES OBERTES VIRTUALS BATXILLERAT

www.institutjaumecallis.cat

BATXILLERAT
Modalitats:

- Científic-tecnològic
- Humanístic-social

VISITA'NS AL WEB!

Hi trobaràs:

- Tota la informació del batxillerat al Callís
- Recorregut virtual per les instal·lacions
- Activitats que es fan a batxillerat
- Opinió dels nostres alumnes
- Videoconferències

INSTITUT JAUME CALLÍS

Segueix-nos!

Troba tota la informació a www.institutjaumecallis.cat / + info al mail insjaumecallis@xtec.cat

PURIFICACIÓ D'AIRE AMB ELIMINACIÓ DE VIRUS

Protegeix la teva salut i la dels teus clients!

GRITECSA

→ Equips amb filtres HEPA d'alta eficiència i desinfecció ultravioleta o plasma iònic.

→ Aplicable a tot tipus de sectors: oficines, comerços, hostaleria, indústria, escoles, gimnasos, etc.

→ Solucions adaptables a les característiques de cada local.

Camí de la Tolosa, 15 08500 Vic 938833644 enginyeria@gritecsa.com

EL 9 NOU

Durant els últims dos mesos la vida ha canviat absolutament a tothom. El violent impacte de la Covid-19 arreu, amb centenars de contagiats i 354 defuncions a Osona i 11 al Ripollès, va situar al límit la capacitat de resposta del sistema sanitari. Més enllà de la foto fixa d'un dia aïllat i superat el pic de contagis, les dades certifiquen una tendència a la regressió no només de la propagació del virus, sinó també de la xifra de persones ingressades i de defuncions. El desconfinament progressiu, a diferents ritmes segons les regions sanitàries en funció de criteris epidemiològics però també de densitat demogràfica,

Un desconfinament amb protagonisme compartit

ha obert un nou escenari: el del retorn a la vida quotidiana.

Les disfuncions són evidents entre municipis veïns inclosos en fases diferents, com reflectia la foto de portada de l'edició de dilluns amb una família dividida entre Sant Martí de Centelles i Aiguafreda. Tot i aquesta realitat, perquè el procés de desconfinament avanci sense riscos cal la màxima responsabilitat individual i

un renovat rol de ciutadania. Molts hàbits adquirits, com extremar la higiene de mans, mantenir la distància física o utilitzar la mascareta –a partir d'aquest dijous, de forma obligada també en espais tancats i a la via pública quan no sigui possible garantir la distància preceptiva– són hàbits que previsiblement ens acompanyaran un llarg període de temps.

Durant aquest temps, el comportament dels veïns

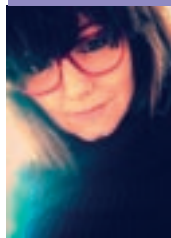
d'Osona i el Ripollès, tot i que arreu pugui haver-hi excepcions, ha estat exemplar. Aquest sacrifici ciutadà també mereix un aplaudiment. I més en dies com els presents quan l'arribada del bon temps hauria de permetre fer vida a l'exterior i gaudir de les festes majors que se succeeixen durant l'estiu. El d'aquest any, però, serà diferent. Ripoll va fer una festa major de mínims i confinada; Vic ja ha suspès la seva. Ara,

però, toca mirar endavant tot i que el futur immediat, amb l'impacte social i econòmic de la crisi, no sigui encisador.

Per això cal exigir decisions polítiques atrevides a tots nivells. Aquest dimecres el president Sánchez va aprovar amb el suport de Cs i PNB una nova pròrroga de 15 dies de l'estat d'alarma no exempta de polèmica perquè esquerra l'anomenada *majoria de la investidura*. A l'espera de quina sigui l'evolució, seria saludable que el govern central col·legiés la desescalada en el marc d'una governança multinivell, en què no només fossin protagonistes les comunitats autònomes, sinó també els ajuntaments, la institució més propera als ciutadans.

Quan érem feliços

Marina Martori
Esriptora

Les xarxes socials tenen una funció meravellosa –a banda de la de permetre't compartir i xerrar–, que és la d'àlbum de records. Fa un any eres aquí, fa dos vas dir això, fa tres els teus fills eren tan petits que no t'ho creus. En dic, últimament, d'aquests moments de record que m'ofereixen les xarxes socials, el temps del *Quan érem feliços*.

I no vull dir que no en siguem ara, de feliços, que no vull que penseu que article rere article estic cada cop més desil·lusionada amb tot, eh? No és això. No em veureu a cap terrassa bevent cerveses perquè no m'acabo de fiar de res, això és veritat. I després de fer-me la manicura i sentir-me a la NASA, em puc esperar, de veritat, a tenir les ungles en condicions a quan pugui abraçar la persona que me les fa i no hagi d'estar dues hores amb la mascareta i uns peücs de plàstic. Però això no vol dir que no estigui d'acord a anar desconfinant, que no hagi començat amb moltes ganes a trepitjar petit comerç, que no cregui a anar recomençant i que el mar em cridi molt i molt.

En dic *els dies feliços* en el sentit de *feliç* com a relaxat, com a lliure, com a despreocupat. Els recordeu aquells dies? Sense horaris, sense restriccions, sense limitacions de quilòmetres o d'activitats? Aquells dies de llibertat.

Els nens, les famílies, els amics, de vacances junts, d'arrossets a la platja junts, d'excursions, de

cinemes improvisats. De vida. Així, sense gaires horaris. Del Temps de Flors, de festa major, d'aeroports.

Aquestes són les imatges que em recorden les xarxes: els sopars, els nens pel món, les postes de sol en llocs bonics, les amigues en alguna capital europea, el mar i la muntanya. Aquesta

Sopars, postes de sol en llocs bonics, les amigues en alguna capital europea, el mar i la muntanya. Aquesta vida amable. En els bons records no s'hi acostuma a veure distància, sinó molt de contacte i somriures amples

vida amable. I les abraçades. En els bons records, ja ho sabeu, no s'hi acostuma a veure distància, sinó més aviat molt de contacte físic i somriures amples, ben a prop.

Són els records, els dies, els moments, els llocs i la gent que em fan pujar els nivells d'enyorança a límits estratosfèrics.

Un es pot adaptar a gairebé tot, però un sap també, perfectament, el que vol.

Jo vull els dies de *quan érem feliços*.

PROTAGONISTES

Josep Bargalló
Conseller d'Educació

El Departament d'Educació ha proposat que els centres educatius puguin reobrir les aules a partir de l'1 de juny a mesura que els diferents territoris passin a la fase 2. L'anunci no ha agradat als sindicats de docents.

Quim Crusellas
Director Festival Nits

Gairebé tots els festivals d'aquest estiu s'han anul·lat, però el Festival Nits de Cinema Oriental adapta la seva oferta a la situació actual i es manté. Moltes activitats culturals hauran d'aprendre a adaptar-se.

David López
Dissenyador interiorista

Al costat d'Adrià Baulenas i Aina Forcada, ha creat Diferent Design, un estudi que es dedicarà al disseny de mobiliari a partir de la reutilització de materials. L'aprofitament és una tendència, però no està renyit amb el bon gust.

Mia Ordeig
Jugador d'hoquei

El talent com a jugador d'hoquei de Mia Ordeig es traslladarà a la banqueta. El seu fitxatge pel femení d'hoquei del Voltregà és una aposta ferma del club per aquest equip, tot just després que Ordeig anunciés que deixava la pista.

TRIBUNA

Dues cares d'una crisi

Pep Palau

Em diran que no són moments per a alegries. Certament, la crisi està deixant una estela de fets negatius que esgarrija. Hi ha persones que s'han quedat pel camí, d'altres que s'hi estan jugant la pell, moltes que s'han quedat sense feina, àvies i avis en condicions precàries i persianes que no es tornaran a apujar. Un desastre. Enmig de tot plegat, governances de pal de cec, molta almoïna i poques iniciatives engrescadores. Dit això, hi ha notícies que si es consoliden com a tendència de futur són per animar. Una d'elles és l'increment exponencial que ha experimentat la compra de productes de proximitat. Pot ser que sigui, en gran part, perquè molts consumidors han fet de la necessitat virtut. Tant se val, el que compta és el fet i l'esperança que perduri. Els productors s'han espavilat –fer-ho o enfonsar-se– i molta gent ha canviat els seus hàbits de consum, per fer-ho possible.

Aquest canvi pot tenir, si s'hi sumen voluntats i capacitats, i la tendència es consolida, conseqüències molt positives. La primera, òbviament, permetre al pagès, al petit productor, a l'artesà, viure dignament de la terra i de l'ofici, constatant la viabilitat econòmica de la seva activitat. La segona, pot significar una empenta i un catalitzador envers iniciatives de contingut transformador, que sovint pengen d'un fil o que tenen, econòmicament parlant, els peus de fang. Podríem assistir, en aquest sentit, a una notable consolidació de projectes que es fonamenten en els principis de l'agricultura sostenible i la sobirania alimentària. La tercera són els canvis que aquesta opció de compra d'aliments comporten a les llars. Comprar productes de circuit curt significa recuperar la idea del calendari de les quatre estacions i el cicle biològic dels aliments. Menjar cireres ara que n'és l'època, esperar que arribin els tomàquets de l'horta, les sardines de la costa i els primers formatges de primavera. Ajuda a viure de la seva feina al pagès, al pescador i al formatger, sense que hagi de plegar-se als preus dictats per la gran distribució, i, de passada, cuinem i mengem els aliments quan són més bons. Una manera de menjar, sens dubte, més raonable, gustosa i saludable. La cuina tradicional, que tants n'hi ha que reclamen i diuen defensar es basa, fi al cap, en la saviesa de portar a la cassola i posar al plat allò que de millor ens porta el paisatge a cada moment de l'any.

És, precisament, en referència a la cuina tradicional, que trobem l'altra cara de la crisi. Aquest diari publicava la setmana passada que el Collet de Sant Agustí ja no tornaria a obrir. La crisi del coronavirus ha accelerat una decisió que encara hauria trigat un temps a arribar. El Lluçanès perd, amb el tancament del Collet, un santuari de la cuina tradicional. Una casa de menjars de soca-rel que aplegava tots els valors que se li poden demanar. L'Angelina, l'Ester, la Margarida, les dones de dues generacions, de les tres que hi han passat. Noms de dones al capdavant, tant als fogons com al menjador, practicant una

ALBERT LLIMOS

Amb el tancament del Collet de Sant Agustí, el Lluçanès perd un santuari de la cuina tradicional. Dones de diferents generacions practicant una cuina honesta, amb productes i plats emblemàtics

cuina honesta, amb productes de pagès i plats emblemàtics, aconseguint encunyar allò que els francesos anomenen *plat signature*, un plat marca de la casa com si diguéssim. Hauran endevinat que em refereixo, sens dubte, als canelons de col, les fulles de la qual eren un embolcall habitual a la cuina tradicional abans que els cuiners italians introduïssin la pasta a Catalunya a principis del segle XX i el catalans passéssim a ser els més aficionats del món a menjar canelons (més que els mateixos italians). Uns canelons que feien viatjar amb posat de pelegrí fins al Collet de Sant Agustí a bocafins de tot el país. Un plat addictiu on n'hi hagi un. El tancament suposa perdre un bocí de patrimoni culinari. Trobarem a faltar els canelons de col i l'hostalatge del somriure.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Mor David Orra, músic i col·laborador de Ràdio Taradell
- 2 Tanca l'històric Cafè Nou de la plaça Major de Vic
- 3 Una persona en estat crític després de ser atropellada a la C-17
- 4 Osona i el Ripollès estrenen la fase 1 de desconfinament
- 5 Tanca el restaurant del Collet de Sant Agustí

A correuita

Jordi Vilarrodà

Diumenge, 17. A Folgueroles recorden el nom de la

primera persona que, en plena postguerra, portava sempre un ram de flors al Pedró. Era la Pepa Vila Català, *la Pepa de Cal Rei*, que volia seguir amb una tradició que estava arrelada des que l'any 1908 es va aixecar el monument a Verdaguer. Aquest diumenge es fa estrany no veure l'ambient habitual de la plaça, amb l'arbre de maig, les parades de llibres de vell, els dansaires esperant per ballar, i una multitud de

De Verdaguer, de les terrasses i d'escoles

gent. Però els folgueroles porten Verdaguer gairebé al seu ADN, i alguns s'han llevat de matí per anar a buscar flors, fer un ram i portar-lo al Pedró. Els escriptors, a través de la literatura, defineixen la nostra identitat col·lectiva, i no diguem ja si és una figura tan gegantina com la de Verdaguer. Però a Folgueroles, això va una mica més enllà encara. Han passat 175 anys justos, i sents que, aquí, Verdaguer encara és realment viu.

Dilluns, 18. Primer dia de desconfinament, de prendre un cafè a la terrassa d'un bar, un fet tan senzill però que avui és com si fos un dinar de festa major. Al matí la gent actua amb timidesa i a la tarda, amb més desimboltura. L'aspecte d'algunes terrasses fa patir, no tant per la cura amb què els propietaris hagin disposat les taules sinó per l'ús que en fan els clients, i entre els joves resulta tan estrany veure una mascareta com una bufanda

a mitjans de maig. Les ganes de tornar a una certa normalitat ens superen, i fem com si el virus ja no hi fos, sobretot en llocs on ha tingut menor incidència. Però hi és.

Dimarts, 19. Ensenyament es pronuncia, finalment, sobre com serà el final del curs escolar. A hores d'ara, pensar que podia ser presencial era autoenganyar-se. Una cosa és que infants i joves oblidin el distanciament físic i l'altra seria que l'administració doni llum verda a tornar a trobar-se a les escoles, quan no estan preparades per assumir aquest repte. Cosa que sí hauran de fer al setembre. Aquests és l'autèntic debat: de quina manera començarà el proper curs?

SI...

No aprendre

Víctor Sunyol

No aprendre és potser la facultat que avui dia podria definir millor la nostra civilització, en comptes del que s'ha dit sempre de l'aprenentatge com una de les característiques de la cultura i, doncs, de la humanitat.

Perquè, ben mirat, qui més qui menys està convençut que quan es pugui tornar a la vida d'abans, serà això: la vida d'abans, abandonant aquelles pràctiques i maneres de fer que s'han adquirit (forçosament) i que sabem millors que les que teníem. No haurem après; és a dir: no haurem incorporat a la nostra persona i a la nostra vida unes pràctiques millors que les que teníem abans.

I no és només això. Què s'ha après dels malalts i dels morts del nostre voltant i dels sacrificis dels sanitaris i de tothom, si tanta gent no fa gens de cas de les normes de protecció?

Un altre exemple, petit però significatiu: Qui s'ha abocat als camins rurals o a les vies verdes per passejar o fer esport, s'ha apressat a lloar l'estat de la natura després de tantes setmanes sense presència humana: animals i plantes han reviscolat ufanosament. Doncs bé: Amb pocs dies ja s'hi troben llaunes i ampolles i brics, plàstics, papers i tot de deixalles. Això és aprendre?

I no aprendre, ho diu la ciència, és el camí més directe cap a l'extinció.

Enric Casulleras

Economista i professor de la UVic-UCC

Quan la pedagogia oficial va començar a emprar el terme de *competències* per parlar de les habilitats i les capacitats dels estudiants, ja vaig veure que ens ficàvem en un vesper. No soc particularment competent en lingüística, però jo diria que tenim un problema de polisèmia.

Quan diem que el ministre de Sanitat ha manllevat les competències sanitàries de la Generalitat, és evident que no parlem de competències curriculars: el seu ministeri s'ha mostrat escandalosament incompetent. Si les competències que els docents avaluem fossin d'aquesta mena, sempre tindria matrícula d'honor el més pinxo de la classe. Una cosa és la capacitat i l'altra l'arrogància. En castellà la claven quan diuen que *“el gobierno se ha arrogado las competencias de las autonomías”*.

En el món de la pedagogia s'aconsella que les competències curriculars s'adquireixin a base de pràctica. Heus ací el que no tenia el govern espanyol quan, rodejat de militars, el seu president va proclamar l'estat d'alarma. Com podia tenir cap pràctica en res un ministeri titular d'una cartera buida de continguts? O és que no fa més de trenta anys que la sanitat la gestionen les comunitats autònomes? Com podien saber a quins proveïdors calia comprar material sanitari si no ho havien fet mai? És com si a tu, amic lector, t'encarreguessin de comprar un arsenal de tutús per vestir les ballarines de l'òpera de Berlín.

El senyor Salvador Illa va ser posat al govern per negociar –de fet, per marejar la perdiu– amb ERC i guanyar temps per aprovar els pressupostos i empenyer la legislatura –en el sentit de qui dia passa any empeny; molta empenya no se li veu, al ministre, tot sigui dit–. Que aquest senyor hagi de gestionar la pitjor crisi del país des de la Guerra Civil, això sí que causa alarma!

Per no parlar de les competències en oratòria d'aquells uniformats amb tanta ferralla al pit. En fi, una mica conscients del ridícul que feien ja devien ser, i finalment van decidir apartar els generals de les rodes de premsa. Però és que més enllà del ridícul, estem parlant de la salut i la vida de milers de persones.

El 2016 la Comissió Europea ja va alertar que les principals amenaces per a la població vindrien, d'ara endavant, per les pandèmies: que ens preparéssim. Espanya s'ha pre-

EFE

Espanya es va preparar per a una pandèmia comprant submarins que s'enfonsen, vaixells militars que no caben als ports i condecorant policies que l'1-O van repartir llenya als votants

parat comprant submarins que s'enfonsen, vaixells militars que no caben als ports i condecorant policies que l'1 d'octubre de 2017 van venir a repartir llenya als votants. I mentre els successius governs espanyols feien ostentació de tanta incompetència, els nostres polítics més competents romanen a l'exili o tancats entre reixes.

Si la presència dels militars s'ha fet tan ostentosa al llarg d'aquesta crisi és perquè l'ombra del generalíssim és allargada. Aquell que va reunir totes les competències *“por la gracia de Dios”* i que va designar amb el dit el seu successor, un que deia que *“nunca el castellano ha sido lengua de imposición i bla, bla, bla”*.

Salut, paciència i perseverança. Això no durarà sempre. La Covid-19, tampoc.

Una abraçada

Lluís de Planell

No havia estat mai tant de temps sense sortir de Vic. Vic és la meua ciutat, on vaig néixer i que trobo a faltar quan fa massa temps que en soc fora. És cert que de jove vaig viure un parell d'anys a Madrid, però eren altres temps i en circumstàncies molt canviants. Podeu dir-me que fins ara no havia passat res del que estem vivint. De fet, si fa ben poc algun guionista hagués escrit una història de ciutats buides de persones, sense vehicles, amb l'activitat social i comercial paralitzada i només amb els serveis bàsics, hauríem qualificat l'enginy de l'escriptor com a ciència-ficció.

Tinc ganes de sortir de Vic, de marxar d'Osona per trencar la rutina, però en tinc ganes per poder tornar per gaudir d'aquelles coses que un dia em semblaven petites, que eren poca cosa, i avui, per culpa d'un virus, les veig amb una altra perspectiva. Qui sap si a partir d'ara les coses que consideràvem insignificants seran les importants. Potser ja no tindrem necessitat d'anar a l'altra part de món per considerar que hem fet vacances. Potser la realitat canviarà i no ens temptarà una oferta de 50 euros per agafar un vol qui sap on. Potser valorarem més les nostres platges, la nostra alta muntanya i els racons que ja tenim a Catalunya però que anàvem a buscar a llocs

llunyans, potser només engrescats per les ganes de poder-ho explicar a la tornada.

D'alguna cosa ens ha de servir aquesta experiència. Hem passat, de fet encara estem vivint, temps complicats sobre els quals cal reflexionar. Si no som capaços ni de fer això, si no entenem que la vida ens ha de canviar després d'aquesta experiència, és que no entenem el significat del que sembla un avís per a una societat que ha superat uns límits que no ens podien passar.

Estem contents per la millora de la qualitat de l'aire, però de veritat ens ho creiem? El retorn a la normalitat no ha de representar tornar als límits contaminants de fa uns mesos. Cal potenciar el recurs dels transports nets o que embruten menys. Un canvi en el transport urbà municipal de Vic seria un primer pas significatiu.

Cal que reflexionem sobre el fet que algunes polítiques comercials ens van incentivar a un canvi d'hàbits que ni volíem ni necessitàvem, simplement ens van fer caure en uns paranys ben estudiats i treballats per unes persones que feien bé la seva feina.

Qui sap si tota aquesta experiència ens farà mirar l'etiqueta on es detallen les característiques del producte que comprem. Potser valorarem allò que és fet a casa, fins i tot al marge del preu, però no només perquè sigui fet nostre, sinó perquè volem saber les condicions socials, de drets humans i econòmiques que envolten aquell producte previ a l'arribada a les nostres mans.

Ara aplaudim els professionals de la sanitat, però el retorn a la normalitat no ens pot dur a l'oblit. No ens ha de passar allò tant nostre d'implicar-nos incondicionalment en una desgràcia i que quan tornem a la quotidianitat l'oblidem. Els sanitaris reclamen el retorn del cinc per cent que els van restar a la crisi de fa una dècada i que encara no han recuperat. Nosaltres no els podem deixar sols fins que es faci justícia.

La tornada dels mercats setmanals, parcialment i amb moltes mesures de seguretat, també ens porta a la reflexió: de veritat trobem a faltar el mercat de fa tres mesos? No voldríem que el retorn a la normalitat ens portés si cal menys oferta que abans però molt més engrescadora? Ara que podem comprar per internet, ens fa falta anar a terra a la plaça a la recerca d'alguns productes elaborats lluny, molt lluny d'aquí? L'origen dels mercats era la venda d'allò que elaborava la gent de la terra.

Però no tot ha de canviar. No cal ser injustos amb nosaltres mateixos. Fèiem moltes coses bé que han de perdurar. No hem de renunciar a activitats de gaudi, seguirem anant al cinema, el teatre L'Atlàntida va complir els 10 anys en solitari, cal que el tornem a omplir; ens cal tornar a les graderies on gaudim de l'esport. Hem de recuperar les tertúlies, els museus, les biblioteques i sobretot i tan aviat com sigui possible, ens hem de tornar a abraçar.

La humanitat després de viure situacions excepcionals sol transformar-se significativament. Per a les generacions actuals aquesta pandèmia representa una ocasió que cal aprofitar per mantenir aquelles coses bones i per millorar totes les que fèiem malament. Una abraçada.

El món d'abans no tornarà però tenim l'oportunitat de fer-lo millor

Josep Arimany
Diputat president de l'Àrea
d'Innovació, Govern Local i
Cohesió Territorial de la Diputació

Estem vivint una crisi diferent a totes les que recordem. Les causes, la intensitat, la velocitat, les conseqüències, ens ho demostren. Es tracta d'una crisi sanitària amb centenars de milers de morts a tot el món, i més d'onze mil set-cents només a Catalunya. I aquesta és la cara més greu d'aquesta situació, el dolor de moltes persones i famílies.

La crisi sanitària ha ocasionat també una crisi amb greus conseqüències socials i econòmiques i, si no hi posem remei des dels governs, pot arribar a convertir-se en una greu crisi humanitària. La Covid-19 ens ha fet sentir febles perquè hem descobert que no estàvem preparats per afrontar aquesta pandèmia.

L'economia també ha hagut de confinar-se. Milers de treballadors patint un ERTU, i amb la incertesa d'en quines condicions podran tornar a la feina. Milers d'autònoms aturats sense res per facturar. Milers de famílies que de cop i volta veuen disminuir els seus ingressos i tenen problemes per pagar el lloguer. I milers de ciutadanes i ciutadans que ahir tenien la seva feina, i avui han de fer cua per rebre aliments.

Fa uns dies la Comissió Europea deia a l'Estat espanyol que ha de gastar més per protegir l'ocupació i la inversió. Ha de fer arribar liquiditat a les empreses i ajuts a les famílies i treballadors. Seran moltes les empreses que no podran tornar a aixecar la persiana. I molts els comerços que mai més obriran, especialment els d'hostaleria i restauració.

És imprescindible protegir l'economia productiva i reforçar el teixit industrial, detectant aquells sectors tractors que millor ajudin a la recuperació econòmica. I hem de fer-ho amb lideratges potents i teixint aliances.

I és per això que hem d'actuar ràpid i de forma contundent. Perquè cada dia que passa és un dia més que fem tard. Ara és el moment de rescatar la ciutadania, ara és el moment de rescatar els autònoms i les pimes, i de rescatar els llocs de treball.

Amb aquesta voluntat neix el Pla de Xoc de 100 milions d'euros que impulsem des de la Diputació de Barcelona, i que se suma a les moltíssimes actuacions que lideren els ajuntaments i el govern de la Generalitat.

Perquè això encara no ha acabat. Tot serà provisional mentre no siguem capaços de trobar el

Hem de lluitar per erradicar també la pobresa digital perquè l'accés a les dades és la base d'una societat més equitativa, amb igualtat d'oportunitats

tractament o la vacuna. Hi ha qui parla d'una nova normalitat, però això només és un eufemisme de l'anormalitat que hem de viure.

El món d'abans és possible que no torni, però és a les nostres mans fer un món millor. Crec que hi ha molts camps on podem progressar i evolucionar. I ho hem de fer conscients que aquesta crisi ha comportat també un canvi de paradigma en molts àmbits.

Sempre he dit que no hi ha cohesió social sense cohesió territorial. Aquesta és una preocupació que ens ha ocupat i preocupat sempre, on la gran ciutat, la metròpoli, era més atractiva que els pobles o les comarques.

I això la Covid ens ho ha canviat. Avui Barcelona és a la fase zero (o zero i mig) mentre que Osona som a la fase I del desescalament. I segur que són moltes les persones que avui han valorat molt

viure a la nostra comarca en comptes de viure a la gran ciutat. Aprofitem aquesta oportunitat i dotem d'eines i serveis el territori per tal que sigui tan o més atractiu que la ciutat.

Imagineu aquesta crisi als anys 80 o 90, quan internet funcionava amb el vell mòdem? Aquesta crisi hauria estat molt més complexa. Però ara ens deixa dues grans lliçons i una conseqüència.

La primera lliçó és que es pot treballar des de casa i que per fer una reunió ja no cal agafar l'AVE per anar a Madrid. N'hi ha prou de connectar-se. En aquests dos mesos d'estat d'alarma hem donat la més gran empenta al teletreball que mai hauríem imaginat. I ha vingut per quedar-se.

La segona lliçó és que la formació és vital sempre, i ha de ser possible a tot arreu i durant tota la vida. Sempre hem d'estar oberts a nous coneixements i noves eines, i en aquest sentit la formació en línia ha guanyat molt en protagonisme. Aprofitem-ho.

La conclusió d'aquestes dues lliçons és que si fins ara s'havia parlat de pobresa energètica, ara està ben clar que hem de lluitar també per erradicar la pobresa digital. L'accés a dades no és un subministrament més, sinó que esdevé la base d'una societat més equitativa, amb igualtat d'oportunitats. Avui internet no és un subministrament més, sinó que és un servei essencial i des de l'administració i els governs hem d'assegurar el lliure accés per a tothom.

També ha canviat totalment la nostra relació amb l'administració. S'han acabat les cues i les finestretes, i hem optat per un contacte digital que ha de ser cert i segur. I aquí totes les administracions locals haurem de canviar també la forma de prestar serveis i de relacionar-nos amb la ciutadania.

I si algun col·lectiu ha donat el millor en aquesta crisi, és el personal sanitari. I els hem d'estar eternament agraïts com a societat. Metges i infermers han respost amb una dedicació absoluta, com sempre. Però també amb la capacitat de repensar i reinventar que justament necessitem per sortir-nos-en.

Han estat capaços de triplicar el nombre d'unitats de cures intensives per poder atendre els pacients més afectats per aquest virus i, alhora, han integrat plenament les videoconferències amb els pacients en l'atenció primària, per evitar desplaçaments als centres de salut. Dos exemples ben clars de com reinventar-nos per ser millors.

En definitiva, estem vivint una crisi increïblement dura i inesperada. Però podem queixar-nos i lamentar-nos, o podem treballar i aprofitar l'oportunitat de contribuir a construir un món millor.

Bústia

El GDT deixem la gestió de l'Embarcador del Ter

L'Embarcador del Ter de Manlleu va néixer el 1996 amb un esclòp i una espardenya (concretament, quatre piragües i una caixa de camió) però amb l'entusiasme imparabile de la gent del Grup de Defensa del Ter, que volíem recuperar la dignitat del riu en el seu sentit més ampli. Recuperar la qualitat de l'aigua, la seva fauna i flora, però també el seu vessant social: les ganes de viure de cara al riu, de passejar-hi, enamorar-s'hi, o fer-hi una remullada! Cal tenir present que des de la dècada dels 70-80 el riu havia esdevingut una claveguera a cel obert, i la gent hi vivia d'esquena. Calia donar-li dignitat per valorar-lo com es mereix. Estimar-lo i cuidar-lo per poder-ne gaudir. Es pot afirmar que l'Embarcador ha set un èxit col·lectiu, liderat pel GDT, però sem-

pre amb la complicitat de l'Ajuntament de Manlleu i de la gent de la comarca; que ha servit per fer de revulsiu a tota la zona del passeig del Ter de Manlleu, i que ha set inspiració també per altres pobles. El riu ja no és vist com un abocador! Els nostres rius i rieres són vida! Valen la pena! Són un tresor del punt de vista ecològic, social i econòmic. Han passat més de dues dècades, els temps han anat canviant, i l'Embarcador no ha parat de fer propostes per afrontar els nous reptes de cada moment. Estiu rere estiu, amb molta il·lusió, i amb un esforç molt gran de l'entitat; el voluntariat, socis i sòcies, personal contractat i molta col·laboració puntual; s'ha aconseguit, amb més o menys encert, fer de l'Embarcador del Ter un espai emblemàtic, un aparador del GDT, i un punt de difusió de les seves idees. Sempre en positiu, a l'Embarcador del Ter s'han fet realitat molts discursos que actualment són en boca de tothom: Davant del menysteniment

del riu com a claveguera, des del GDT hem proposat apropar-nos al riu. Per denunciar els abusos, per fomentar el seu coneixement i estima. Tenir rius vius per gaudir-ne i poder-lo aprofitar. Davant de l'augment irracional dels residus d'un sol ús, des del GDT hem apostat per la reutilització d'envasos i evitar escombraries. Davant de l'augment de la contaminació de les fonts provocat per la generalització de la indústria del porc, a l'Embarcador del Ter hem apostat per la comercialització de productes de km 0, donant suport a la pagesia local. Davant de l'augment de productes prefabricats en les nostres dietes, el GDT hem proposat productes saludables, ecològics i artesans. Davant d'una cultura dominada pels grans mitjans de comunicació, a l'Embarcador del Ter hem proposat actuacions culturals de tot tipus, properes, en directe,

(Continua a la pàgina 26)

(Ve de la pàgina 25)

gratuïtes i per a tothom... El petit gran tresor de les Llunes del Ter. Davant d'un sistema econòmic que ens empeny a consumir sempre més i més, nosaltres hem optat per la moderació, hem convidat a tota la gent a passar bones estones sense haver de consumir res. Qualsevol persona hi és benvinguda! Tothom que respecti l'espai. Sempre amb una mirada oberta a col·laborar amb administracions i associacions. Amb gran implicació en el teixit social de la comarca. Perquè de fet, l'Embarcador ha set sempre un acte d'amor, de creació, de proposició. De valorar les coses d'una altra manera. Aquesta és l'essència amb què el GDT ha portat l'Embarcador. Buscant alternatives il·lusionants que ens puguin donar pistes de cap a on hauríem d'anar per construir el futur que volem. Estan sempre alerta a les alternatives a un sistema econòmic en plena fallida, que consumeix cada cop més recursos i genera cada cop més residus. Un model econòmic que només busca el benefici individual i l'augment continu de la facturació. Que no té en compte el medi ambient ni les persones. Cal acabar amb ell perquè si no ell acabarà amb nosaltres. A l'Embarcador del Ter s'hi està de conya a les nits d'estiu, a la fresca, en bona companyia i gaudint d'una llimoneta o una cervesa artesana... però segurament el més interessant del projecte és que valora coses que el sistema econòmic d'avui (més semblant a una secta religiosa que a una ciència) no és capaç de valorar. Aquells valors que l'economia monetària ha convertit en intangibles, però que a l'hora de la veritat són més palpables que les fictícies especulacions de la borsa... Quant valen els serveis que ens ofereix un riu? I tenir els aqüífers sans? I un teixit social viu? Quant val la fotosíntesi que fan les plantes? I tenir pagesos a Osona que ens abasteixen de menjar i cuiden la fertilitat dels sòls? A l'Embarcador sempre s'ha mirat de valorar les coses d'una altra manera, posant el bé comú al centre. *“Porqué solo el necio, confunde valor i precio.”* Gràcies a l'Embarcador del Ter, des del GDT hem pogut transcendir els discursos, i passar a l'acció, amb totes les limitacions i mancances que es puguin trobar. Per tot això estimem molt l'Embarcador del Ter, pel que hi hem viscut i pels valors que representa. N'estem enamorats! Ja fa alguns anys que des de l'Ajuntament de Manlleu se'ns diu que tenen una altra mena de pla per l'Embarcador. S'ha obert concurs públic, i sembla que es vol apostar per un projecte més gastronòmic i més empresarial. És legítim. El Grup de Defensa del Ter no ens hi presentarem. Només esperem que el nou projecte que aterri a l'Embarcador del Ter no suposi fer marxa enrere en alguns dels valors fonamentals de l'Embarcador del Ter. I que si cal, nosaltres ens oferim per ajudar en el que puguem per tal que l'espai segueixi potenciant els valors naturals, socials i culturals del riu; segueixi cuidant la reducció de residus, els productes de proximitat, i en general tots aquells valors de l'economia social i solidària. Valors que el mateix Ajuntament de Manlleu es va comprometre a complir a partir del 2018 en el “Marc d'Acció en Economia Social i Solidària (ESS): una economia plural per al desenvolupament harmònic de Manlleu”. Desitgem que arribi un nou estiu i, independentment de qui porti la gestió de l'Embarcador, poder seguir baixant al riu per gaudir-lo. Manlleu s'ha d'apropar encara més al riu, potser no en piragua, potser a prendre un bany! I que puguem consumir quelcom, sabent que estem apostant per un model de territori i de societat esperançadors. Perquè ningú entendria que a l'Embarcador del Ter es fessin passes enrere. Això seria inimaginable.

Ginesta Mary, presidenta del GDT Manlleu

El Tupí continua

Certament hem tingut una sorpresa i no ha estat agradable. L'Ajuntament s'ha expressat molt bé agraint i donant les gràcies a tots els que han ajudat en els moments que vivim i viurem durant molt temps, col·laborant en tots sentits. El Tupí no sembla que hi sigui present, ja que no se l'ha tingut en

compte. Per les circumstàncies, ens van fer tancar el menjador el 14 de març, però no per això hem deixat de treballar solidàriament per fer-nos presents i ajudar a qui ho necessita. A partir del 16 de març vam continuar col·laborant: dos o tres voluntaris, setmanalment, es cuiden d'anar a buscar 180 litres de llet a Pascual; dues vegades a la setmana, dos o tres voluntaris van al Banc d'Aliments a ajudar a fer bosses que porten al Seminari per repartir als usuaris que hi van a buscar els dinars. I això fins al dia d'avui. El Tupí farà 16 anys que existeix, i des del primer dia (primer al local dels Claretians i més endavant, gràcies a l'alcalde Vila d'Abadal, al carrer Pellaire Dolcet, 12) s'han repartit milers de dinars i bosses de cap de setmana. Molts voluntaris jubilats han estat fermes en el seu compromís del dia a dia, a totes les hores que convingués. Alguns ja no estan entre nosaltres. Al Japó les persones grans són valorades per la seva experiència i per la seva saviesa. El Tupí continua al peu del canó siguin quines siguin les circumstàncies, i l'esforç per ajudar els usuaris és ferm. A l'hora de la veritat sempre som els mateixos, potser per això quedem oblidats. No sembla que la tasca que portem a terme sigui important quan s'ha de reconèixer públicament, però pels nostres usuaris és important que cada dia els obrim la porta i els acollim. I nosaltres així ho creiem. A l'hora d'arremangar-se sempre som els mateixos i a l'hora de lluir-se també sempre són els mateixos. Però aquests, és clar, no som nosaltres. El menjador social del Tupí té 48 voluntaris. Per a ells reclamem un agraïment. Fa 16 anys no hi havia menjador, no hi havia acolliment. El lema del Tupí és “acollir, valor i estimar”. Vic sempre ha tingut present l'acollida i nosaltres hem continuat en aquest sentit. Donem les gràcies a les ajudes rebudes durant aquest temps: botigues, empreses, entitats, voluntaris, que sempre han estat al nostre costat ajudant-nos a dur a terme aquesta tasca tan important i que, a causa de la nova realitat, és més necessària que mai. Gràcies a tots ells podrem continuar pal·liant les necessitats del dia a dia. Sabem que podem comptar amb tots ells i elles.

Núria Casamitjana, en nom dels voluntaris del Tupí

Si no vigilo

Ara que ja acceptem que el món ha canviat una mica o, més ben dit, viure i treballar a través de la pantalla ja ho veiem com un fet normal, diria que la realitat de les nostres vides s'està esfumant. Si no vigilo, quan em desperto, ja no observo quin temps fa, miro el mòbil i en un instant sé el clima que farà cada hora! Aquella teoria que si els núvols venen d'un lloc determinat o bufa la tramuntana i ens avisen d'un temps determinat, si no estic atent, ni ho tinc en compte. No cal dir que l'arribada d'un tipus d'ocell vol dir un canvi de estació. Tinc una tauleta que això ja m'ho predià abans que em fixi en l'aparició d'una au determinada. Ara, si no sé què fer per dinar, en comptes de mirar les receptes antigues que ens han deixat escrites les àvies, si no estic despert, obro l'aplicació corresponent i sense pensar vaig escoltant el que em dicta l'aparell electrònic amb una fe cega. I si tinc un problema a l'ordinador, per control remot m'ho solucionaran des de molt lluny! Quan trobo un bolet, ni l'admiro, faig una foto i l'envio! És a dir, si no vigilo, la meva realitat problemàtica no existirà. Només viuré la virtual. O sigui, que si no vigilo, puc acabar insensible a la meva pura realitat!

Albert Altés Segura

Ara seria l'hora

Senyores i senyors polítics que manen, per què no aprofiten aquest moment tan dissortat de paràlisi, pràcticament total, de tot el sistema productiu per modificar d'una vegada tot l'engranatge dels horaris marc? No creuen que aprofitant aquesta avinentesa, ara seria l'ocasió? Em diran que hi ha

moltíssims altres problemes molt més importants per resoldre en aquests moments, i ho crec, però si cal reprendre de nou tot l'entramat industrial, comercial, educatiu i social, no el podrien enfocar des d'una perspectiva moderna europea i així anular els vergonyosos horaris actuals de dinar, sopar i dormir que tan ridículs es veuen des de l'estranger? Estic segur que si fossin capaços de posar-se d'acord per promocionar aquest canvi, d'una manera consensuada (per desgràcia molt difícil ara), fins i tot tenint en compte que no hauria de generar despeses extres, tots els que formem part d'aquesta societat, almenys la catalana, ens trobaríem més còmodes perquè, si més no exteriorment, ens sentiríem més europeus.

Ramon Camprodon Vic

En Joan i la Conxi

Ara fa 40 anys que dos adolescents es posaven al davant de les Granges La Catalana. Ells no sabien que seria la seva vida durant els següents 40 anys. Molts clients i amics hem pogut gaudir de la seva feina, que sempre han fet amb il·lusió i molt d'efecte. Quan entraves per la porta ja sabien el que cada client voldria, el cafè amb llet, l'entrepà, l'esmorzar de forquilla, la *tortada* o les famoses truites d'en Joan, molt variades i boníssimes. La Conxi, batejant els plats amb el cognom d'algun client que havia dissenyat un plat que ja s'havia fet famós (un Tasies, un Roca). Malauradament, ells estaven a punt de jubilar-se però no es van poder acomiadar com cal i nosaltres els clients tampoc, per culpa de la maleïda Covid-19. Per la meua part, i segur que parlo en nom de molts clients i amics, perquè allà érem com una gran família, els donem les gràcies pel seu servei. Són unes persones amables, pencaires i bona gent. Gràcies per tot, un petó i una abraçada.

Lluïsa Manzano i Jordi Aliberch

Viure sense en Jaume

Per culpa del coronavirus no he pogut fer la dedicatòria que em pertocava el dia 27 d'abril, dia que va fer un any de la mort de Jaume Costa i Parramón. Ara, en memòria i record d'ell, escric aquest tema d'Eric Clapton que a mi m'ha agradat sempre molt: “Recordaries el meu nom / si et trobés al cel? / haig de ser forta / i continuar. / Ja sé que no pertanyo / aquí al cel. / M'agafaries de la mà / si ens trobéssim al cel? / M'ajudaries a aixecar-me / si ens veiéssim al cel? / Trobaré el meu camí / entre els dies i les nits / perquè ja sé que no puc quedar-me / aquí al cel. / El temps pot oblidar-te / el temps pot torçar-te un genoll / el temps pot trencar el teu cor / demana-ho per favor, per favor / darrere aquesta porta / hi ha pau, n'estic segura / i sé que no hi haurà / més llàgrimes al cel”.

Montse Coma i Castany Manlleu

El bar de la vida

Tenies 39 anys. No t'he conegut a la infantesa, no sé res de la teva adolescència, no tenim les mateixes amistats, no soc veí teu, ni tan sols del teu poble. Però sí que puc dir que fa més o menys tres anys he tingut el privilegi de coneixe't. Concretament, a la feina. Una persona treballadora, constant, competent i molt professional. A les 8 del matí, quan gairebé tots estàvem mig endormiscats, tu ja arribaves, trempat i alegre, i ens regalaves un somriure, d'orella a orella: “Som-hi nois... Tothom a treballar, que tenim molta feina, i no ens podem espantar”. El teu lloc a l'empresa era primordial, estratègic, essencial i jo diria que vital. Has deixat el nivell molt alt. Tots acudíem a tu... Mecànics, recanvistes, vendes, comptabilitat, gerència, i no pas per donar-te moltes alegries. Bé... Una mica de tot. Es pot ben dir que movies totes

(Continua a la pàgina 27)

Dos anys de govern Torra

Toni Noguera

Exdiputat al Parlament pel PSC

Fa pocs dies, concretament el dia 14 de maig, va ser el segon aniversari des que va ser elegit Quim Torra com a president de la Generalitat, ungit per Carles Puigdemont, fugit de la justícia a Bèlgica, que no exiliat. La veritat que aquest aniversari ha passat força desapercebut i molt probablement ni el mateix Quim Torra creia que hi arribaria. Tot ho feia pensar quan el passat mes de gener va donar per acabada la coalició entre Junts per Catalunya i ERC, després de l'enèsima trompada entre ells, i va anunciar que un cop aprovat el pressupost de la Generalitat convocaria noves eleccions. El balanç d'aquests dos anys és ben pobre i Quim Torra passarà –i mireu que li havien posat difícil els seus predecessors– com el pitjor president de la Generalitat i probablement serà recordat com el president que va penjar una pancarta.

Però la tempesta en forma de coronavirus va arribar i tot se n'anà en orris. La convocatòria d'eleccions va passar òbviament a segon pla i no ens vol dir quan seran les eleccions –per què no al juliol, juntament amb Euskadi i Galícia?– tot i l'espasa de Dàmocles que té a sobre en forma de confirmació de la sentència d'inhabilitació per part del Tribunal Suprem, per la negativa a retirar la ja famosa pancarta. Un greuge més al sarró. Un nom més al ja llarg martirologi català.

Al contrari, sembla ser que, com a bon activista que és, en aquests dos mesos passats s'hi troba d'allò més bé. Ell i el seu govern han aprofitat la gestió de la pandèmia per fer el que millor fan: activisme populista, sobreactuació i obviar qualsevol responsabilitat, fins i tot en allò que tenen la competència exclusiva, com són les residències de la gent més gran, on hi ha hagut una autèntica debacle humanitària. Ho podríem resumir en aquella màxima ja sabuda que la culpa de tot la té Espanya, que com tots sabem ho fa tot, tot malament. D'entrada, val a dir que cap, cap govern de cap país estava preparat per a una situació tan greu com la que hem viscut i encara vivim i aquesta pandèmia ha assenyalat, això sí, en uns països més que altres, els dèficits i mancances del sistema sanitari, que tot i això ha respost en tot l'estat de manera admirable, gràcies als seus grans professionals a qui hem d'estar eternament agraïts. El cinisme d'Artur Mas declarant fa pocs dies, des del seu lloc de confinament, que els sanitaris estan mal pagats, quan va ser ell quan era president qui va dur a terme les retallades més importants, és de campionat.

En aquests darrers dos mesos hem hagut d'assistir a *momentums*, com diria el mateix Quim Tor-

El president i el seu govern han aprofitat la gestió de la pandèmia per fer activisme populista i obviar qualsevol responsabilitat

ra, realment esperpèntics. Especialment quan des del govern de la Generalitat s'elaboraven diversos plans i propostes quan ja s'havia declarat l'estat d'alarma i no tenien les competències o en múltiples declaracions de diversos consellers, entre els quals han destacat el conseller d'Interior, Miquel Buch, i la consellera portaveu Meritxell Budó. A aquests dos no els ve d'un pam i han deixat anar unes quantes *perles* que no m'estic d'esmentar: el conseller Buch ens va fer sentir vergonya aliena quan en va fer un *casus belli* els 1.714 milers de mascaretes trameses en un primer moment pel Ministeri de Sanitat, comparant-lo amb una altra data, 1939, demostrant un profund desconeixement de la història, ja que la Guerra Civil no va ser d'Espanya contra Catalunya. Millor dit, ho sap perfectament, però tot serveix per la causa. Conseller Buch: el sou de conseller inclou fer molts papers, com ens ho demostren sovint les portaveus dels governs central i de la Generalitat, però el que no inclou és fer el ridícul com va fer vostè. Aquests darrers dies ens ha comunicat que el seu departament està estudiant una fórmula per garantir el dret de manifestació en forma de manifestants estàtics i amb la separació necessària. Important i més en aquest moment, clar que sí, garantir aquest dret, i tots els altres, sobretot el dret a la salut. L'ANC també ja ha posat fil a l'agulla per al proper 11-S i estem expectants amb la proposta de la nova *performance* i sobretot pel disseny i color de la samarreta d'enguany.

De les declaracions de la consellera Budó en podríem fer una enciclopèdia, per això és la portaveu del govern, però no li ha importat dir una cosa i la contrària en pocs dies de diferència, des que calia haver decretat el confinament 15 dies abans, quan eren tots a Perpinyà, fins a demanar un desconfinament més ràpid; però la palma se la va endur ella quan va declarar que “en una Catalunya independent, no hi hauria hagut ni tants morts ni tants infectats”. Declaració miserable que feia competència a la de Joan Canadell, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, per incompareixença de contrincant, que va dir “Una Catalunya independent hauria salvat milers de vides. Espanya és atur i mort; Catalunya, vida i futur”. Es comenten soles.

Però el gran *momentum*, el *delírium tremens*, gairebé va arribar el dia que el govern central va esmentar les províncies. Vatuia l'olla, les províiii-iiincies. Em va recordar a la paròdia de la monja Forcades, enlairada al cim en l'anterior crisi econòmica, quan en el programa *Polònia* cridava desbocada “les farmacèeeeeutiques”. Aquesta crisi també ha generat nous herois com Oriol Mitjà, que sembla que tenia assegurat un bon lloc a les llistes de JxCat però últimament l'han baixat del pedestal. Doncs bé, ja m'imagino el president Torra en els seus somnis, perseguit per Javier de Burgos per la Casa dels Canonges –residència oficial dels presidents de la Generalitat, Sra. Ayuso–. Malson aquest fins que els dos governs es van posar d'acord a fer el desconfinament per regions sanitàries, que com és notori tothom sap on comencen i on acaben. Oi que sí?

De fet, però, les províncies els serveixen per allò que els convé: per exemple, les eleccions al Parlament de Catalunya. Les pròximes eleccions com en totes les anteriors elegirem diputats i diputades per a les quatre províncies i no he sentit ningú de Junts, abans CiU, ni ERC qüestionar aquesta elecció. De fet, no tan sols la qüestionen sinó que els va d'allò més bé. Gràcies a la sobrerrepresentació de Lleida i Girona tenen la majoria en el Parlament, havent-se donat la paradoxa, l'any 1999 crec recordar, que tenint més vots la candidatura encapçalada per Pasqual Maragall, va obtenir més diputats CiU. Catalunya és l'única comunitat autònoma que no té llei electoral pròpia i és únicament per aquest motiu. No els interessa. Un altre lloc on tiren coces per presidir-les són les diputacions provincials. En fi, coherència pura i dura.

Podríem continuar amb més exemples, però no vull abusar de l'atenció del lector ni de l'espai que tan amablement em cedeix el periòdic. Continuarem un altre dia. Mentrestant, amigues i amics lectors, cuideu-vos molt i que tinguem tots un bon estiu.

Bústia

(Ve de la pàgina 26)

les fitxes: peons, alfils, torres, cavalls, rei i reina... I al final de la jornada, sorties vencedor. Vas ser el meu cap durant tot aquest temps, el qui amb donava la feina, el qui em deia què havia de fer. Cap enfrontament, ni discussió, ni tampoc menyspreu, ni tan sols una ganyota. Sempre un tracte molt humà i cordial. Estaves a primera línia, de cara al públic, el responsable d'atendre els clients, i amb molta elegància i mà dreta, sempre quedaven contents. Ningú no t'aplaudia, però estàvem al teu costat, tots t'encoratjàvem, t'admiràvem, i quedàvem bocabadats per la teva manera de dir i fer les coses, per la teva senzillesa, per la manera d'afrontar els problemes... Aquests dies, ho has demostrat més que mai, amb aquesta maleïda malaltia. Has tingut nou mesos d'enfrontament, de lluita constant, però tu amb pas ferm i mirant sempre endavant. Fa uns dies, se't va complicar de debò, però com sempre i molt valent, un vídeo des de l'habi-

tació de l'hospital ens vas fer arribar. Molt personal i emotiu. Et vas acomiadar de tots i cadascun de nosaltres, sense descuidar-te de cap company de feina. Ni una llàgrima, amb ironia i algun toc d'alegria, que són unes de les teves moltes virtuts que tenies. Un marit excepcional, un pare cofoi, un fill orgullós i un germà incondicional. Un amic dels teus amics, i un company que tothom voldria tenir al seu costat, una persona increïble. Les forces defallien, l'energia anava minvant, malgrat tot, no has parat i des del llit anaves component. Lletra a lletra, cançó darrere cançó. Estàs a totes les xarxes i mitjans de comunicació. Això no hi ha qui ho pari. Volen més de pressa que el vent. Has volgut deixar la teva empremta, i, sens dubte, ho estàs aconseguint. Les toquen i les estan versionant. El teu grup, els Guilleris, els Gossos, la Paula Valls acompanyada del seu pare, i tanta i tanta gent. El qui estigueu llegint aquest escrit i no l'heu conegut, o sentit cantar, ni tan sols sentir parlar... De

ben segur que pensareu que estic parlant d'un personatge de conte, o d'un superheroi. També podeu creure que és una fantasia, un amic imaginari. La veritat és que no és res d'això. És en David Orra, un noi de Taradell, un xicot com qualsevol d'altre. Això sí, ple de virtuts i qualitats, sempre transmetent energia positiva, amb una filosofia i manera de veure la vida, molt diferent. M'agradaria deixar unes estrofes d'una de les teves últimes cançons: “Perdo la por, ja no em resisteixo, i em deixo anar feliç, veient el que deixo... i ara vull volar”. Amb aquestes lletres queda reflectida la teva personalitat... Valent, resignat, alegre, satisfet i sense cap remordiment. El teu cor ens està parlant, David. Una cançó preciosa. Et portarem sempre dins nostre. I ens veurem “al bar de la vida”, que és on vam quedar que ens retrobaríem pocs instants abans de volar... D'enfilar-te ben, ben alt.

Josep Aulet Vila Sentfores-La Guixa (Vic)

Dos mesos després del tancament forçat d'empreses per intentar aturar el contagi de la Covid-19, ja s'albira un futur complicat per a l'economia dels

propers tres anys. Res a veure amb altres crisis, segons el catedràtic emèrit d'Economia Aplicada per la UAB Josep Oliver, que dimecres va parlar

de l'economia post-Covid a l'Àgora d'Opinió d'Osona. Mentrestant, les empreses es diversifiquen buscant adaptar-se a la situació.

Josep Oliver: “D'aquesta crisi, només en sortirem comptant amb Europa”

El catedràtic emèrit d'Economia Aplicada per la UAB va presentar un futur econòmic complicat per als propers dos anys arran de la Covid-19 a l'Àgora d'Opinió, que es va fer de forma virtual aquest dimecres a Osona

Vic

Dolors Altarriba

“Em sap molt greu dir-ho perquè personalment no hi estic d'acord, però venen temps en què tornarà el debat sobre l'austeritat.” Josep Oliver va fer a l'Àgora d'Opinió d'Osona una clara explicació de com s'ha entrat, des del punt de vista econòmic, a la crisi sanitària de la Covid-19 i com se'n pot sortir. No ho va fer amb subterfugis, sinó de forma clara i ben documentat. Com ell mateix va recordar un parell de vegades, ha viscut i analitzat les quatre –amb aquesta– crisis econòmiques importants des del 1975: la del petroli, als anys 70; la dels anys 90, pels canvis en el sistema monetari; la financera de fa 10 anys, i aquesta, “que era impossible

“Personalment no hi estic d'acord però tornarà el debat sobre l'austeritat”

de predir, sense precedents i que tindrà conseqüències socials severes”. L'exemple és com s'ha perdut el nombre d'afiliacions a la Seguretat Social en només dos mesos “bé, la major part durant quinze dies”, va dir. Són un milió de persones a Espanya i més de 200.000 a Catalunya, però Oliver pensa que sense comptar els afectats per ERTA i sumant-hi aquella economia submergida que no surt als papers “ens n'anem a l'1,5 milions” i creu que s'acabarà el 2020 superant els dos milions.

El ponent va posar sobre la taula les previsions que han fet recentment el Fons Monetari Internacional (menys procliu a ser pressionat) i el Banc d'Espanya, i no són les que es van dir al principi. De les tres hipòtesis que es plantegen es queden amb la “pitjor, que és que el tancament d'empreses s'allargui i que l'any 2021 hi hagi un

Novatilu treu un dispensador de gel hidroalcohòlic que funciona amb un pedal

Manlleu L'empresa de mobiliari urbà de Manlleu Novatilu ha tret al mercat, dissenyat i fabricat per ells, un dispensador de gel hidroalcohòlic de peu que funciona amb un pedal i per tant no cal tocar-lo. El dispositiu té una base que també es pot fixar en un punt i tant es pot utilitzar per a ús interior com exterior. Està fabricat amb un capçal d'acer inoxidable i és compatible amb tots els envasos de gel que hi ha al mercat

amb un diàmetre igual o inferior a 85 mil·límetres, a més de ser fabricat amb un material antivandàlic. L'empresa ja en fabrica i

distribueix sobretot per a espais com hospitals, escoles, supermercats, empreses i altres llocs amb afluència de públic.

La secció de neteja de Tac Osona incorpora la desinfecció entre els seus serveis

Vic La secció de neteja de l'empresa social Tac Osona ha format els seus treballadors i ha incorporat entre els seus serveis la desinfecció d'espais per lluitar contra el coronavirus. Entre les neteges que fa servir hi ha les polvoritzacions de productes desinfectants, nebulitzacions amb fred, termonebulitzacions, neteja amb espuma o desinfeccions amb ozó. Per poder-ho fer s'ha inscrit al Registre

Oficial d'Establiments i Serveis Plaguicides de l'Agència de Salut Pública i disposa d'equips de protecció individual per a tots els

seus treballadors. En aquest sentit, pot desinfectar espais interiors de tota mena, naus industrials així com mobiliari urbà i exteriors.

Oh!FX es reinventa i fabrica una pistola polvoritzadora de desinfectant

Sant Martí de Centelles L'empresa Oh!FX, de Sant Martí de Centelles, ha refet els seus productes creant una pistola polvoritzadora de desinfectant i que no mulla les superfícies que ha batejat amb el nom de Sanifyer. D'aquesta manera no cal eixugar ni aclarir les superfícies. El responsable de l'empresa, Francesc Sentias, explica que van veure que feia falta un instrument per aplicar sense mullar i a

un preu assequible i tenien l'empresa molt aturada. Ells ja utilitzaven la tècnica de la nebulització en sistemes per odoritzar i humidificar, ja

que fabriquen maquinària i consumibles per als efectes escènics de concerts i esdeveniments des del 1998. I ara, s'han readaptat.

rebot de l'epidèmia”. Davant d'això, no hi haurà creixement. El PIB caurà entre el 10% i el 12% i la taxa d'atur serà del 21%. “El marge de maniobra és molt poc, però com que es fan coses impensables en situacions excepcionals es permetrà l'endeutament”, deia Oliver, que augura que si ara és del 95% serà a finals d'any del 115%. “20 punts de deute!, una cosa mai vista. I també cauran els ingressos, al voltant del 15%”, va dir. Per això, està convençut que “d'aquesta crisi, només en sortirem comptant amb Europa” i els primers passos s'estan fent amb un crèdit per a aturats (vegeu pàgina 29), i l'acord de fa dos dies entre Alemanya i França de possibilitar 500.000 milions d'euros de diner directe, que “crec que

“Espanya és qui té la fiscalitat més baixa d'Europa. Cal refer-la tota”

haurà de servir per invertir en digitalització i economia verda”, va dir. Perquè “si no s'inverteix, el creixement no arribarà”.

Tot plegat presenta una situació amb més dèficit i un creixement “que hi serà, però no per contrarestar el deute i el dèficit a mitjà termini”. No són bones notícies, va dir com a conclusió, però va reiterar que la sortida passa per Europa. També per augmentar els ingressos amb la fiscalitat. “Espanya és a la cua d'Europa en els recursos que recapta. Estem al 36% i 37% del PIB des de fa anys, quan la mitjana és del 45%. S'haurà de reformar, sí o sí”. I per altres petites coses com que els ajuntaments puguin fer servir els seus romanents per pal·liar la “pobresa que hi ha i hi haurà” i una recomanació per a Osona: té indústria, ho té millor que altres llocs, però cal pujar l'escala del valor afegit”.

Allargar els EERTO, bona solució

Oliver, així com els responsables dels sindicats, veuen una bona mesura haver allargat els EERTO. Espanya ha demanat l'ajuda, "que pot ser d'entre 20 i 25 mil milions d'euros"

Vic

D.A.

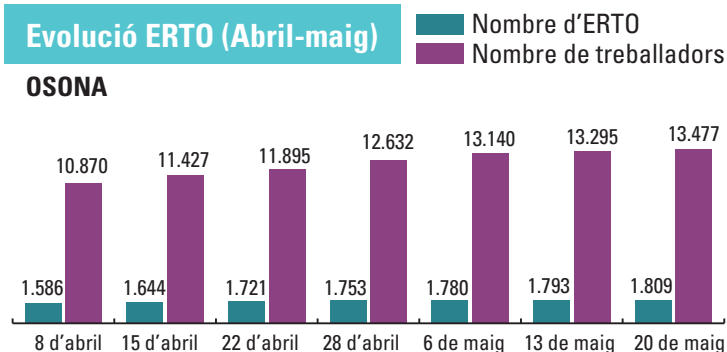
El govern espanyol ha pactat amb els agents socials allargar els EERTO per sobre de l'estat d'alarma. Això dona tranquil·litat tant a empresaris com a treballadors. Segons Oliver, la causa és l'ajuda a la qual l'Estat s'ha apuntat de fons europeus per pal·liar els problemes de l'atur. Les institucions europees han llançat un programa de crèdit de 100 mil milions d'euros a tornar en 10 anys per finançar programes de millora de la renda de les persones aturades. Aniran més diners on la taxa d'atur és més alta i "Espanya la té i la tindrà". Poden arribar "a partir de l'1 de juny i en això compten entre 20 i 25 milions d'euros". I és que Oliver creu que els EERTO poden durar tot l'any, perquè s'aniran sumant i en alguns casos "passaran a ERO i al cessament de l'activitat". El programa europeu ja té durada fins l'any 2022.

Per Oliver, l'altre problema és la liquiditat de les empreses. Veu bé els ICO i tot i que en el torn de preguntes de l'Àgora se li va demanar de la poca flexibilitat d'aquests, ell va posar sobre la taula el fet que ha de lligar la liquiditat de les empreses amb la solvència. "Està clar que l'administració pública no pot saber si hi ha solvència, els bancs són qui poden veure si darrere de la no liquiditat hi ha o no solvència amagada", va explicar. Això sí, ell augmentaria l'aval actual fins al 100% sobretot en "les petites i mitjanes empreses".

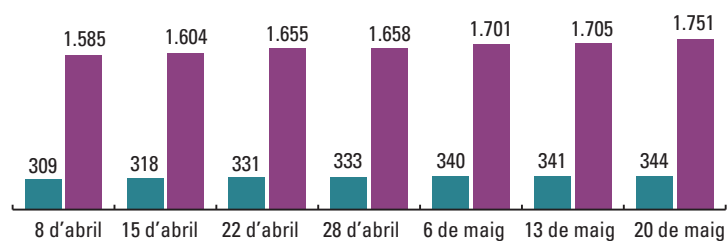
Tal com es pot veure al quadre adjunt, fins el passat dimecres 20 de maig s'han presentat a Osona 1.809 EERTO, que afecten 13.477 persones. Són 16 expedients més que els presentats fa una setmana. Al Ripollès se n'han presentat 344, 3 més que fa una setmana, que afecten 1.751 persones, i al Moianès, 117, un més que fa una setmana, que afecten 754 persones.

Evolució EERTO (Abril-maig)

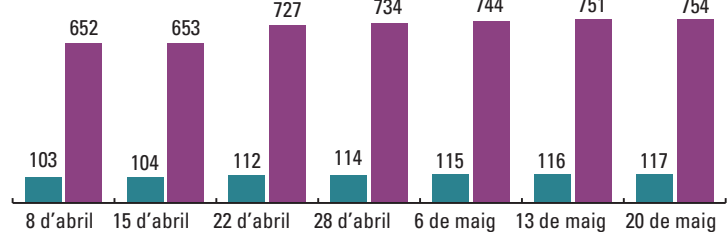
OSONA

RIPOLLÈS

MOIANÈS

Noves plataformes per a petits productors a Osona

Vic Creació ha posat en marxa amb, per ara, 24 productors una plataforma en línia per donar a conèixer els petits productors de la comarca. Inclou també els que hi ha al Lluçanès, però en aquesta àrea també han posat en funcionament aquesta setmana la plataforma Compra Lluçanès, que permet comprar a totes les botigues dels pobles de la comarca i fer un cistell únic a l'estil de la plataforma Respira Ripollès.

Torelló impulsa un servei d'assessorament per la Covid-19

Vic El Servei d'Empresa del Consorci de la Vall del Ges, Orís i Bisaura ha posat en marxa el servei d'assessorament personalitzat Covid-19, per tal de donar suport al teixit empresarial del territori. L'objectiu d'aquest nou servei és donar resposta a les necessitats de cada empresa, ja siguin consultes o inquietuds sobre qualsevol àmbit del negoci, per tal que es pugui fer l'adaptació a la situació.

Contingut elaborat per Creació

Creació d'un comitè de seguretat i salut i d'un protocol per als plans de contingència de les empreses

Creació, l'Agència d'Emprenedoria, Innovació i Coneixement d'Osona, la Cambra de Comerç, el Consell Empresarial d'Osona, CCOO i UGT han impulsat des de fa unes setmanes la creació d'un protocol per acompanyar les empreses de la comarca en el disseny d'un pla de contingència individualitzat davant la Covid-19. També s'ha creat un Comitè de Seguretat i Salut amb directius i tècnics de prevenció de riscos laborals de set empreses d'Osona per conèixer i compartir com estan treballant la seguretat i la prevenció a les seves empreses i compartir les seves bones pràctiques. Els membres del comitè procedeixen de Bon Preu, Esfosa, Girbau, La Farga Yourcoppersolutions, Prysmian Group, Universitat de Vic, AICO i Consorci Hospitalari de Vic. Properament s'incorporaran també al comitè representants dels sindicats UGT i CCOO.

Cinc eixos de treball per als plans de contingència

El protocol recomana a les empreses cinc línies de treball als seus plans de contingència davant la Covid-19:

- 1.- Identificar persones afectades pel coronavirus: cal realitzar un seguiment de les persones treballadores respecte a la seva simptomatologia. Es proposa fer-ho a través d'una autodeclaració voluntària, un qüestionari que permet identificar la simptomatologia vinculada a la Covid-19.
- 2.- Identificar els grups vulnerables: identificar les persones treballadores amb diabetis, malalties cròniques cardiovasculars, pulmonars, hepàtiques, renals, immunodeficiència, càncer en fase de tractament actiu, embaràs i majors de 60 anys.
- 3.- Protegir les persones sanes: adquirint EPIs amb previsió i impulsant les mesures de protecció universal.
- 4.- Facilitar formació i informació: posant molt d'èmfasi en la formació de tots els equips de forma recurrent, així com en materials visuals i divulgatius als centres de treball.

Eulàlia Casanovas (ESFOSA)

Antoni Amblàs (BON PREU)

S'ha constituït un comitè de seguretat i salut format per representants de set empreses d'Osona de diversos sectors

5.- Reforçar la confiança dels equips: a través de les mesures de prevenció i de la comunicació, cal generar un clima de confiança i seguretat que doni tranquil·litat als treballadors. Formalment, cal fer una modificació de l'avaluació dels riscos laborals incorporant l'impacte de la Covid-19, també del personal que estigui fent teletreball, i aplicar un paquet de mesures com les que ja han pres les empreses membres del comitè de seguretat. Per exemple: la sectorització de plantes i habilitació d'espais de treball, l'ampliació de les franges horàries dels canvis de torn per tal d'esglaonar entrades i sortides dels equips i facilitar la neteja, entre d'altres. Els responsables de prevenció de riscos a les empreses destaquen que és

fonamental el compromís individual de les persones treballadores en els seus hàbits, tant a dins com a fora de les organitzacions. En aquest sentit, han elaborat un decàleg de "10 regles d'or de seguretat extraordinària", on es recomana informar els responsables de prevenció abans d'entrar a l'empresa, en cas de presentar símptomes de contagi, així com rentar-se les mans cada hora, portar mesures de protecció, mantenir les distàncies de seguretat i no utilitzar dispositius d'altres companyes, entre d'altres.

Eulàlia Casanovas, d'Esfosa i membre del Comitè de Seguretat i Salut creat arran de la Covid-19, explica que "hem viscut amb nervis, estrès i molta incertesa la situació. Hem actuat amb rigor i hem focalitzat els esforços a oferir les màximes garanties de protecció als treballadors. Tot i que disposàvem d'un estoc important d'EPIs, la gestió per adquirir-ne més ens ha portat força maldecaps". Casanovas assegura que "no podem abaixar la guàrdia. Sembla que això va per llarg i haurem d'assumir que aquesta pandèmia haurà canviat la manera que teníem fins ara de treballar. Molts dels canvis els haurem d'interioritzar com a habituals". Per la seva banda, Antoni Amblàs, de Bon Preu i també membre del comitè, explica que "la pandèmia ha estat un procés d'aprenentatge en què hem hagut de prendre decisions de manera ràpida i eficient. Calia valorar i decidir sobre la seguretat de les persones per sobre d'altres interessos. Per nosaltres, la creació d'un comitè de crisi ha estat fonamental". Amblàs recomana a les empreses "fer passes endavant decidides i fermes, evitant que no s'hagi de tornar enrere. Cal ser ràpid i aplicar en tot moment el principi de prudència. I, alhora, preparar la fase de postconfinament.

Més informació a:
empresa@creaccio.cat
www.creaccio.cat

Contractes de llet 'low cost'

Vicenç Fabré i Sebastià Juanola
President de la Cooperativa Plana de Vic i president de la Cooperativa Vaquers d'Osona

Fa uns mesos tant a Europa com també a l'Estat espanyol i Catalunya es van produir moltes protestes de ramaders i pagesos que defensaven rebre uns preus dignes per als seus productes. I és que la viabilitat d'algunes explotacions agràries i ramaderes està en clar perill, perquè no hi ha rendibilitat econòmica, i això ho demostra l'aturada de l'activitat que es produeix cada any en alguns sectors amb l'abandonament del territori que comporta i l'envelliment de la població de les zones rurals.

En el cas del sector lleter, l'any 2019 van desaparèixer a Catalunya 26 explotacions lleteres, i pel que fa a l'Estat espanyol van ser 808.

Segons un informe fet per Cooperatives Agroalimentàries, en el context actual, d'una banda, la falta de rendibilitat del sector lleter impedeix la modernització adequada de les granges, ja que els preus actuals no cobreixen els costos de producció i no permeten fer les inversions necessàries, el que comporta un envelliment de les instal·lacions. D'altra banda, si no hi ha modernització i rendibilitat difícilment s'engrescaran els joves a incorporar-se a les explotacions, i arribarà un dia que potser ja serà massa tard per recuperar el teixit social que el sector primari ha de tenir.

Amb el coronavirus s'ha demostrat que el sector alimentari, lligat a la producció d'aliments, és un sector a tenir molt present de cara al futur, però tot i ser un sector estratègic és fràgil i sovint oblidat de polítics, de consumidors i en general de la societat del segle XXI.

El passat mes de febrer el govern espanyol, per apaivagar les protestes, va treure un reial decret (05/2020) que modifica la llei del funcionament de la cadena alimentària i prohibeix la venda a pèrdues. Aquest decret, entre altres coses, diu que el cost de producció dels productes primaris s'ha d'incloure de manera obligatòria en les relacions contractuals de compra-venda i s'ha de repercutir al llarg de tota la cadena alimentària.

Aquests últims mesos s'estan negociant els contractes de la llet. De moment, la resposta de les centrals lleteres és totalment insuficient. Algunes ni s'ho plantegen; d'altres estan posant moltes pegues per arribar a un acord que consideri el cost de producció, fins i tot amb el perill de deixar llet a les explotacions si no se signa el contracte que ofereixen, i d'altres diuen que el preu els ve marcat per la distribució, que no els deixa moure res. Segons la llei, hi ha temps fins al 26 d'agost per posar al dia tots els contractes, però de moment només estem trobant dificultats.

Davant d'aquesta situació, cal que el Ministeri defineixi urgentment què són exactament els costos efectius de producció, per tal que es puguin traslladar als contractes, i finalment serà necessari poder repercutir a la distribució el cost de la producció real de la llet.

Hem sol·licitat a l'administració catalana que a través del DARPA es demani a Madrid que s'aclareixin tots aquests dub-

JORDI PUIG

El govern va aprovar el mes de febrer un reial decret que prohibeix la venda a pèrdues i obliga a repercutir el cost de producció al llarg de tota la cadena alimentària

tes i ens ajudin que la llei es pugui complir. Cal un compromís real i decidit del sector públic per defensar el territori i la normativa i poder treballar amb una estratègia clara que inclogui un arbitratge just per aclarir la situació. A més, hi ha estructures i recursos de referència com és l'Observatori de la Llet del DARPA, que des de fa anys treballa en aquesta línia.

Els nostres ramaders necessiten una interpretació clara de tot el que es disposa en aquest RD 05/2020, precisament per poder avançar i creure's els valors que el fonamenten (sobretot referits a la viabilitat, sostenibilitat i continuïtat de les nostres explotacions).

Les dues cooperatives lleteres d'Osona, que agrupem més del 50% de les explotacions osonenques, treballem amb força i unides en aquest projecte, perquè creiem que només el compromís real dels productors i el compliment de la legislació pot defensar els drets d'un sector preocupat com mai pels reptes de futur.

Tots els qui formem part de la cadena alimentària hem de promoure i impulsar una presa de consciència col·lectiva sobre la profunditat d'aquest tema, aconseguint que fabricants i distribuïdors puguin posar-ho degudament en valor en els darrers trams de la cadena alimentària.

Dos ferits en accidents laborals a Vic i Sant Quirze

Sant Quirze de Besora/Vic

EL 9 NOU

Osona ha registrat en les darreres dues setmanes dos accidents laborals amb dos ferits. Aquest dilluns cap a quarts d'1 del migdia, un home va ser traslladat en estat greu a l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona després de patir un accident quan l'excavadora que conduïa va bolcar. a Sant Quirze El SEM va atendre el ferit, que va requerir també el desplegament de l'helicòpter medicalitzat. Segons sembla l'home, veí del poble, estava remenant terres amb l'excavadora dins la seva finca quan va caure per un marge. També el passat 12 de maig un home de 49 anys va resultar ferit en caure mentre treballava en un edifici en obres al carrer de la Fusina de Vic. L'home, veí de Vic, va ser traslladat a l'Hospital Universitari de Vic després de ser atès pels Bombers i una ambulància.

El grup Bon Preu torna a ampliar l'horari

Les Masies de Voltregà El grup Bon Preu ha ampliat l'horari comercial des de dilluns passat a tots els seus centres. Obriran de 9 a 3 i de 4 a 9, deixant l'hora del migdia per a desinfecció i neteja de l'espai i evitar l'encreuament del canvi de torn. A partir del 24 de maig reobriran els que ja ho feien els diumenges. Tots els minimercats del grup ja tenen obert de 8 del matí a 11 de la nit de dilluns a diumenge, excepte el d'Igualada, que ho farà a partir del 25.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (18-5-20)

CONILL: 1,65 (-0,03)
POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
OUS: xl: 1,33 - l: 0,86 - m: 0,78 - s: 0,61
GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
GALLINA PESADA: 0,07 (=)
GALL: 0,05 (=)
ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic (15-5-20)

PORC: 1,684 / 1,696 (- 0,036)
GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
PARTIDA GRAN: 55,50/57 (-6)
ANOLLS (des de 351 kg): 3,82 / 3,67 / 3,40 / 3,25 (=)
VEDELLS (fins a 350 kg): 3,87 / 3,68 / 3,48 / 3,34 (=)
FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,16 / 3,08 / 1,64 (=)
VEDELLA(261/300 kg): 3,74/3,60/3,49/3,17 /2,48(=)
VEDELLA(221/260 kg): 3,80/3,64/3,53/3,26/2,47 (=)
VEDELLA(180/220 kg): 3,84/3,64/3,51/3,26/ 2,46(=)
VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
FRISÓ: 25 / 85 (=/=)
ENCREUAT: 90 / 215 (=/=)
TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercalleida (15-5-20)

PORC VIU selecte: 1,275 (-0,027)
LLETÓ 20 kg: 35 (-6)
XAI (23 a 25 kg): 2,50 (=)
XAI (25 a 28 kg): 2,45 (=)
OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
BLAT PINSO: 193 (-3)
BLAT PA: 200 (-4)
MORESC: 180 (=)

ORDI LLEIDA: 168 (-2)
COLZA: 330 (=)

Llotja de Barcelona (19-5-20)

GARROFA: 220/t (=)
GARROFA FARINA: 210/t (=)
SOJA PAÍS: 325 (-10)
MORESC UE: 181/t (=)
BLAT: 196/t (-6)
ORDI PAÍS: 168/t (-4)
FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
GIRA-SOL: 225 (-5)
MILL: 475 (=)
COLZA: S.C.
SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (15-5-20)

GRA DE COLZA: 340 (-4,25)

Enmig del degoteig constant de festivals que 'cauen' de l'agenda cultural de l'estiu, n'hi ha un que aquesta setmana ha anunciat que es manté, si

bé en format reduït i adaptat a les circumstàncies del moment. És el Festival Nits de Cinema Oriental de Vic, que celebrarà la 17a edició entre els

dies 23 i 26 del proper mes de juliol. Les projeccions a la Bassa dels Hermanos i el Cinema Vigatà es faran amb limitacions d'aforament.

El Festival Nits de Cinema Oriental no cau de l'agenda

La 17a edició tindrà lloc entre els dies 23 i 26 de juliol a Vic, adaptada a la situació

Vic

Jordi Vilarrodà

El gat de la sort que el Festival Nits de Cinema Oriental va adoptar com a símbol fa equilibris amb uns plats xinesos. Així l'ha imaginat aquest any el dibuixant Xevi Domínguez per simbolitzar tot el que s'està fent per poder celebrar la 17a edició malgrat la crisi del coronavirus. "El cinema asiàtic és especialista en coreografies complicades", deia Quim Crusellas, el director artístic del festival, en la compareixença que va fer per YouTube aquest dijous al migdia anunciant que sí, que hi haurà cinema asiàtic a Vic ni que sigui d'una manera diferent. De moment, són l'únic festival d'estiu que no cau de l'agenda.

Mantenir viu l'esperit d'un festival "optimista" dins de les limitacions que estiguin vigents ha estat el repte. Es redueix a quatre dies, entre el 23 i el 26 de juliol, i programarà una vintena llarga de films, si bé encara no s'ha tancat del tot el cartell. Els escenaris seran dos dels habituals, la Bassa dels Hermanos per a les sessions a l'aire lliure i la sala gran del Cinema Vigatà. Dos llocs on es poden complir totes les mesures de seguretat, una de les obsessions de l'organització. La previsió que s'ha fet és que, en cadenes separades per una distància de dos

Les pel·lícules asiàtiques tornaran a la Bassa dels Hermanos de Vic, però el públic haurà d'estar més separat

metres, es puguin encabir prop de les 400 persones autoritzades en espectacles a l'aire lliure dins de la fase 3. Al Vigatà, amb un aforament aproximat de 700 butaques, se'n podrien omplir més de dues-centes. Els tradicionals sopars de cuina asiàtica de la Bassa dels Hermanos es volen mantenir també però amb kits individuals i amb reserva prèvia.

Àsia va ser el primer lloc on es van deixar sentir els efectes devastadors del coronavirus, i la producció de les seves potents indústries cinematogràfiques s'ha aturat. Pel·lícules que potser haurien estat a Vic no s'han arribat a estrenar. Tampoc

El 'maneki-neko' d'enguany

va tenir lloc el Filmart de Hong Kong, el gran mercat del cinema i l'audiovisual asiàtic que havia de tenir lloc al març i al qual els represen-

tants del festival de Vic estan convidats des de fa anys. "No és el mateix parlar amb els nostres contactes telemàticament que ser allà i anar als visionats de les pel·lícules", diu Crusellas. Tot i això, la resposta dels distribuïdors i productors asiàtics diu que ha estat "molt bona" perquè volen reactivar-se i "donar visibilitat a les seves pel·lícules, els il·lusiona tornar a una certa normalitat". Es descarta, però, la presència de realitzadors o actors a Vic, que ja començava a ser habitual. Fins i tot el Hong Kong Trade Development Center, que compleix deu anys de suport al festival de Vic, l'hi continuarà donant enguany.

Cinema d'autor i produccions de gran format

Vic

J.V.

La programació del Festival Nits mantindrà l'habitual combinació de superproduccions comercials amb el cinema d'autor. S'obrirà amb una de les primeres, *Enter the Fat Dragon*, a mig camí entre el cinema clàssic d'arts marcial i la comèdia, que pren el títol d'un clàssic de l'any 1978 en què s'homenatjava Bruce Lee. La pel·lícula clàssica també es projectarà. El cinema d'autor estarà representat per films com *Changfeng Town*, una pel·lícula xinesa d'autoria femenina i jove, signada per la directora Wang Jing. Un viatge a la Xina dels anys 80 que recordarà, per sensibilitat i nostàlgia, la pel·lícula guanyadora de l'any passat, *Spring Sparrow*, de Jing Xiang Li, que va ser a Vic per recollir el guardó. No pot faltar-hi tampoc el cinema de l'Índia, amb *Sonchirya*, un film que recorda els arguments del *western* però ambientat a l'Índia i amb el toc inconfusible de la factoria Bollywood.

Per a més endavant, l'organització preveu donar a conèixer l'oferta de cinema japonès, les produccions infantils i també els detalls sobre com el públic pot comprar les entrades, els abonaments Nitòman i reservar els sopars a la Bassa dels Hermanos.

Cuberta Serveis Funeraris, al seu costat.

VIC

Tanatori, crematori i oficines
8 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Jardí del Repòs amb columbaris
Zona vending

C/ Sot dels Pradals, 2 - Vic

MANLLEU

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ Castellot, 15 - Manlleu

CENTELLES

Tanatori
3 sales de vetlla
Servei de cremació
Aparcament propi
Zona de descans

C/ dels Casals, 5 - Centelles

RODA DE TER

Tanatori
2 sales de vetlla
Sala Multiconfessional
Servei de cremació
Aparcament propi

C/ Orient, S/N - Roda de Ter

CUBERTA
SERVEIS FUNERARIS

Tel. 93 883 23 46

cubertaserveisfuneraris.com

El difícil retorn de les corals

Les formacions osonenques mantenen el contacte mentre estan atents als protocols per garantir la seguretat de cantaires i públic, en un futur que encara es veu llunyà

Vic/Manlleu

Jordi Vilarrodà

Just abans del confinament, les tres principals corals osonenques –l'Orfeó Vigatà i la Coral Canigó, de Vic, i la Coral Regina, de Manlleu– estaven a punt de participar en un projecte conjunt, l'*Oda a Verdaguer* de Salvador Brotons, que s'havia d'interpretar amb motiu dels 10 anys de L'Atlàntida. Aquest projecte, com altres que tenia cada foromació pel seu compte, ha quedat ajornat fins a la primavera de 2021. El retorn a l'activitat de les corals es preveu un dels més complicats en el món de la música, perquè la projecció de la veu comporta la dels aerosols que poden contagiar el coronavirus.

Mentrestant, durant els dos llargs mesos de confinament, s'ha mantingut una notable activitat d'assaig telemàtic, i en alguns casos se n'han pogut veure els resultats a les xarxes, com els vídeos que l'Orfeó Vigatà o la Coral Canigó han penjat als seus canals de YouTube. La sala d'assaig s'ha traslladat a la pantalla de l'ordinador: "Els dilluns i els dimarts ens connectem amb el director, separadament les diferents cordes de la coral", explica Sara Duch, cantaire i presidenta de l'Orfeó Vigatà. El cas i la metodologia són aplicables, amb petites variacions, a totes les corals. Els vídeos van amunt i avall per la xarxa: dels directors als cantaires i a la inversa. "Els passo una base de piano o teclat, i ells canten a sobre, després els ho retorno amb comentaris", explica Jordi Lluch, director de la Coral Regina. També ho fa Xavier Solà, que porta la batuta de la Coral Canigó: "Ens veiem un cop a la setmana tots, per refrescar la memòria del que estàvem assajant". Gravar-se un mateix a casa, cantant sol, en una activitat que per ella mateixa és col·lectiva, no resulta gens fàcil, i les limitacions tècniques també compten. "Tot és més lent i precari", explica Lluch. S'ha de comptar també el *delay*, el retard amb què arriba el so, que no fa possible treballar amb agilitat. Assajar en aquestes condicions esdevé a vegades una forma d'evitar que es dilueixi la cohesió del grup més que de fer les coses com caldria. "Per mantenir la flama encesa", diu el director de la Coral Regina.

Cantant des de la pantalla

Vic Aquests dies s'han pogut veure a les xarxes alguns treballs que les corals d'Osona han fet en el confinament. Per Sant Jordi, moltes formacions van participar en l'rida col·lectiva "700 veus, un sol cor" per cantar el poema *Senyor Sant Jordi* de Salvador Espriu (a baix, la Canigó en el moment d'interpretar-lo). Es va llançar des de la Direcció General de Cul-

tura Popular i Associacionisme Cultural, que encapçala la vigatana Maria Àngels Blasco, cantaire de la Canigó. Per la seva part, l'Orfeó Vigatà (a dalt) va penjar un vídeo d'homenatge als que aquests dies han mantingut els serveis mínims amb música d'*El cant dels ocells*, a part d'engegar un projecte en què cada setmana penjaran a Youtube una cançó d'un lloc del món (vegeu més detalls al complement).

Jordi Lluch: "Els assajos, fins que no estigui tot normalitzat"

En el cas de l'Orfeó Vigatà, s'hi afegeix el fet que no és només una coral, sinó una entitat associativa. "Que hi continuï havent una cohesió del cor, no només en sentit musical, sinó com a *família coral*", explica Duch. Quan van publicar el primer vídeo a les xarxes, per exemple, va ser "una sensació de pujada de moral per a tots".

Tothom és conscient que aquesta situació es pot allargar durant un temps. "Les

Xavier Solà: "Al setembre, què passarà amb els cors infantils?"

corals serem dels últims que ens podrem incorporar a la normalitat", reconeix la presidenta de l'Orfeó Vigatà. Comença a fer-se difusió d'estudis que s'han realitzat en diferents llocs del món per veure fins on pot arribar la projecció de partícules de saliva (aerosols) en el cant. Una activitat que també requereix una respiració més fonda. I tot indica que pot ser a una distància d'uns dos metres, "gairebé

Sara Duch: "Que hi continuï havent una cohesió de 'família coral'"

com un eixavuiro". El públic es podria situar més enllà d'aquesta distància, però el perill també és entre els mateixos membres de les corals. I no cal dir amb els directors, que per fer la seva funció s'han de situar davant de la massa coral.

Hi ha molt d'intercanvi d'informació, aquests dies. La Federació Catalana d'Entitats Corals està fent el treball en xarxa, que també es produeix a escala europea.

"Pensàvem intensificar els assajos"

Vic/Manlleu

J.V.

Sara Duch recorda que, just la setmana del confinament, tenien previst un assaig participatiu. Un acte més d'un any ple de projectes, no només per a ells sinó per al conjunt de les corals d'Osona que més destaquen pel seu pes social i pel seu nivell musical. "Estàvem pensant com intensificar els assajos per poder abastar-ho tot", explica Duch. L'Orfeó Vigatà tenia entre els seus objectius una ruta pel barroc de Vic acompanyada amb música de l'època, en col·laboració amb Forum Vicus i Vic Turisme. "Esperem poder-ho reprendre en algun moment", diu. Des del confinament, han començat a penjar cada setmana a les xarxes una cançó d'un lloc del món. Han començat per una del Japó, seguiran per Cuba i volen anar fent un recorregut "que es pugui transformar després en un concert presencial "el dia que tornem a cantar".

La Coral Canigó, per la seva part, estava a punt per a un repte ambiciós, el del concert commemoratiu dels 60 anys de l'estrena de l'oratori *El Pessebre* de Pau Casals. En el projecte hi participen també la Polifònica de Puig-reig, el Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida i la Coral Carmina, amb l'Orquestra de Cambra de Mechelen (Màl·ines), a Flandes. L'estrena està prevista a la catedral d'aquesta ciutat al mes de desembre, com a inici d'una gira de Nadal que també els ha de portar a Brussel·les i a L'Atlàntida de Vic. Tot i que la data encara sembli llunyana, el problema és que ara mateix no es poden iniciar els assajos.

"Nosaltres som membres d'Europa Cantat, i la setmana que ve hi ha una reunió per parlar-ne", explica Solà, que també preveu dificultats en les corals infantils per la inevitable dispersió que s'haurà produït. "Què passarà amb els cors infantils al setembre?", es pregunta. En qualsevol cas, la solució de cantar amb mascaretes no es veu del tot fora de lloc, mal-

(Continua a la pàgina 33)

Irene Solà fa camí a Europa

La novel·la 'Canto jo i la muntanya balla' obté un premi de literatura de la Unió Europea

Malla

J.V.
Un any després de la seva publicació, *Canto jo i la muntanya balla* es confirma com una obra de llarg recorregut. Aquesta setmana s'ha sabut que la segona novel·la d'Irene Solà ha estat una de les guanyadores del Premi de Literatura de la Unió Europea 2020, que es va crear per donar suport a l'emergència de noves veus. El premi s'ha concedit a 13 autors de diferents països, del total de 41 que formen part del programa Creativa Europe. En el cas de l'escriptora de Malla, l'ha atorgat un jurat espanyol del qual formaven part Xavier Aliaga, Antonio Ávila, Sara Sánchez, Dolors Udina i Fernando Valls. A banda del premi, el fet rellevant en aquest cas és que el jurat hagi optat per un text escrit originàriament en català.

El veredict del jurat destaca "la riquesa, naturalitat i expressivitat del seu llenguatge, la forma poètica i imaginativa d'explicar una sèrie d'històries situades en un entorn natural i fronterer, a través de diversos narradors, alguns inesperats". També posa de relleu que l'autora ha sabut crear "un univers propi narrat en un estil vigorós i sorprenent", i ho relaciona amb la seva trajectòria que integra diferents disciplines, des de l'art visual fins a la literatura, tant en poesia com en narrativa. La dotació del premi és de 5.000 euros i, si la situació ho permet, l'entrega està prevista

Irene Solà, el 21 de maig de 2019, en la presentació de la novel·la a Barcelona

a Brussel·les el proper dia 29 de setembre.

L'escriptora, que era a Itàlia en una residència d'escriptors i va poder tornar per passar el confinament a casa seva, a Malla, declarava a EL 9 NOU en vigílies de Sant Jordi que "al voltant d'aquesta novel·la han passat moltes coses bones".

10 TRADUCCIONS A PUNT

I més que en passaran perquè el premi europeu obre les portes que es facin més traduccions encara d'aquest relat que s'inspira en el país de frontera entre Molló i Prats de Molló. El premi Anagrama Llibres que va guanyar l'any 2019 li facilitava la traducció al castellà per la mateixa editorial

Anagrama, gràcies a la qual va obtenir el premi Càlamo, que concedeix la cadena de llibreries del mateix nom. En aquests moments els drets de traducció de *Canto jo i la muntanya balla* estan venuts a diferents llengües: anglès (amb edicions diferents per als Estats Units i la Gran Bretanya), italià, francès, gallec, èuscar, hongarès, serbocroat (també amb edicions diferents a Sèrbia i Croàcia) i macedoni.

El premi Anagrama Llibres era el tercer que obtenia Irene Solà. Amb la seva primera novel·la, *Els discs*, havia obtingut el Premi Documenta de narrativa de 2017 i anteriorment havia guanyat el Premi Amadeu Oller de poesia de 2012 pel recull *Bèstia*.

Extraordinari

Jordi Vilarrodà

Arribar just a la trentena i que els teus llibres es comptin per premis, amb el reconeixement gairebé unànime de lectors i crítica, no és quelcom que estigui a l'abast de qualsevol escriptor. I això és el que Irene Solà ha aconseguit. I encara hi afegiria un altre fet poc habitual. En un mercat editorial en què les novetats apareixen i desapareixen a gran velocitat, aconseguir que una novel·la continuï viva al cap d'un any d'haver-se publicat resulta també insòlit. I la vida que hauria tingut, si el coronavirus no li hagués frustrat el Sant Jordi. Al costat d'Eva Baltasar (l'autora de *Permagel i Boulder*), l'escriptora de Malla s'ha fet un lloc en la narrativa contemporània i en el cor dels lectors.

I ho ha fet amb una novel·la arrelada en un territori de frontera entre el Ripollès i el Vallespir que ha conegut i estimat fins a elevar-lo a matèria literària en un relat de ressons màgics en què el mateix paisatge esdevé personatge. Un món que atrapa el lector i que se l'endú a cavall d'una llengua rica, que Solà ha construït també parant l'orella a la parla de la terra. Una joia, en resum, que s'ha transmès pel boca-orella dels lectors i que mereix, ara, ser descoberta a Europa.

El Cantilafont i el Música a la Gespa no es faran enguany

Sant Bartomeu del Grau

J.V.
Dos altres festivals, en aquest cas de música i arts escèniques, han anunciat definitivament aquesta setmana que cancel·len l'edició d'enguany. Un d'ells és el Cantilafont, el festival itinerant del Lluçanès que enguany s'havia de fer a Sant Bartomeu del Grau el dissabte 18 de juliol. En un comunicat fet públic dimecres, l'Associació Voraviu Produccions –organitzadora del festival– afirma que "la situació actual fa que ens haguem de replantejar, com a petita entitat que som, la manera de seguir aportant propostes culturals de qualitat a casa nostra". Asseguren que s'està treballant per a l'edició de 2021, i que durant l'any que resta no descarten adreçar-se al seu públic per altres mitjans.

L'altre festival que no es durà a terme és Música a la Gespa, que des de fa cinc estius té com a escenari els jardins del Castell de Montesquiu i que es preveia per al diumenge 5 de juliol. El festival l'organitza la Xarxa d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona, amb una proposta que combina diferents actuacions musicals amb una oferta de jocs i altres activitats per al públic familiar. Les dues anul·lacions s'afegeixen a altres ja confirmades com les dels festivals Festus de Torelló i Clownia de Sant Joan de les Abadesses.

(Ve de la pàgina 32)

grat la incomoditat, perquè assegura la protecció de qui canta i del seu entorn. "De fet, ja hi ha algunes experiències que hem pogut veure i que donen un resultat bo", diu Solà. El Collegium 1704 de Praga (Txèquia) és una orquestra i cor que ha enregistrat peces amb mascaretes i guardant la distància de separació entre els intèrprets. "A vegades som els directors els que diem als cantaires que s'han de separar, si poden, per aconseguir un so més ample". Si no són corals de molts membres i l'escenari és prou gran, això serà possible. Una altra cosa serà com es gestiona la por: la dels mateixos cantaires i la del públic que vulgui tornar a concerts sobretot si són en espais tancats.

"La foto dels concerts de Nadal, fins al 2021"

La directora Buia Reixach espera un protocol per reprendre l'activitat de manera gradual

Torelló

J.V.
Buia Reixach és una de les figures més reconegudes d'Osona en l'àmbit de la direcció coral. Professional d'aquest àmbit, dirigeix el Cor de Noies de l'Orfeó Català, i exerceix de professora de cant coral a l'Escola de Música de Manlleu. Per explicar la situació recorre a un exemple molt gràfic, el del concert que té lloc cada 26 de desembre al Palau de la Música amb tots els cors de la institució: "La foto dels concerts de Nadal, ens hem de fer a la idea que no la

veurem fins la primavera del 2021". La setmana en què es va declarar l'estat d'alarma, precisament, estava assajant una òpera participativa amb alumnes dels instituts de Secundària de Barcelona que s'havia d'estrenar al Liceu.

"Estem amb els ulls molt oberts sobre els estudis que s'estan fent", diu Reixach. Hi ha encara l'esperança que es pugui reprendre una mínima activitat complint normes de seguretat. La Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) treballa en un protocol, amb el suport de metges que formen part de corals. Un cop acabat, es farà arribar

al Procicat perquè el validi abans de la seva aplicació. Es considera la possibilitat de començar assajos en grups reduïts, amb mascaretes "i sense compartir partitures", i a poc a poc anar augmentant el nombre de cantaires. Reixach recorda, però, que hi ha moltes corals al país amb gent gran a les seves files (o d'altres que són exclusivament formades per cantaires de més de 60 o 65 anys). "Casos com aquests, les corals del Canta Gran!, també hauran d'esperar". Pel que fa a cors professionals, com el del Liceu, creu que seria raonable plantejar que els facin

Buia Reixach

testos, de la mateixa manera que s'han fet per a professionals de l'esport.

L'inici de la fase 1 de la desescalada ha permès reobrir les instal·lacions a l'aire lliure on es practiquen esports sense contacte. Per

accedir-hi cal cita prèvia i seguir un protocol estricte de seguretat. Com en altres sectors alguns han obert i d'altres opten per esperar.

L'esport torna a les instal·lacions a l'aire lliure

L'arrencada de la fase 1 ha permès tornar a practicar esports sense contacte i amb distància com l'atletisme, el tennis, el pàdel i el golf. La majoria d'espais han obert, però alguns esperaran uns dies més.

Vic/Ripoll

Esther Rovira

Professionals i aficionats a l'esport van tornant de mica en mica a la rutina diària d'abans del coronavirus. La desescalada esportiva, com també passa en altres àmbits, és gradual i cada fase permet recuperar algunes activitats. En la fase 1 ha estat el torn dels centres d'alt rendiment i tecnificació, els gimnasos i les instal·lacions a l'aire lliure amb les limitacions que recull el BOE de torns, mesures d'higiene i aforament. En el cas de les instal·lacions a l'aire lliure –com ara pistes d'atletisme, de tennis i pàdel i camps de golf– la normativa permet que hi accedeixi qualsevol ciutadà, “inclosos els esportistes d'alt nivell, d'alt rendiment, professionals, federats, àrbitres o jutges i personal tècnic federatiu” sense superar un 30% de l'aforament i sense utilitzar les dutxes. En queden excloses les piscines i les zones d'aigua. Una normativa que hi ha qui feia dies que adaptava al seu cas concret per tornar a obrir portes de seguida i qui ha decidit no aplicar i esperar a un desconfinament més avançat.

Els grans clubs privats són els que majoritàriament s'han retrobat aquesta setmana amb els seus socis. És el cas del Golf Montanyà, que en té 200, als quals ha volgut premiar la fidelitat donant-los preferència en la tornada i per això ha suspès temporalment l'ús d'invitacions i visitants. “Tornem en plena temporada i no hem parat de treballar per afrontar aquesta situació com una oportunitat i fer un pas qualitatiu endavant. Estem molt agraïts als socis per la fidelitat i suport aquests dos mesos i els esperem amb els braços oberts perquè gaudei-

Flexibilització de mesures en la fase 1

Complementàriament a les directrius sobre l'obertura de centres d'alt rendiment i centres de tecnificació esportiva, d'instal·lacions a l'aire lliure i de centres esportius amb cita prèvia, s'autoritza:

La pràctica de la pesca esportiva i recreativa i l'activitat cinegètica. El desenvolupament d'aquestes pràctiques es pot fer dins dels límits de la regió sanitària.

Els i les esportistes d'alt rendiment català (ARC) publicats al DOGC s'equiparen als esportistes professionals i als d'alt nivell (DAN) pel que fa a les condicions en què poden exercir l'activitat marcada per a aquests col·lectius.

Els i les esportistes federats/ades podran realitzar la pràctica esportiva a l'aire lliure en l'àmbit territorial de la seva regió sanitària, mantenint les franges horàries de 6h a 10h i de 20h a 23h en municipis de més de 10.000 habitants (pendent de publicació al BOE) i podent-la practicar dos cops al dia. Per dur a terme l'activitat, es pot accedir lliurement als espais naturals requerits (mar, rius, embassaments, entre d'altres).

Font: Secretaria General de l'Esport

xin d'un camp en les millors condicions, ubicat dins un paratge natural únic que compta amb l'excel·lent gastronomia del Restaurant l'Estanyol”, explica el director del camp, Jordi Puig, que afegeix que l'aturada ha deixat el recorregut de joc en unes condicions com feia anys que no es veia i “els socis, que tornen amb moltes ganes i il·lusió, queden meravellats”. Per oferir les màximes garanties del compliment de les mesures sanitàries i de seguretat derivades de la pandèmia de la Covid-19, aquesta instal·lació va passar aquesta setmana una auditoria de Bureau Veritas que ha llançat la certificació Global Safe Site per a l'hostaleria, la restauració i el comerç. “Esperem disposar de la certificació durant la setmana vinent i creiem que serà un valor afegit important pels nostres socis i clients, que venen molt conscienciats per seguir les normes, perquè serem el primer camp de golf de Catalunya que el té”, afirma Puig.

També va tornar a obrir portes dilluns el Mas Gurumbau de Taradell. “La gent tenia moltes ganes retrobar-se amb els companys i dilluns i dimarts vam tenir moltes reserves, després ja s'ha anat normalitzant”, assegura Àneu Colomer, una de les filles de la família que regenta aquest camp de *pitch and putt* de 12 hectàrees. “Nosaltres som una petita empresa familiar i estava sent dur tot plegat. No vam cobrar quotes, però hem tingut despeses i no sé si hauríem aguantat gaire temps més”, comenta Colomer. Per aquest esport, i a diferència del golf que poden practicar-lo quatre persones, en aquesta primera fase només ho poden fer dues. “Això és el que sobta més a la gent,

però tots són molt respectuosos amb les mesures de seguretat”.

Altres clubs com el Patí Vic, el Tennis Vic, el Tennis Manlleu, el Tennis Torelló, el Foment d'Esports de Tona o l'Agrupació Esportiva del Ripollès, entre d'altres, han obert l'espai de les pistes de tennis i pàdel. El Tennis Vic, que té 1.900 socis titulars i un total de 4.600 socis comptant-hi els beneficiaris, és dels que també només permet en aquest primer període l'accés de socis, tant titulars com

beneficiaris, però no acompanyants. “Nosaltres ja estàvem preparats per si la setmana passada entràvem a la fase 1. Ara donem hores cada quart d'hora per evitar que coincideixi molta gent a l'entrada, en comptes de les hores en punt. No tenim plena ocupació però als vespres i migdies tenim força socis”, diu la gerent, Cristina Vilalta. Al Tennis Vic, igual que al Tennis Torelló, també han tornat a la pistes els alumnes de l'escola de competició. “Han vingut amb tanta il·lusió de

Un retorn amb tota la seguretat

Els socis i usuaris han de seguir un estricte protocol

Vic

E.R.

Hi havia ganes d'anar recuperant moments de la vida anterior a la Covid-19. Així ho asseguraven dimarts al matí alguns socis que hi havia al Club Tennis Vic. "És la meua segona casa des de fa més de 40 anys i desitjava tornar", deia una sòcia, que afegia que "l'he vist molt ben cuidat". Un altre soci comentava que "sabia greu veure que un club tan bonic estava tancat. Jo venia caminant i me'l mirava des de fora perquè el trobava a faltar". Justament per aquesta voluntat de tornar "tothom està seguint molt bé les normes", explicava la gerent, Cristina Vilalta.

Com la majoria de clubs, el Tennis Vic va fer arribar als socis el protocol a seguir, que es pot trobar a l'entrada en diversos cartells informatius. També s'ha elaborat un document on es responen les preguntes més freqüents que poden tenir els socis i aquest dimarts al matí s'estava gra-

vant un vídeo de com s'ha de fer l'entrada a les instal·lacions, que faran arribar als socis "perquè sigui encara més fàcil i visual", deia Vilalta.

La normativa per accedir al club obliga a fer una reserva prèvia a través de l'aplicació del club o via telefònica només per a dues persones per pista. El dia convingut cal arribar amb mascareta i vestit amb la roba esportiva perquè no es pot fer ús de les dutxes i vestidors, com tampoc dels lavabos, i el primer pas és anar a la recepció i rentar-se les mans amb gel hidroalcohòlic. Després es demana que se signi un compromís de responsabilitats i s'ompli una autodeclaració de salut que s'han d'entregar a la recepció on es comprova la reserva, que s'ha de pagar a través d'una targeta moneder vinculada a l'aplicació o per domiciliació bancària, ja que no es permet el pagament en efectiu ni targeta. El personal de recepció pren després la temperatura corporal als socis i si no es té febre ja es pot acce-

dir al recinte sense barreres per no haver de tocar-les amb les mans. Tot plegat, mantenint una distància de seguretat de dos metres. Un cop a pista els socis poden treure's la mascareta i jugar durant una hora amb les pilotes, tovallola i aigua que es portin de casa. A l'acabar, cal tornar-se a posar la mascareta i evitar la salutació amb contacte físic amb el rival de joc.

Unes mesures que són semblants a la majoria d'instal·lacions amb alguna variació com pot ser la presa de temperatura. També n'hi ha d'específiques al Golf Montanyà, com poden ser les neteges i desinfeccions de l'habitació de pals i les bosses custodiades en el mateix, l'ús de *buggies* de forma individual, excepte per a les unitats familiars, la retirada dels rastrells dels búnquers o els netejaboles. Aquest club i el Mas Gurumbau també ofereixen boles de pràctiques desinfectades i han incorporat elements per facilitar treure la bola dels forats sense contacte.

ALBERT LLIMÓS

retrobar-se amb companys i entrenadors que és bonic", destaca Vilalta. A Torelló, el director, Joan Sadurní, detalla que aquest retorn dels alumnes el "fem amb dos nens per pista i tres nens i un entrenador cada dues per mantenir les distàncies". En aquest club, amb 400 famílies que en són sòcies, tenen previst obrir la terrassa del bar aquest cap de setmana. "Creiem que s'ha de fer de mica en mica. Volíem veure com funciona tot plegat els primers dies i hi ha molt

civisme, per això obrirem", avança Sadurní.

En el cas de les instal·lacions públiques, alguns ajuntaments com el de Vic han preferit mantenir-les tancades i esperar uns dies. D'altres, com el consistori de Torelló, han apostat per obrir només la pista municipal d'atletisme "per fer una prova de cara a quan haguem d'obrir pavellons i camps de futbol, ja que és més simple per començar", assegura el tècnic d'Esports, Toni Colomo. La instal·lació està oberta

de dilluns a divendres, de les 7.30h a les 10h i de les 20h a les 22h, amb cita prèvia i control d'accés. "Abans no es mirava qui hi entrava i ara ho fem. Poden córrer una hora i un màxim de 10 persones a la vegada, que no crec que aquí Torelló sobrepassem perquè la gent ja pot fer-ho a l'aire lliure, però sempre hi ha qui vol fer sèries", diu Colomo.

Per als centres d'alt rendiment i tecnificació, l'ordre ministerial "autoritza l'accés als esportistes integrats en els programes aprovats, els

esportistes d'alt nivell, els esportistes d'alt rendiment i els reconeguts d'interès nacional pel CSD". L'únic que hi ha ara mateix a Osona i el Ripollès, el Centre de Tecnificació Esportiva l'Avellaneda de Ripoll, va obrir les portes dilluns "però només a la zona d'entrenament exterior per als esportistes d'alt nivell que ho sol·licitin amb cita prèvia i amb el tècnic federatiu. La resta està tancat", detalla el director del centre, Quim López.

Per a totes aquestes instal·

lacions el tancament forçat va ser una sotragada, però totes han treballat de valent per tornar i mentrestant han procurat mantenir-se actives a través de les xarxes per fer més amè el confinament dels usuaris. Un cop obertes, però, tenen clar que no poden abaixar els braços i es mantenen pendents i actives per continuar avançant en la desescalada. Moltes tenen ara la mirada posada en les piscines d'estiu i els casals, malgrat les moltes incògnites que hi planegen.

El CP Manlleu, a totes

Presenta Maria Anglada per al femení i els tècnics Arnau Casanovas i Quim Casalí per al masculí

Manlleu

E.R.

No va poder acabar la temporada jugant un cop passada la crisi del coronavirus, que era com volia després del bon curs que estaven signant els seus dos primers equips, però el CP Manlleu no ha perdut el temps durant el confinament i ha enllestit les plantilles i els cossos tècnics per a la campanya 2020-2021. Ha renovat els entrenadors i tota la plantilla del femení, a la qual se suma una de les joves amb més projecció del panorama actual, Maria Anglada, i en el cas del masculí Aleix Prims ha estat substituït pel tàndem Quim Casalí - Arnau Casanovas, que ja havia entrenat el femení, que tindrà una plantilla més curta. A la marxa de Roc Pujadas se sumen les baixes de Santi Teixidó, Arnau Pradell, Marc Montilla i Arnau Anglas i entraran en dinàmica de primer equip el porter Oriol Codony, algun júnior i també s'està a l'espera d'una possible incorporació.

El club no amaga l'ambició dels dos conjunts. El femení "vol optar a guanyar-ho tot malgrat que hi haurà equips molt potents", en paraules del seu entrenador, Jordi Boada. Per això, i buscant un plus de qualitat, s'hi ha incorporat Maria Anglada. La jove, que aquest estiu farà

Els tècnics dels primers equips i Anglada, mantenint la distància de seguretat, reunits per EL 9 NOU davant el pavelló

19 anys i ha fet tota la trajectòria al Voltregà, ha volgut fer un canvi d'aires. "Em van fer la proposta i he decidit provar-ho per viure noves experiències i si pot ser aixecar algun títol", confessa. Un altre dels factors que l'ha fet decidir són les companyes. "Són jugadores que són les meves referents i això ho fa més motivador. Crec que m'ho posaran fàcil i podré aprendre molt, que és també del que es tracta", afegeix la jugadora, que amb 17 anys va marcar el gol que va donar la sisena Copa d'Europa al Voltregà i també ha guanyat dues copes Generalitat, tres lligues de Nacional Catalana i dos campionats autonòmics

amb la selecció catalana. Boada creu que Anglada "aportarà aire fresc a un equip que volem que consagri el joc d'aquest any".

El primer equip masculí, per la seva banda, té clar que el repte serà pujar a l'OK Lliga. "Veurem si amb jugadors de 23 anys és el moment de fer el salt. El nivell el tenen i falta veure la seva maduresa psicològica. Nosaltres els acompanyarem i anirem dia a dia", afirma Arnau Casanovas, que porta 12 temporades al club. I és que tot i la queixa que van fer a la federació en considerar que es perjudicava el seu equip pujant-ne només dos d'OK Lliga Plata, no creuen que es

canvii d'opinió sobre l'acabament de les lligues. "Encara que pugéssim el plantejament seria el mateix", diu l'altre tècnic i coordinador del club, Quim Casalí. Els dos entrenadors assenyalen com a punts forts la bona entesa entre ells i el fet que coneixen els jugadors. "Jo alguns els vaig conèixer de prebenjamins i ara ens trobarem tots al primer equip havent carregat aprenentatge. Confiem molt en ells perquè creiem que la base del Manlleu és de les millors que hi ha a Catalunya", conclou Casanovas.

El CP Manlleu va a totes i ja té ganes de tornar a entrar al pavelló i entrenar.

Joan Cros no pot volar per tornar a competir als EUA

Manlleu El pilot manlleuenc Joan Cros ha estat seleccionat entre els 40 millors pilots del món per reprendre l'AMA Supercross 2020, la principal competició de la disciplina on abans de la Covid-19 era l'únic pilot de l'Estat espanyol. Al llarg de la setmana es va posar en contacte amb l'organització del campionat, la Federació Espanyola i la Internacional de Motociclisme, l'ambaixada i l'aerolínia amb què havia de viatjar i tothom el va ajudar amb els documents que necessitava com el visat, un test de coronavirus o el contracte professional del seu equip. Tot i així, dijous al matí no va poder voler cap a Dallas. "A l'aeroport ningú sabia res i no m'han deixat", explicava. Cros demana ajuda per ser als Estats Units el dia 31 de maig, quan té la primera cursa.

Acord entre la Fundació UE Vic i Barcelona PRO Soccer

Vic La Fundació Unió Esportiva Vic i Bcn PRO Soccer van segellar aquesta setmana un acord de col·laboració. Per una banda, es portarà a terme un programa de desenvolupament del talent individual dels jugadors, especialment en les categories de futbol 11. En aquest sentit, es treballarà conjuntament en la creació i gestió d'equips de futbol orientats al rendiment, els quals participaran en competicions oficials. Entre aquests equips destaca el Juvenil A de Primera Divisió, que estarà dirigit pel mateix Dani Bigas, representant de Bcn Pro Soccer (a la foto, amb Ramon Carrascal, director esportiu de la Fundació). Un dels objectius a curt termini serà potenciar el Juvenil per poder nodrir el primer equip de joves talents i fer créixer el projecte esportiu. El conveni també se centrarà a oferir programes de residència a joves futbolistes d'arreu del món que participaran i s'integraran en la dinàmica d'entrenaments i de competicions en què participi la Fundació UE Vic i viceversa. **L.M.**

El Ripoll vol pujar a Nacional

Ripoll Els exjugadors de l'hoquei base ripollès Andreu Dalmau i Eudald Cañete han estat els dos primers fitxatges confirmats per l'HC Ripoll. El porter santjoaní Dalmau torna al club després de mitja dècada al Voltregà, on ha compartit la porteria del segon equip i la suplència del primer. Cañete torna després d'haver passat pel Liceo B i el Sentmenat. Els dos jugadors de 21 anys s'incorporaran a l'equip que tornarà a dirigir Màrius Doblas, i que aviat podria anunciar el fitxatge de l'home del CP Vic, Brian. La plantilla es completarà amb la continuïtat de Jaume Farrés i alguns jugadors del Sènior, amb la voluntat d'ascendir de nou a Nacional Catalana. **J.R.**

Marc Palazón, tercer fitxatge del Voltregà

Sant Hipòlit Gerard Teixidó, Roger Font i ara, Marc Palazón. El jove de 24 anys format a l'HC Sentmenat fitxa pel Voltregà. Ha passat pel Caldes i després es va formar als equips base del Barça, on va debutar amb el primer equip. Va fitxar pel Girona i el darrer curs l'ha jugat al Lleida Llista. Aquesta setmana el club voltreganès va renovar Aleix Molas i Gerard Rovira, mentre que Jaume Molas ho va fer amb el Patí Vic.

El futbol continua perfilant les plantilles

Vic Al Manlleu continuen els moviments i aquesta setmana es va conèixer la baixa d'Aleix Díaz, que fitxa pel Manresa, mentre que Carles Miró, del filial, s'incorpora al primer equip. La UE Vic va anunciar la primera incorporació per al proper curs. Es tracta del migcampista Joel Solà, procedent del CF Igualada. I el Tona ha renovat Nil Salarich i Veli Noguera i ha confirmat les primeres baixes: Aleix Feixas i Aleix Manzano. Per altra banda, el Parets ha fitxat el defensa osonenc Aitor Angulo. A la Segona Catalana, el Torelló va renovar el cos tècnic encapçalat per Litus Arjona i els jugadors Francolí, Alberch i Omar. Qui no continua és Bright, que fitxa pel Roda, de Tercera Catalana, que ha fet oficial la continuïtat a la banqueta de Roger Escarrabill i Jordi Salés.

TURISME RURAL AMB ENCANT (2)

A la riba del Forners

La Rierola, una masia del segle XVI a tocar de Sant Andreu de la Vola, s'ha estrenat com a habitatge d'ús rural

Sant Pere de Torelló

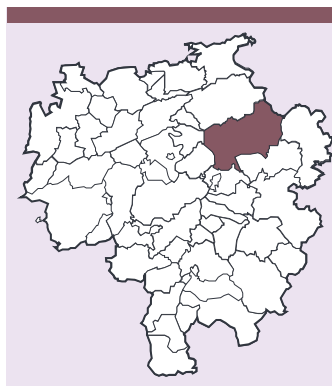
Miquel Erra

Just abans d'enfilar el petit pendent que porta a l'entrada principal, un discret caminet aboca a la llera del Forners, l'afluent del Ges que serpenteja la casa. Amagades entre l'herbam, s'hi poden descobrir les remotes restes d'un molí. És el testimoni dels anys en què aquest imponent mas de Sant Pere, documentat des del segle XVI, funcionava a ple rendiment de la mà de la família que li va donar nom, la Rierola. Va ser Josep Rierola, pare de l'assagista i fotògraf manlleuenc Francesc Rierola i Masferrer, qui pels volts de 1850 va decidir vendre-s'ho i traslladar-se a Manlleu, atret per la naixent industrialització de la Plana. Curiosament, les dues *Rieroles*, la de Manlleu i la de Sant Pere, es dediquen avui al turisme rural.

La Rierola santperenca, a peus del camí que porta a l'església mil·lenària de Sant Andreu de la Vola, es va estrenar com a habitatge d'ús turístic tot just a principis d'aquest any, amb capacitat per a 10 persones. L'aturada per l'estat d'alarma els ha tallat d'arrel les bones perspectives que havia despertat l'equipament i han vist com se'ls anul·laven algunes reserves. Amb tot, Jordi Solà, que és qui en porta la gestió, vol ser optimista. "Està clar que durant força temps la gent no podrà viatjar molt lluny i es reactivarà el turisme interior", interpreta. De fet, amb l'entrada a la fase 1, l'establiment ja ha fet alguna prereserva i esperen reobrir aquest mes de juny, incorpo-

Aspecte general de la casa amb la seva gran porxada; a mà esquerra, un caminet condueix fins a la riba del Forners

SITUACIÓ

Sant Pere de Torelló

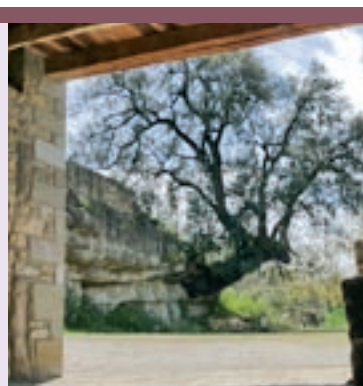
CAPACITAT

10 persones

EL RACÓ

L'ombra d'una centenària alzina 'penjada' a la roca

rant totes les mesures que s'exigeixen al sector.

La Rierola ofereix un entorn natural privilegiat, a cavall de la Vall del Ges, el Bisaura i la Vall d'en Bas, just a mig camí entre Vic i Olot. Punt de partida ideal per a excursions emblemàtiques, com al Puigsacalm o a la fageda de la Grevolosa, la seva ubicació també convida

a descobrir indrets com la serra de Curull o el Puig de les Àligues, "potser no tan coneguts, però fàcils, divertits de fer i amb unes vistes espectaculars", aconsella Solà. La Rierola, que aquest estiu també estrenarà piscina, conserva l'encant de les masies que durant segles han presidit aquest paisatge. Un mas robust de planta rec-

tangular, modificat amb el pas dels anys, que continua transmetent pau i autenticitat. La mateixa pau que evoca una alzina centenària que ha sabut envellir, clavada en una paret de roca, presidint el gran espai exterior, amb porxada a cobert i barbacoa inclosos. De dins de la casa destaca una pràctica cuina-menjador i una sala de jocs

per a la canalla "si el temps no acompanya". La casa no té activitat ramadera pròpia, però una part de la finca està arrendada per al bestiar. És habitual veure-hi pasturar un ramat de vaques camps enllà, en un horitzó presidit pel bosc de roures i alzines, a més d'una notable fageda a deu minuts caminant, que prou mereix una escapada.

La proposta d'OSONA TURISME a Sant Pere de Torelló

Ruta de la torneria

Sant Pere de Torelló Sant Pere ens apropa, a través d'aquesta ruta, a l'ofici artesanal de la torneria. Amb un circuit que es pot fer tot passejant i a través de panells informatius, anirem descobrint l'es-cultura de la màquina de foradar, del ferrer o de la tornera, de la serra o la del nen baldufa, entre d'altres, així com edificis històrics i singulars. Sabieu que la fabricació de la baldufa va ser i és un dels puntals base de la torneria de Sant Pere de Torelló? Més informació a <www.stpere.cat/rutatorneria/index>.

Comencen a obrir les primeres àrees d'autocaravanes a Osona

Vic

EL 9 NOU

Amb l'entrada a la fase 1 de desconfinament es permet la reobertura parcial dels allotjaments turístics. Per això, alguns municipis ja han començat a obrir les seves àrees d'autocaravanes. A Vic, per exemple, ja funcionen des de dimarts, malgrat que de moment es mantindran els vàters i les dutxes tancades com a mesura de protecció sanitària. Aquest mateix

cap de setmana també tenen previst d'obrir les de Torelló, Prats, Rupit, Vilanova de Sau i Viladrau, en alguns casos reduint la seva capacitat. D'altres, com les de les Masies de Voltregà o Sant Julià, han fet saber que ho faran més endavant. En aquesta fase 1 només hi poden accedir persones que visquin a les mateixes comarques de la Catalunya Central. El projecte "Osona, territori camper" ha desplegat àrees específiques en 12 municipis.

Horrorland, de David Moreno, millor parc de terror d'Europa

Cercs/Ripoll

EL 9 NOU

Horrorland Park, el parc lúdic de Cercs (el Berguedà) que dirigeix el *showman* ripollès David Moreno, ha guanyat el premi al millor parc de terror d'Europa per segon any consecutiu i també en la categoria de millor animació de carrer en els guardons Scare Awards, que entrega una associació formada per diferents experts del món del terror, l'oci i

l'espectacle. El parc estava nominat juntament amb cinc parcs més d'Europa.

El premi es va lliurar en aquesta edició de manera telemàtica per la crisi del coronavirus. Hi havia fins a 90 nominats repartits en 16 categories diferents. Horrorland està pendent de l'evolució i estat de la Covid-19 per prendre decisions sobre la seva obertura i corresponent operativa per aquesta temporada 2020. El jurat ha decidit guardonar el parc català des-

tacant "la innovació, la tecnologia i l'alt grau de satisfacció del públic visitant". El premi a la millor animació de carrer ha estat "gràcies a la creativitat dels seus espectacles, la qualitat del vestuari, el maquillatge i el bon ús de la pirotècnia i els efectes especials". Horrorland ja acumula 12 guardons en les seves dues temporades. Uns reconeixements que Moreno valora molt positivament: "Estem realment emocionats, aquests premis donen sentit a la nostra feina i ens animen encara més a continuar creant experiències que fan molt feliç la gent i això és el que més ens omple".

La “nova normalitat” que depara la crisi del coronavirus també obliga el sector de la gastronomia a noves reflexions. Ignasi Camps,

de Cantoni, és l'únic cuiner d'Osona que forma part del col·lectiu Slow Food Catalunya KM0. Una filosofia que avui es fa escoltar.

“De tot això sortirà una generació km 0 que serà fantàstica per a tots”

Entrevista a Ignasi Camps, de Ca l'Ignasi de Cantoni, únic restaurant de la comarca que forma part del col·lectiu Slow Food Catalunya KM0

Cantonigròs

Miquel Erra

La filosofia dels restaurants Slow Food KM0 esdevé més vigent que mai en l'actual context?

Penso que sí, de totes totes. Semblava que era una cosa que estàvem pregonant als quatre vents però que no acabava de tenir un retorn com nosaltres esperàvem. El fet que la gent s'hagi donat compte que allò a prop de casa resulta que va i és bo ha generat un canvi de consciència. En aquests dies molta gent també ho està vivint des de la solidaritat, de veure com podem ajudar el que tenim al costat de casa, com ens podem ajudar entre tots per mirar de tirar endavant, perquè veiem que això se'n va de les mans, i l'única manera és recular cap a casa i mirar al teu voltant. I aquesta és una filosofia molt propera a la que seguim dins del col·lectiu.

Fins ara no els feien proud cas...

Ara no cal deixar anar frases lapidàries, de l'estil “ja us ho deia jo”, perquè no toca, però des de la nostra

senzillesa, disfrutem molt d'aquesta filosofia. Disfrutem posant d'acord productors, venedors..., que hi hagi sinèrgies, donant idees... és fantàstic. Jo crec que de tot això sortirà una generació km 0 que serà fantàstica per a tots. Però sobretot sobretot per als petits productors, que són els que comencen, els que posen en marxa la roda;

“No anem tard; per la simple raó que la cuina està anant cap aquí”

d'engreixinar-la ja ens n'encarreguem els restauradors posant els seus productes a taula.

Vostès defensen el vincle amb la terra i la gastronomia local i el compromís amb la pagesia. Anem tard, en aquesta aposta?

No, no anem tard. Per una simple raó. Per la mateixa que la cuina està evolucionant cap aquí. Ho veus perquè ara els grans xefs tots s'omplen la boca d'aquest tema, i això ens va de nassos.

Per altra banda, tot això obre les portes a una nova pàgina, a un nou sector primari. El jovent es comença a atrevir a fer microprojectes, que ara poden tirar endavant perquè saben que potser sí que tenen on anar-ho a vendre. També els mercats setmanals hi estan ajudant. Cada vegada sovintegen més les parades de diferents productors ecològics o de proximitat, de cercles tancats. I el que no és nou productor també s'està posant al dia. N'hi ha que fa molts anys que els tracto i em trec el barret de la capacitat de reinvençió i l'esforç de posar-se al dia per tirar endavant.

Pagès i cuiner han viscut massa temps d'esquena?

Pagès i cuiner es van mirar durant molts anys com jugant al gat i al gos, a veure qui la feia més grossa. El cuiner, perquè anava amb vista a veure si podia entabanar el pagès; i el pagès, que moltes vegades era més llest que el cuiner, deia, vine, vine que ja t'arreglaré. No hi havia un tu a tu. Penso que, per sort, ara ens hem anat coneixent. Ha passat una mica com amb el sector de

la tòfona, amb les anys també ens hem anat coneixent i això ens comporta unes pautes a l'hora de comprar o de vendre, diria molt més assossegades. Toquem més de peus a terra. Comencem a treballar més de tu a tu, i és molt més divertit. Tothom ho assumeix i saps què has d'anar a buscar. Si vols fer menús de 10 euros pelats potser no podràs anar a buscar pagès, però si fas una

cuina honesta... Pensa que molts restaurants d'aquesta comarca estan envoltats de km 0 i ho estan fent, gastant en els productes dels pobles d'allà on són. Veig claríssim que és un procés que no té marxa enrere.

Vostè fa sis anys que va rebre el distintiu com a membre del col·lectiu, però en fa molts més que practica aquesta filosofia. Per què aquest convenciment?

Aniversari ‘confinat’

Viatges Ala Delta, que aquest any celebrava els 25 anys, ha tancat l'oficina de Vic; Roser Zorita manté el negoci treballant des de casa

Vic

M.E.

Aquest juliol farà 25 anys que Roser Zorita va obrir Viatges Ala Delta, una agència situada al número 28 del carrer de Verdader de Vic. Un aniversari que no podrà celebrar com s'havia imaginat, davant d'un situació també inimaginable. L'oficina va abaixar la persiana el passat 13 de març, arran del decret per l'estat d'alarma, i ja no tornarà a obrir. El negoci, però, continua funcionant

des de casa seva.

Malgrat que s'ha frenat en sec la contractació de nous viatges, moltes agències de viatges han viscut unes últimes setmanes de feina intensa des del confinament, bàsicament per anul·lar la gran majoria de reserves que tenien programades per als propers mesos. “Hem d'anar desfent tota la feina que teníem feta”, explica Zorita. “Fins al mes d'agost ens ho estan anul·lant tot; la gent no sap en quines condicions podrà viatjar i davant

d'aquesta incertesa prefereixen anul·lar”.

De moment, treballar des de casa no li està resultant cap problema de conciliació. “Ho porto prou bé”, assegura Zorita, tot i ser conscient que aquesta no és, ni molt menys, la solució desitjable. “Per la zona que estem i el tipus de client que tinc, de caràcter molt familiar, és millor veure't les cares, perquè molta gent passava per l'oficina simplement per saludar-te”, apunta. Per això, a mitjà termini “ens tornarem a

Roser Zorita continua treballant, però ara des de casa

ALBERT LLIMÓS

Ca l'Ignasi comença a servir àpats a la terrassa

Cantonigròs Des d'aquesta setmana, els restaurants que disposen de terrassa ja han pogut obrir portes. És el cas de Ca l'Ignasi, que ha arrencat aquest divendres. Després d'alguns caps de setmana servint menjars per emportar, el restaurant ha tornat a parlar taula. De moment ho faran de divendres a diumenge, mantenint l'horari que havien incorporat l'últim any: de 9 del matí a 5 de la tarda, per servir des d'esmorzars de forquilla fins a la carta habitual. "Tenim la sort de tenir una casa gran amb pati exterior que hem pogut compartimentar", explica Ignasi Camps (a la foto, a la terrassa). L'espai té cabuda per a un màxim de 30 comensals, "però l'horari és prou ampli com per fer tornos". Més enllà de les mesures higièniques que marca la llei, "no pensem afegir *gadgets* que valen molts diners i que d'aquí a quatre dies ens canviïn els criteris com va passar amb la llei del tabac i tot sigui un malbaratament econòmic que, afegit als dos mesos aturats, ens facin anar pel pedregar", apunta. Segons ell, "hem d'enfocar-ho tot amb seny però en positiu per evitar que imperi la por i la desconfiança". Ca l'Ignasi va obrir les portes fa 22 anys.

Fa més de 30 anys hi havia un client de casa que em deia per què citava l'origen de les coses que servia. I jo li deia que, quan la gent ve aquí dalt, vull que sàpiga que està menjant coses d'aquí dalt. És allò que deia Josep Pla del *paisatge al plat*. Els anys que vaig estar al Gremi i a Osona Cuina ho saben que, juntament amb altres cuiners de la comarca, la filosofia del km 0 ja l'hem practicat d'una

manera natural, perquè en això hi he cregut sempre, no és que m'hi hagi apuntat ara perquè ara està de moda. De fet, van ser els de Slow Food Catalunya el que em van venir a buscar, precisament, perquè jo, com molts altres cuiners de Catalunya, ja practicàvem aquesta filosofia d'una manera natural.

És una manera, també, de reforçar l'economia local?

I tant. He vist per exemple

com la botiga d'aquí al poble s'ha posat les piles d'una manera impressionant, i li van molt bé les coses. Ha agafat tot els petits productors del poble o del terme municipal i els ha posat a tots a l'aparador. Formatges, carquinyolis, magdalenes... també s'ha anat especialitzant en el tema ecològic, una mica escoltant el que la gent li estava demanant. I la gent del poble on ha anat

a comprar? A la botiga. Ja no ha anat als grans supermercats per comprar segons què, i això crec que ha passat a un munt de pobles de Catalunya. Eren botigues on la gent no entraven mai i de cop s'han adonat que, ostres, provarem això, provarem allò, que hi havia un món darrere. Doncs sí, i tant que reforça l'economia local! I no només perquè dones

diners a la botiga, sinó que aquesta botiga dona diners als productors petits que estan aportant cada dia el seu esforç. No fem res que descobrim de nou. Fem una cosa que es feia quan? 50 o 60 anys enrere? Tota la vida s'havia fet així. És una de les primeres frases que em va dir un empresari de Vic: has de donar vida

a qui et dona vida. I és una bona frase.

Practicar la seva aposta gastronòmica des de Cantoni té encara més sentit?

Donat on estem, a l'alçada que estem i el que tenim, doncs nosaltres fem una gastronomia més austera, si tu vols. No tenim segons quins productes que hauríem de portar de fora, perquè aquí no hi són. Però cada vegada els anem trobant de més a prop, i alguns productes els hem deixat de fer servir perquè venien de llocs inverosímils. També hem de pensar una cosa. Val més un producte ben fet de km 0 que no un d'ecològic que vingui de l'altra punta del món, per-

què llavors no seríem conseqüents. A Cantoni la gent que ve a veure allò que et deia, el paisatge dins un plat. La gent no ve aquí a menjar un tall de lluç sinó un pollastre fet aquí a la comarca, un porc com Déu mana... Hem d'oferir a la gent el millor que ens envolta perquè la gent després de tot això se'n recorda.

El moviment no ha acabat d'arrelar a Osona. De fet, vostè n'és l'únic representant oficial. A què ho atribueix?

Actualment arreu del país som una seixantena de restaurants i he de dir que tenim les portes obertes a tothom que vulgui venir. Només s'han de complir uns requisits i és cert que no és fàcil entrar-hi. Però no per una qüestió de diners, ni

molt menys, sinó per les exigències a l'hora de complir els requisits que es demanen, que es resumeixen en tres paraules: bo, net i just. Si algú s'hi vol sumar, ja ho sap.

Per què ho recomanaria?

Si algú vol evolucionar a títol personal, com a cuiner, com a persona, com a restaurador, ostres, l'opció d'entrar a Slow Food d'una manera participativa crec que és el lloc idoni. N'hi ha d'altres, però aquest segur que compleix les expectatives. Pensa a més que aquí dins hi ha una gent amb uns nivells impressionants; quan els escolto, acostumo a fer-me petit petit, perquè en saben molt i molt.

Formatge amb missatge

Mas el Garet, de Tona, una de les formatgeries implicades amb un formatge de Llet de Cabres Catalanes per fer costat a la ramaderia

Tona

EL 9 NOU

L'Associació Llet de Cabres Catalanes, agrupació de ramaders catalans de cabres, ha impulsat un nou formatge de cabra en suport a la ramaderia de cabrum catalana per fer front a la crisi causada per la Covid-19. Una de les quatre formatgeries implicades és Mas el Garet, de Tona. La iniciativa compta amb el suport del grup Bon Preu.

Arran del tancament de restaurants i l'aturada de

l'exportació, moltes formatgeries han hagut de reduir la seva producció i, de retruc, s'ha frenat la demanda de llet. Els cicles naturals dels animals, però, no poden aturar-se i han obligat algunes granges del sector a haver de llençar part de la producció. Des de Llet de Cabres Catalanes van decidir actuar per mirar de sustentar el sector del cabrum català. Per això, en un primer moment, les quatre formatgeries integrants de l'associació –Formatges Montbrú, Mas el

Garet, Sant Gil d'Albió i Cal Quitèria– van decidir absorbir aquest excedent de llet de granges no associades i començar a elaborar formatges de més llarga maduració. Així va sorgir la idea d'elaborar un formatge de cabra tendre de tall, pensat per al consum diari.

El grup Bon Preu de seguida va donar suport al projecte i va decidir incorporar aquesta nova referència al servei de tall de les xarcuterries de més de 160 establiments Bonpreu i Esclat.

plantejar" si torna a obrir una oficina "a peu de carrer". Tot plegat dependrà, és clar, de com evoluciona el sector. I amb això és realista: "Ara mateix hi ha molta incertesa de quan es podrà començar a volar en avió, en quines condicions viatjaran els turistes, on podran anar... ho veig tot molt enllà". Zorita sap prou bé que el món del turisme esdevé especialment sensible als grans esdeveniments d'impacte mundial. "La guerra del Golf, l'atemptat a les Torres Bessones, la crisi econòmica del 2008, el desastres naturals... en afecta tot", corrobora.

Durant aquests 25 anys, Viatges Ala Delta ha estat fidel a un model d'atenció proper i personalitzat. És, de

fet, el que avui reclama la clientela. "Ens demanen un tipus de rutes concretes per a viatges privats de famílies o grups petits. Gent que no es volen ficar en grups estandarditzats, sinó poder fer un viatge a mida", diu.

En aquest quart de segle el perfil de turista també ha evolucionat: "Ara la gent està molt més informada, sap més el que vol", explica Zorita, que abans de plantar-se per ella ja treballava per a altres agències. També ha canviat, i molt, la manera de treballar de les mateixes agències: "Les noves tecnologies ens han facilitat moltes coses", admet. Ara mateix, per exemple, li han donat la possibilitat de mantenir el negoci a través del teletreball.

OSONA SUD

De quan Tona tenia cinema

L'Arxiu Municipal de Tona rep una col·lecció amb més de 500 programes antics de pel·lícules projectades al poble

Tona

Laia Miralpeix

Tona fa pràcticament tres dècades que no té cap cinema. Tant el cinema Orient com el Capitol van tancar a finals dels anys 80 i principis dels 90, respectivament. Fa uns mesos, l'Arxiu Municipal de Tona va rebre un àlbum ple de programes de mà de cinema de pel·lícules que es van projectar entre els anys 1958 i 1965 al cinema Orient. Els ha cedit Lluís Auroux Poblador, "un estiuejant del municipi que en aquella època ajudava la persona que s'encarregava de passar aquests programes de mà per portar en els taulells de les botigues de Tona", explica Ester Clot, responsable de l'Arxiu Municipal.

Per aquesta coneixença i la seva afició pel cinema va començar a col·leccionar els programes de mà de les pel·lícules que es projectaven als cinemes de Tona. Va reunir fins a 580 programes de tots els gèneres que es podien veure a la gran pantalla durant aquella època. Es tracta de programes A6, de 111 mm x 148 mm, que els mateixos cinemes s'encarregaven d'imprimir amb diversa informació de la pel·lícula que prèviament els havia facilitat la distribuïdora.

Habitualment en una cara hi havia la caràtula del film mentre que a l'altra hi constava el nom del cinema on es projectaria, els horaris, una petita informació de la pel·lícula i fins i tot les properes estrenes.

Quatre dels programes de mà que s'han lliurat a l'Arxiu Municipal

En aquella època es feien sessions dobles i a les mitges parts el cinema Orient i el Principal de Taradell s'intercanviaven la bobina de la pel·lícula de la primera sessió i ràpidament es portaven amb moto les cintes a Taradell per poder intercanviar les pel·lícules per a la segona sessió.

Durant el passat mes de febrer des de l'Arxiu Municipal de Tona s'han encarregat de fer l'inventari de tots aquests programes de

Són programes d'entre 1958 i 1965, cedits per Lluís Auroux

mà i en aquests moments s'estan classificant. Tots ells es poden consultar a l'Arxiu Municipal, a causa de les circumstàncies actuals de la crisi sanitària, amb cita prèvia. Amb aquesta donació, Tona recupera una part de la seva història gràcies a aquests programes de mà de cinema molt característics amb la seva tipografia, imatges i textos i que gràcies a aquesta col·lecció poden romandre a la memòria col·lectiva i ser matèria d'estudi per al futur.

L'Arxiu Municipal de Tona forma part de la Xarxa d'Arxius Municipals de la Diputació de Barcelona. L'any 2005, quan Tona va entrar a formar part del programa de manteniment dels arxius municipals, es va posar en funcionament el Servei d'Arxiu Municipal.

Encofrats i paviments
CAMPS, S.L.

Treballs amb formigó i encofrats

Passatge Molí de la Canal, 4, local 8 - 08551 Tona
93 887 16 85 - 650 92 80 45 - www.pavimentscamps.com - info@pavimentscamps.com

BOTIGA FLORISTERIA I JARDINERIA

www.gardentonaonline.com

ENVIA'NS LA TEVA COMANDA A
serveiadicili@gardentona.com

SERVEI DE VENDA A DOMICILI

Plantes i flors d'interior i exterior

Rams de flor natural, seca i artificial

Eines, terres, llavors i fitosanitaris

L'home del temps a Taradell

Pere Espinet porta més de 15 anys recollint les dades del temps al poble; el 2005 va muntar la seva pròpia estació

Taradell

Laia Miralpeix

Taradell sempre ha tingut persones que s'han interessat per la meteorologia i que s'han encarregat de recollir-ne les dades com Conrad Vilarrúbia o Robert Izquierdo. Des del 2005 el referent en les dades del temps al municipi és Pere Espinet, tot i que des del 2001, quan va anar a viure a Taradell, ja va començar a fer-ho "encara que no me les apuntava tots els dies".

El juny del 2005 va muntar una nova estació manual al jardí de casa seva "amb una garita i uns termòmetres de màximes i mínimes, i cada matí les mesurava". Des de llavors ha anat prenent nota de diverses dades sobre la meteorologia a Taradell que es poden consultar al portal web <pereespinet.net>. Al ser una estació manual volia dir que "hi haves de ser cada dia" i per aquest motiu, amb l'arribada de les noves tecnologies, també en aquest àmbit, el 2012 va comprar una estació meteorològica anomenada Davis que s'alimenta amb llum solar i des de llavors pot recollir totes les dades automàticament.

D'aquesta manera i a través d'un *data logger* que recull les dades cada deu minuts (és tal com ell ho té estipulat), aquestes van directament a l'ordinador i a través d'un programa informàtic ho trasllada digitalment al seu web. Cada dia es fa un resum automàtic de les dades i quant a feina, tot i que cada dia ho va controlant, "la dedicació és mínima". Només a final de mes ha de canviar de forma manual uns paràmetres, i també passa la informació mensual recollida a diversos llocs com la *Revista de Taradell*. Altres portals web, com el de l'Ajuntament de Taradell, tenen un enllaç amb el seu, on també hi té actives unes càmeres, que van variant la imatge, ubicades a la teulada de la casa "únicament amb la finalitat d'observació meteorològica".

Aquesta estació consta d'un pluviòmetre anomenat de balancí –tot i que també en té un altre de manual–, un termòmetre i dos sensors que mesuren la radiació solar i els rajos ultraviolats. "Jo només apunto la temperatura, la humitat, la precipitació i el vent", comenta Espinet, aficionat a la meteorologia –i també a les plantes, com les

Pere Espinet, al jardí de casa seva, on té instal·lats alguns dels aparells

orquídies– des de ben petit: "Tota la vida m'ha agradat". Als anys 80 va anar a viure a Espinelves i allà ja va muntar una estació manual i la va portar durant els deu anys que va viure allà. Alhora, treballa a Aigües de Viladrau i allà l'empresa també té una estació meteorològica des de l'any 1992 i ell també és l'encarregat de portar-la. En aquell temps, a Viladrau "passava dades a TV3 i a TV2 amb fax". Aquesta estació també és automàtica i actualment la gestiona la Generalitat, però ell continua recollint-ne les dades i a

finals de mes envia un informe a Manel Dot, que recull les dades meteorològiques d'Osona, amb les estadístiques tant de Taradell com de Viladrau.

Espinet deixa clar que "les dades en pluja és homològica a tot el terme de Taradell", però en canvi "no ho és quan parlem de temperatures, ja que pot variar tres o quatre graus segons si ets a Mont-rodon, a la Madriguera, a Goitallops o a la zona de Castellet", on viu ell.

I amb aquests més de 15 anys moltes són les dades que ha recollit i que han

sobresortit de les estadístiques del que es podria considerar normal. Recorda, per exemple, la nevada del març del 2010, "que va ser fora de temps i amb temperatures de 10 sota zero", o el temporal *Glòria*. Aquest any diu que

"està sent força plujós, però res de l'altre món" i li agrada comparar-ho amb Viladrau. Ja que porta les dues estacions veu la diferència entre l'una i l'altra i realment "és molt gran. Allà plou el triple", conclou.

Bicicquip Centelles

La passió pel món del ciclisme

C. Comtes de Centelles, 26- CENTELLES
Tel. 93 881 29 55
C. Maduixers - La Garriga
Tel. 93 871 51 83 - 639 77 93 10

Qualitat de vida i atenció personalitzada són la nostra filosofia

Centre Residencial

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **55 places CONCERTADES** amb el Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya
- ▶ **13 places PRIVADES** (tramitació de la prestació vinculada de la dependència)

Centre de Dia

- ▶ Estades indefinides o temporals
- ▶ **13 places PRIVADES**
- ▶ Obert de 8.00h a 21.00h
- ▶ Horari segons conveniència

HOTEL PRAT RESIDÈNCIA
Residència Assistida i Centre de Dia
C. Dr. Bayés, 49 08551 Tona
93 887 00 18
direcció@residenciaprat.com

Un vídeo en 3D relata el cicle vital del tritó del Montseny

Ajuda a conèixer una espècie que no es pot observar al medi

Viladrau

F.P.

Una simulació en 3D creada pel biòleg i artista Oriol Massana permet resseguir el cicle vital del tritó del Montseny sense moure's de casa. El treball permet veure amb tot detall unes situacions que són molt difícils d'observar al medi natural pels mateixos investigadors perquè aquesta espècie endèmica del Montseny és essencialment nocturna i viu en uns hàbitats molt reduïts. Això fa que estigui considerat com un dels animals més amenaçats del planeta, amb un risc crític d'extinció. "Gra-

var tot el cicle vital del tritó del Montseny al medi natural és impossible", apunta Massana, que valora "l'objectiu didàctic" del treball.

El vídeo, que és fruit de tres mesos de feina, es pot trobar a YouTube i està disponible en català, castellà i anglès. Ha estat finançat pel Zoo de Barcelona, que el farà servir com una eina pedagògica i explicativa a la instal·lació dedicada al tritó del Montseny.

El treball de Massana, que ha fet el guió i la direcció del vídeo i s'ha encarregat de la realització 3D, la postproducció i l'edició, ha comptat amb l'assessorament de l'herpe-

tòleg Fèlix Amat, investigador del Museu de Ciències Naturals del Montseny i col·laborador del projecte Life Tritó del Montseny. També de Gerardo García, del Zoo de Chester, al Regne Unit, i del fotògraf Iñaki Relanzón per les imatges que s'han fet servir d'exemplars en cria en captivitat i de l'hàbitat natural, respectivament.

Per al vídeo, no s'ha manipulat cap tritó real: s'ha generat un model 3D d'un tritó amb la tècnica d'escultura digital. Amb les fotos, es va crear una estructura per poder-la animar. "A partir de l'esquelet, pots animar el model", explica

Oriol Massana, biòleg i artista 3D, ha creat el vídeo del tritó

Massana. L'animació es va afegir damunt d'un fons de vídeo gravat amb una càmera sota l'aigua en una riera que té característiques molt similars a les que habita el tritó. S'hi van afegir efectes per il·luminar-lo perquè semblés més real i s'hi va aplicar un desenfocament de profunditat. Massana

destaca la importància de la il·luminació. "Ha de quadrar amb l'animal perquè doni la sensació de realitat", sosté.

Codi QR amb enllaç al vídeo en 3D elaborat pel biòleg Oriol Massana
EL9NOU.CAT

MESURES A PRENDRE AL MERCAT DE CENTELLES

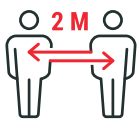
SI VAS A COMPRAR AL MERCAT cal seguir totes les mesures de seguretat

Utilitza mascareta

Utilitza guants

Respecta la distància de seguretat

No toquis els productes

Paga amb targeta, si és possible

Renta't sovint, tot i portant guants

Les parades es reubiquen per garantir la seguretat de venedors i compradors

AJUNTAMENT DE CENTELLES

www.centelles.cat

Isabel González, de 104 anys, la segona persona més gran de Taradell

Taradell Isabel González Uribe, de Taradell, va fer 104 anys dilluns, el dia que començava la fase 1. Tot i així, la majoria de felicitacions de la família les va rebre via videoconferència, gràcies a una seva neta que ha passat el confinament amb ella i la seva mare (filla de l'Isabel). Des de fa un any pràcticament no surt al carrer. L'última vegada que va sortir "més lluny" va ser el 26 de maig de l'any passat, per anar a votar. Per això diu que el confinament pràcticament no l'ha notat i tampoc li ha fet perdre l'humor. Dilluns, quan la seva família la felicitava, la seva resposta era: "Hi els que em falten per complir". González és la segona persona més gran de Taradell. Per davant seu hi ha Jaume Caralt, que al gener en va fer 106.

Balenyà trasllada el seu fons documental a l'arxiu comarcal

Balenyà La documentació de l'arxiu municipal de Balenyà, que actualment es troba dispersa entre l'edifici de la Pista i el del Museu Balenyano per problemes d'espai, es dipositarà a l'arxiu comarcal. L'alcalde, Carles Valls, ha ofert l'organització del trasllat al regidor de l'oposició i seguidor de la història local Josep Tió, que considera "un encert" la decisió del canvi d'ubicació, que no representarà cap cost per a l'Ajuntament.

Restaurant
Cuina creativa de mercat

EL DRAU

Obert cada dia
Pl. Major, 9 · Viladrau
93 884 81 77

la cervé

Bar
Cerveseria
i tapes

Naixements

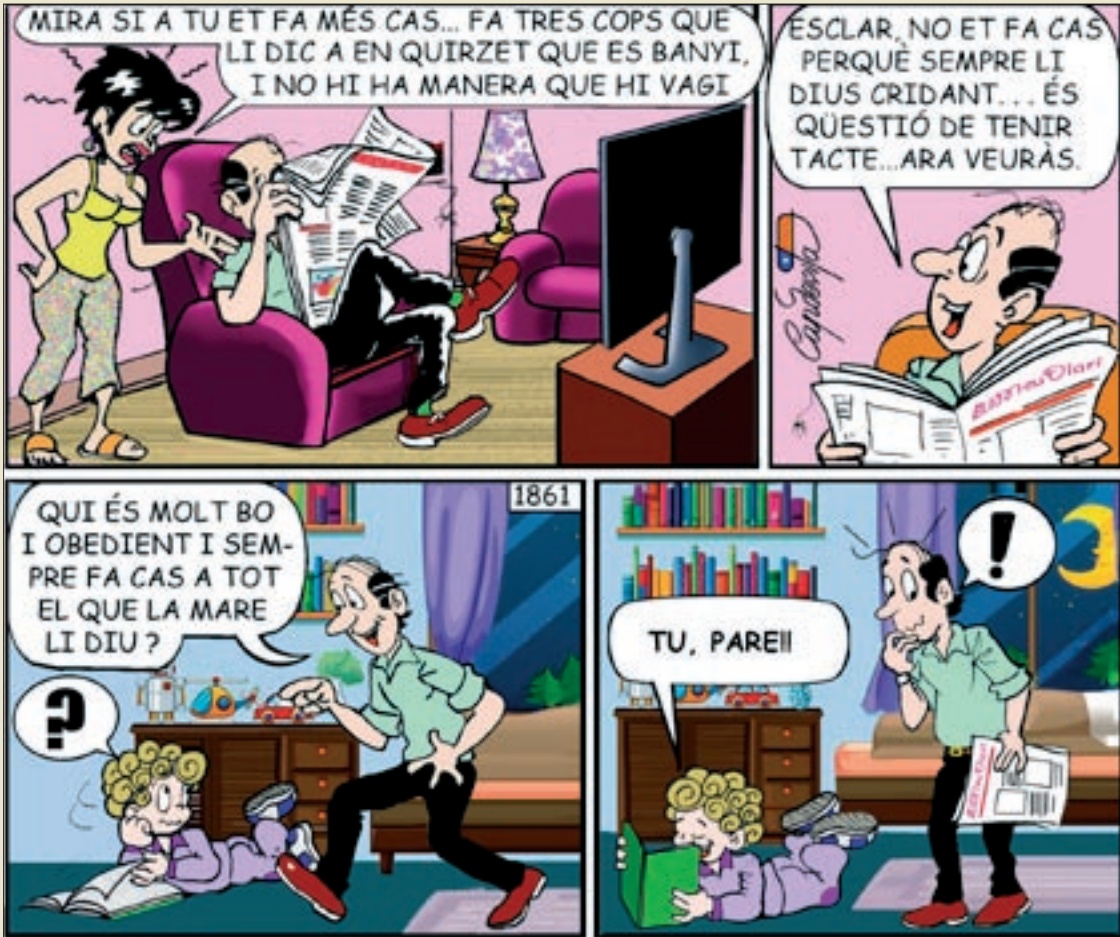
Ayoup Buiyoaran. Vic
Salma Essaadi Assila. Vic
Ona Bassegada Vicente. Vic
Carla Ferré Ballesteros. Hostalets de Balenyà
Paula Colom Nikolova. Tona
Jaume Pujol Codinach. Sant Quirze de Besora
Mirialyz Brito Pinto. Camprodon
Joan Surroca Pons. Ripoll
Carla Casanovas Yague. Campdevàrol

Si voleu publicar el nom dels vostres fills en aquest apartat truqueu al tel. 93 889 49 49 o bé envieu un correu a: agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 22
Santa Joaquina
Sol: ↑ 06.26 ↓ 21.12
Dissabte, 23
Sant Desideri
Sol: ↑ 06.25 ↓ 21.13
Diumenge, 24
Santa Susanna
Sol: ↑ 06.24 ↓ 21.14
Dilluns, 25
Sant Gregori
Sol: ↑ 06.23 ↓ 21.15
Dimarts, 26
Sant Felip Neri
Sol: ↑ 06.23 ↓ 21.16
Dimecres, 27
Sant Juli
Sol: ↑ 06.22 ↓ 21.17
Dijous, 28
Sant Germà
Sol: ↑ 06.21 ↓ 21.17

Quirzet l'homenet

Farmàcies

Vic
+ATLÀNTIDA
C. Montserrat, 11 | dia 22
+AUSA
C. Pare Huix, 15 | dia 23
+POU
Av. Olímpia, 5 | dia 24
Roda de Ter
+TORRENT
Pl. Major, 7 | dies 22 i 23 matí
+DEL TER
Pl. Verdager, 1 | dia 23 tarda
St. Quirze de Besora
+BESORA, SCP
C. del Pont, 45 | dies 22 i 23
Tona
+VILELLA
C. Seva, 1 | dies 22, 23 i 24
Torelló
+BARDOLET
C. Canigó, 72 | dia 22
+ESTUDIS
C. Anselm Clavé, 2 | dies 23 i 24
Manlleu
+POU
C. Vilamirosa, 109 | dia 22
+ROSELL
C. Montseny, 71 | dies 23 i 24
Olost
+LÓPEZ
Pg. Dr. Lleopart, 4 | dia 22
Prats de Lluçanès
+VIVER
C. Major, 35 | dies 23 i 24
Ripoll
+ROCA
Ctra. Barcelona, 38 | dia 22
+RIU
Pl. Gran, 24 | dies 23 i 24
Sant Joan de les Abadesses
+CAMPRUBÍ
C. Ramon d'Urg, 56 | dies 22, 23 i 24

Defuncions

Mari Carmen Pérez Vidales. 72 anys. Vic	David Orra Serrallonga. 39 anys. Taradell
Jordi Roca Puig. 68 anys. Manlleu	Ramon Viñas Ferrer. 69 anys. Santa Eulàlia de Riuprimer
Josefa Estragués Arau. 91 anys. Calldetenes	Francisco Galafat Garzón. 88 anys. Torelló
Abdelkarim Izri. 41 anys. Vic	Joana Mascaró Riera. 88 anys. Vinyoles
Àngela Serrat Juvanteny. 91 anys. Manlleu/Sta. Maria de Corcó	Rolliia Valeeva. 72 anys. Les Masies de Voltregà
Teresa Roma Aumatell. 93 anys. Vic/Sant Julià de Vilatorrada	Teresa Potellas Serratosa. 92 anys. Sant Hipòlit de Voltregà
Rafa Garcia Funes. 60 anys. Vic	Ramon Camps Caralt. 92 anys. Torelló
Josep Segura Carmona. 63 anys. Barcelona/Vic	Dolors Plans Gaja. 91 anys. Santa Creu de Jutglar
Ramon Turró Pascual. 86 anys. Vic	Rosa Esperanza Juarez Brito. 56 anys. Manresa/St. Feliu Sasserra
Eduard Casalí Suciats. 86 anys. Vic	Montserrat Casals Barnola. 69 anys. Ribes de Freser
Andreu Sierra de Poza. 85 anys. Vic	Concepció Puig Maranges. 85 anys. Sant Joan de les Abadesses
Jordi Calves Gimenez. 67 anys. Barcelona/Vic	Concepció Prado Ortiz. 92 anys. Ripoll
Laura Pardo Ibarra. 87 anys. Moià/Vic	

Al dia. Catalunya Central
Informatiu de les comarques del Berguedà, el Bages, el Moianès i Osona.
De dilluns a divendres a les 14h
Presenta Natàlia Peix

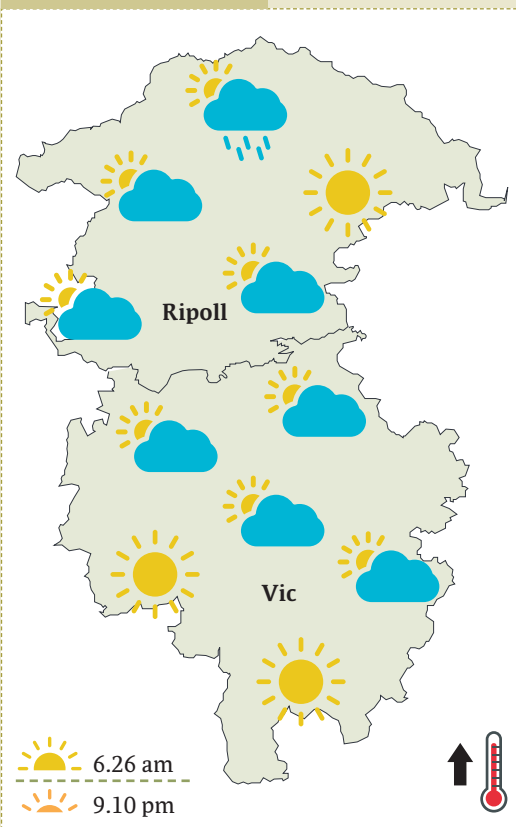
EL 9 TV

EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

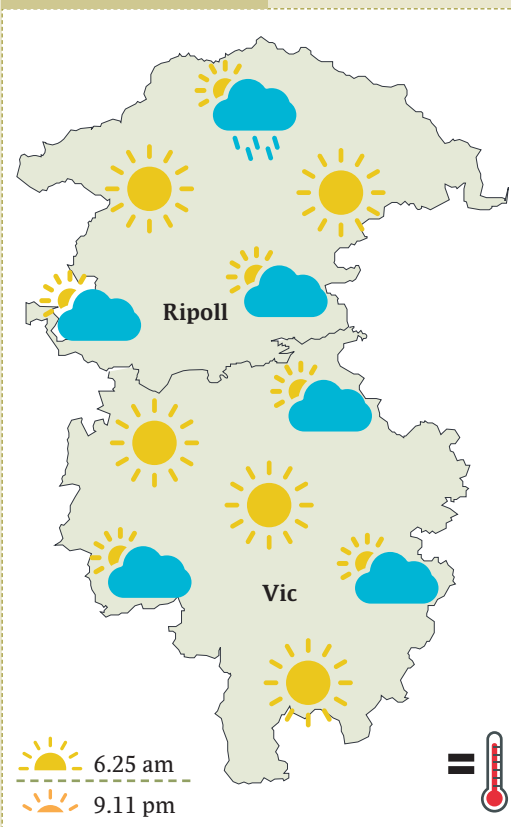
Divendres

Previsió divendres

Continuarà el temps estable i anticiclònic, amb visibilitat bona o molt bona al Ripollès i punts més alts d'Osona, només amb alguna boirina matinal a les fondalades de la Plana de Vic. Les temperatures pujaran lleugerament i superaran els 30 graus en algun observatori. Pot créixer alguna nuvolada de tarda i deixar ruixats al Pirineu.

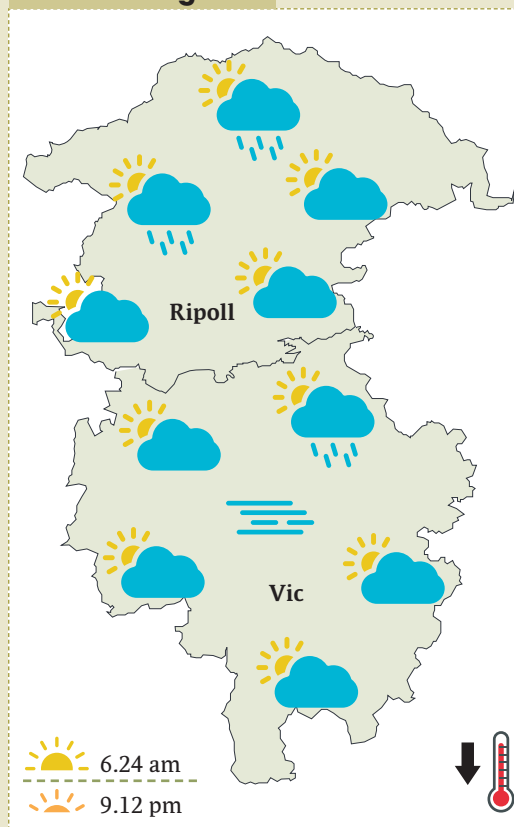
Dissabte

Previsió dissabte

Altre cop la calor serà la protagonista aquest dissabte. Temperatures màximes que podrien passar dels 30°C. Pel que fa a les mínimes, seran molt suaus, d'entre 10 i 16°C. Poden créixer nuvolades i no es descarta algun ruixat de tarda al Pirineu. El vent serà de flux a moderat del sud-oest.

Diumenge

Previsió diumenge

Petit canvi aquest diumenge, amb l'entrada d'una mica d'aire fred en alçada que podria fer créixer nuvolades a la tarda i donar ruixats al Pirineu, Prepirineu i nord d'Osona. A la resta es mantindrà el cel mig ennuvolat. Les temperatures baixaran un parell de graus. Pel que fa a la setmana que ve, les temperatures pujaran a partir de dimarts.

... aquesta setmana

Temperatures					Pluja
Població	Dia	Mín.	Dia	Màx.	Litres
Bellmunt	15-Maig	6,1	20-Maig	22,8	12,4
Cussons	18-Maig	4,6	20-Maig	27,8	15,8
Hostalets de Balenyà	18-Maig	9,0	20-Maig	27,7	21
Malla	18-Maig	7,3	20-Maig	27,8	21,2
Planoles	18-Maig	5,8	20-Maig	24,7	5,8
Ripoll	18-Maig	5,6	20-Maig	27,6	20,7
Rupit	18-Maig	5,4	20-Maig	24,7	30,6
St.Pau de Segúries	18-Maig	2,6	19-Maig	26,1	33
Sta.Cecília Voltregà	18-Maig	6,6	20-Maig	27,6	13,4
Sta.Eulàlia Riuprim.	18-Maig	7,7	20-Maig	29,3	17,4
Taradell Nord	18-Maig	6,8	19-Maig	28,4	22,4
Vic	18-Maig	7,4	20-Maig	29,4	18,2
Viladrau	18-Maig	7,0	20-Maig	25,9	37,4

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

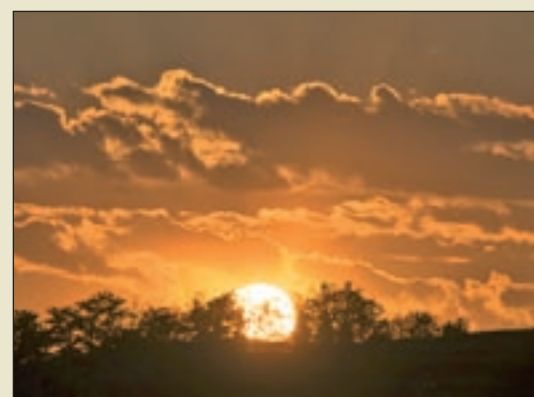
AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

JOSEP M. COSTA

EMILI VILAMALA

CARMEN MOLIST

EL 9 FM 92.8

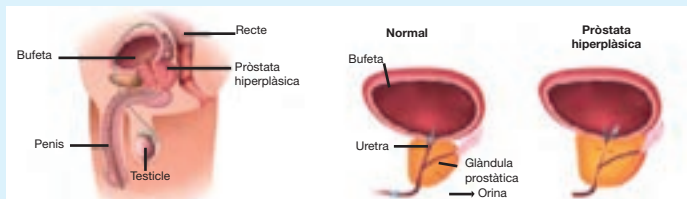
La ràdio d'Osona

ferSalut
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

HIPERPLÀSIA BENIGNA DE PRÒSTATA

La pròstata és un òrgan genital glandular masculí, que en condicions normals té la forma i mida semblants al d'una castanya. Aquesta glàndula està just a sota de la bufeta urinària i està travessada per la uretra, fent així, entre d'altres, una funció en la sortida de l'orina similar a una aixeta. Quan la pròstata està més gran del que pertoca pot produir una obstrucció en el pas de l'orina i donar símptomes d'irritació o de dificultat en el pas de l'orina a través seu.

Símptomes de l'HBP

L'augment de la mida prostàtica no sempre es relaciona amb els mateixos símptomes. Tant pot ser que no doni cap símptoma com que provoqui un increment en les ganas d'orinar, una dificultat per iniciar la micció, una disminució del raig, la sensació de no buidar completament la bufeta, la urgència miccional, la incontinència, haver-se de llevar a orinar sovint a les nits, la retenció d'orina, el raig intermitent. Tots aquests símptomes són força inespecífics i poden variar al llarg del temps.

Com es diagnostica?

Si apareixen alguns dels símptomes, caldria fer un diagnòstic acurat amb la intenció de descartar altres malalties que donen símptomes similars i valorar el millor tractament en el cas que es tracti d'HBP. S'hauria de quantificar la intensitat dels símptomes i l'afectació que aquests produeixen en la qualitat de vida del pacient, això es fa mitjançant un test autoadministrat anomenat IPSS. S'hauria de realitzar un tacte rectal per part del metge. Segons els resultats obtinguts, es pot valorar la realització de proves com analítica de sang, orina i ecografia abdominal. Altres tècniques més sofisticades s'utilitzen en alguns casos però no de manera habitual.

Tractament

Segons cada cas individual i basat en els resultats obtinguts en la fase de diagnòstic, els tractaments s'han de seleccionar acuradament. Aquests són variats i poden ser des de no donar cap tractament fins a diferents tècniques quirúrgiques, passant per fàrmacs orientats a disminuir els símptomes, disminuir la mida prostàtica o combinacions farmacològiques orientades a disminuir les dues coses.

PSA (Antigen Prostàtic Específic)

Actualment està en debat el benefici o perjudici de realitzar una analítica de sang amb determinació de PSA, tant en pacients sense símptomes com en pacients en el procés diagnòstic d'HBP.

ANÀLISIS CLÍNICS LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h. Dissabtes de 9 a 13 h. Tel. 93 885 08 08 - C. Morgades, 23, baixos - Vic

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA

HORES CONVINQUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC

Tel. 93 885 26 21

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat

Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL

HORES CONVINQUDES

dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56

C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clínica de Vic

Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta

VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata

Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre

ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com

Pl. Canonge Collé, 8, 1r 2a
Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

- Cirurgia pròtesi genoll i maluc - Artroscòpia genoll, espatlla i turmell - Ortopèdia infantil -

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clínica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

DR. J. FOLCH

METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Laboratoris Eurás
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNICS

Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES

Varius (CHIVA, estètica...)

edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55

Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22

C. Nou, 43
93 886 10 55

VIC

PODOLOGIA:

Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55

Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52

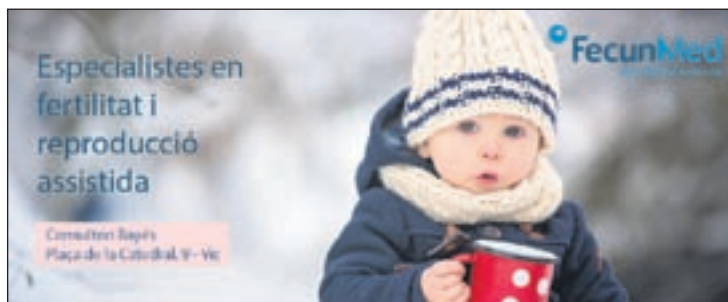
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL

Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

www.bayesconsultori.cat Nou servei de CITA WEB	
ESPECIALISTES	
Plaça Catedral, 9 - VIC Tel. 93 889 22 29	- Cardiologia - Cardiologia pediàtrica - Medicina interna i geriatria - Neurologia - Reumatologia - Aparell digestiu - Oncologia - Endocrinologia - Dermatologia - Dermatoestètica - Psiquiatria - Psiquiatria infantil i juvenil - Al·lèrgia-immunologia clínica - Al·lèrgia pediàtrica - Pediatria - Ginecologia i Obstetrícia - Ginecologia i reproducció assistida - Urologia - Angiologia i cirurgia vascular - Otorrinolaringologia - Oftalmologia - Oftalmologia infantil - Traumatologia - Pneumologia - Cirurgia general - Cirurgia oral i maxil·lofacial - Cirurgia estètica i reparadora - Clínica del dolor - Psicogeriatria - Medicina de família - Medicina del son - Anestesiologia - Holter E.C.G. - Holter Pressió (MAPA) - Densitometria - Urodinamia - Cistoscòpies/Histeroscòpies - Radiografies - Amniocentesis
	- Prof. A. Bayés de Luna, Prof. T. Bayés Genís, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina - Dr. F. Rosés - Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol - Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayés - Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez - Dr. R. Barniol - Dr. E. Batiste-Alentorn - Dr. I. Saigó - Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal - Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana - Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda - Dr. P. Tapias - Dra. A. Sala - Dra. A. López - Dr. P. Domènech, Dra. A. López - Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau - Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia - Dr. J. Fernández-Zuazu - Dr. O. Parés - Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubí - Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill - Dra. M. Vidal - Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori - Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra - Dr. J. Molinas - Dr. C. Bassas - Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma - Dra. M. Jiménez - Dr. F. Escabá - Dr. J. Fontarnau - Dra. Ester Tió - Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella - Llic. P. Borràt - Llic. I. Verdaguer - Llic. I. Sala - Llic. M. Pellicer - Dra. E. Quintana - Sra. C. Sallent - Sra. M. Mauri - Sra. C. Garolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Soler, Sra. M. Parra - Sra. A. Griffell - Dr. J. Fargas

GUIA MÈDICA

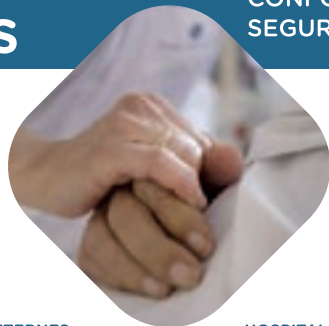
Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA
EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Ajuts temporal Gloria

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

**COMPRO PISOS
AL COMPTAT**

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGÀ
☎ 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desguaceslagleva.com 93 857 11 53
Botifla on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

**DESEMBUSSOS
I FOSSES SÈPTIQUES**

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrincabras.cat

ADVOCATS

**DE ROCAFIGUERA
MONTANYA**

t'ajudem

Família, herències, contractes,
arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

Sintonitzeu
EL 9 FM
la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8

EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

ENS QUEDEM A CASA

Propostes i idees per passar a casa
aquests dies de confinament

Dilluns, dimecres i divendres
A les 18.30h
En directe a la teva tele local

EL 9 TV

LA BOTIGA D'
EL 9 NOU

Només per a
subscriptors
i socis

Al facilitar les vostres dades accepteu
expressament la política de privacitat
de Premsa d'Osona, SA, que podeu consultar a
www.el9nou.cat

**Conjunt de paelles
Jata Ful Granite.**

Grill JATA full inducció
KILIMANJARO 28cm
Paella JATA full inducció
SF324 24 cm GRANITE
PFLUON
Paella JATA full inducció
SF328 28 cm GRANITE
PFLUON

Per només
55€
Inclou enviament
a domicili

**Sandvitxera Tefal
SM155012
de 700 W
i per a 4 unitats.**

Per només
26€
Inclou enviament
a domicili

Jata
hogar

Feu la vostra reserva trucant al **93 889 49 49** o bé entrant a
el9club.cat, aboneu l'import i en menys d'una setmana rebreu el producte a casa.

Es pot reservar fins al **22-05-2020** inclòs.

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 22

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA. Foc al virus.
 7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
 9.00 TERRITORI 17. Magazin.
 12.00 VICACTIVA'T A CASA. Activitat física.
 12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
 13.00 ANGLE OBERT. Marçal Ortuño (ERC), alcalde de Torelló. Presenta: Guillem Rico.
 14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
 15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 L'ESCOLA A CASA.
 17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 18.00 LA PORTERIA.
 18.30 ENS QUEDEM A CASA.
 19.00 CONNECTI.CAT.
 20.00 L'ESCOLA A CASA.
 20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 21.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Presenta: Pitu Anaya.
 21.30 L'ESCOLA A CASA.
 22.00 PAISATGES ENCREUATS. Cabrerès-Puigsacalm i Guillerries.
 22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 23.00 BEN TROBATS. Magazin.
 0.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Santa Perpètua de Gaià.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
 1.00 CONNECTI.CAT. .
 2.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dissabte 23

6.00 PAISATGES ENCREUATS.
 6.30 GAUDEIX LA FESTA.
 7.00 L'ESCOLA A CASA.
 7.30 JACINT VERDAGUER. 175 ANYS. Reportatge.
 8.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
 9.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. Mètode Feldenkrais en cadira.
 9.30 JACINT VERDAGUER. 175 ANYS. Reportatge.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 L'ESCOLA A CASA.
 11.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 14.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 14.30 AVENTURA'T. L'embassament de Rialb.
 15.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 15.30 VICACTIVA'T A CASA.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 THE WEEKLY MAG.
 17.30 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS.
 18.00 CIRC: INVISIBLES. Fira Trapezi 2017.
 19.00 CIUTADÀ NOVELL. Metro de Barcelona.
 19.45 TOTS A LA CUINA.
 20.00 EURO COVID-19. Presenta: David de Dios.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu. Presenta: Meritxell Garriga.
 21.00 SOFÀ MUSIC. Berta Puigdemassa / Karregades / Lauzeta / El Petit de Cal Eril.
 22.55 SABERUTS. Capítol 4.
 23.00 PAISATGES ENCREUATS.
 23.30 JACINT VERDAGUER. 175 ANYS. Reportatge.
 0.00 TELÓ DE FONTS.
 0.30 TORNA-LA A TOCAR,

SAM. Cinema.
 1.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 1.30 AVENTURA'T.
 2.00 DE TEE A GREEN. Golf.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Diumenge 24

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 8.30 VICACTIVA'T A CASA.
 9.00 CAMINANT PER CATALUNYA.
 9.30 L'ESCOLA BRESSOL A CASA. Infantil.
 10.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. En directe.
 12.22 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 12.30 L'ESCOLA A CASA. Dilluns / Dimecres / Divendres.
 14.00 PAISATGES ENCREUATS.
 14.30 AVENTURA'T.
 15.00 VICACTIVA'T A CASA.
 15.30 JACINT VERDAGUER. 175 ANYS. Reportatge.
 16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
 17.00 JACOB, MIMI I ELS GOSSOS DEL BARRI. Cinema infantil.
 18.15 L'OMISSIÓ DE LA FAMÍLIA COLEMAN. Teatre.
 20.00 EURO COVID-19.
 20.30 AL DIA CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 SANT JORDI 2020. Mireia Boya / Víctor Sunyol i Toni Clapés / Toni Cruanyes / Noemí Morral / Toni Vall / Carme Bayot
 0.00 OSONA DES DEL CONFINAMENT. Càpsules.
 0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Dilluns / Dimarts / Dimecres / Dijous / Divendres.
 3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Recordant Jacint Verdaguer

Reportatge de l'ofrena a Verdaguer, diumenge a Folgueroles, on diversos artistes valoren l'obra del poeta 175 anys després del seu naixement.

Jacint Verdaguer. 175 anys ds. 23.30; dg. 15.30

Més activitats per fer a casa

Els mestres de les escoles de Vic preparen noves activitats perquè els més petits puguin fer a casa. Diumenge, els tres capítols de la setmana.

L'escola a casa diumenge, 12.30

L'actualitat del cap de setmana

Les notícies del cap de setmana queden recollides durant 27 minuts dissabte i diumenge al vespre, en un espai presentat per Meritxell Garriga.

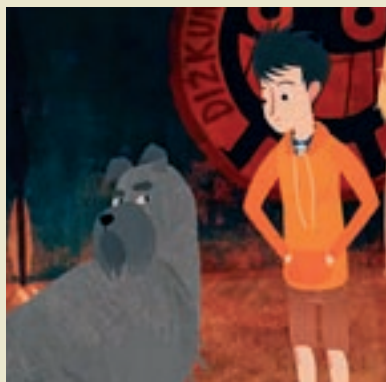
Al dia cap de setmana dissabte i diumenge, 20.30

Cinema per als més petits

La importància del treball en equip és la raó de ser d'aquesta pel·lícula. És una coproducció animada de Letònia i Polònia per als més petits.

Jacob, Mimi i els gossos... diumenge, 17.00

El Petit de Cal Eril, a 'Sofà Music'

Quatre músics lleidatans més actuen dissabte a la nit des del confinament: Berta Puigdemassa, Karregades, Lauzeta i El Petit de Cal Eril.

Sofà Music dissabte, 21.00

El Cabrerès i les Guillerries

El Cabrerès, el Puigsacalm i les Guillerries són els destins d'Albert Brosa en una nova entrega del seu recorregut setmanal pels paisatges catalans.

Paisatges encreuats divendres, 22.00

Verdaguer, Orra o com guanyar-se l'eternitat

Jordi Sunyer

Comencem amb una molt bona notícia. La falca de la Funerària Cuberta que diàriament apareix a EL 9 TV ja només dura 1 minut i 8 segons. Exactament el mateix que fa un any. Els efectes del coronavirus en el nombre de defuncions comarcals, doncs, ja són gairebé imperceptibles. La putada és que en el llistat hi apareix David Orra, un jove taradellenc de només 39 anys que el càncer –i no pas la Covid-19– s'ha endut massa d'hora. Aquests darrers dies, Orra s'havia convertit en un dels músics més coneguts de l'escena comarcal (i també nacional) gràcies a les versions que patums com Gossos, Paula Valls, Clara Peya, Pèsh, Coloma Bertran o Roger Usart havien fet de les seves cançons. Dimecres, per tancar *La*

tramoia, vam poder gaudir d'un mix de la cançó *M'enfilo ben, ben alt* que ens va posar la pell de gallina. Gràcies, David, per tant, i gràcies també als músics per, a base de cançons, convertir en etern el seu record. I parlant de persones eternes aquesta setmana és obligat citar Jacint Verdaguer. Diumenge feia 175 anys del seu naixement i dimarts EL 9 TV va emetre un especial on es procurava trobar una explicació al fet que, gairebé dos segles després, el seu record encara sigui tan viu. I sí, la seva obra és bestial, va servir per tornar a fer del català una llengua literària equiparable a qualsevol altra (amb estructures d'estat al darrere) però a més també hi havia la persona. El poble l'estimava. No en va el de Verdaguer va ser l'únic monument de reminiscència religiosa que els anarquistes de Barcelona van deixar dempeus durant la Guerra Civil. Geni i figura. Com Orra.

RICHARD SCHATZBERGER

PLORAR

Doncs això, que naixem plorant. I, en canvi, quasi mai en parlem, de plorar. Bé, de plorar potser

sí. Però només quan ploren els altres.

Ens han fet riure mil cops les llàgrimes del president Núñez, les de Cristiano Ronaldo quan va perdre amb Portugal la final de l'Euro-copa del 2016 i les de Belén Esteban al *Sálvame*. Hi ha

qui va criticar la consellera Alba Vergés per emocionar-se mentre anunciava el confinament de la Conca d'Òdena, on deixava pares, marit i fills mentre ella s'havia de quedar a Barcelona per exercir la seva responsabilitat política.

Ens va impactar Van Gaal amb els ulls humits i la veu trencada a la sala de premsa de Can Barça. I Pablo Iglesias bramant al Congrés dels Diputats després de la investidura de Pedro Sánchez. Vam aplaudir els plors d'Iniesta quan va marxar al

El coronavirus ens ha canviat la vida. Molt. Massa. Plorarem més. O si més no en parlarem

Japó. I els dels companys i companyes de repartiment de l'actor Jesús Vidal quan va

rebre el premi Goya a l'actor revelació per *Campeones* l'any passat. Ens va commoure Barack Obama plorant pels morts en tirotejos a les escoles i universitats dels EUA. I ens va sobtar el plor del tennista Novack Djokovic quan va caure eliminat en la primera ronda dels Jocs Olímpics de Rio l'any 2016. I el de Leo Messi després de fallar un penal en la final de la Copa Amèrica del mateix any. Ens amaguem les llàgrimes quan arrenquem a plorar al cine, veient *La vida és*

bella, El color púrpura o Titanic. I quan mirem qualsevol sèrie o el programa *Tabús* al sofà de casa.

Aquestes setmanes de pandèmia letal n'he vist molta, de gent plorant. A les botigues. O al carrer. Amb els ulls humits traient el cap per sobre la mascareta. O a llàgrima viva. I he allunyat sempre la meua mirada. Per no incomodar l'emoció íntima que dispara aquest plor. I a l'instant m'he fet mil preguntes. Que si han perdut una persona estimada. Que si s'han quedat sense ingressos. Que si és massa dur viure tants dies tancat a casa. O que si simplement la vida és bonica i, a vegades, complicada.

És complicat plorar en públic. Perquè així hem crescut: aplaudint el somriure i imputant el plor. Perquè, estúpidament, l'hem vist com una debilitat i no pas com una fortalesa. Perquè ens n'hem amagat massa. I perquè pocs cops l'hem sabut acollir. De fet, quan veiem algú plorant, el primer que li diem sempre és: "No ploris".

El coronavirus ens ha canviat la vida. Molt. Massa. I potser ens abraçarem menys i ens farem menys petons. Però plorarem més. O si més no en parlarem. Jo aquests dies he plorat força. I el millor de tot, quan els ho he explicat a dos bons amics, m'han reconegut que ells també.

Eloi Vila

Cromos

Torra llegeix Solà

Si una qualitat no se li pot negar al president Quim Torra és la de ser un gran lector i amb preferències osonenques, perquè cita sovint Lluís Solà. Quan es va conèixer dimarts el premi a la mallenca Irene Solà, va fer una piulada qualificant la seva novel·la d'"esplèndida" i "inoblidable".

Caminar

No sabem que hi hagi cap estudi empíric, però alguns usuaris ens han comentat que des que es va passar a la fase 1 i han obert les terrasses dels bars, s'ha reduït l'afluència de gent a l'anella verda de Vic i altres zones on es va a caminar i fer esport. Que l'escriure no ens faci perdre el llegir.

Bàsquet

L'alcalde de Manlleu, Àlex Garrido, gran aficionat al bàsquet, va coincidir fent uns tirs a la cistella de Gràcia amb la jugadora Mama Dembelé, una de les perles del bàsquet estatal. Ho va explicar a les xarxes socials però no va precisar qui dels dos té millor canell. L'important és fer esport, és clar.

Incivisme

Tingui o no relació amb el confinament, el cert és que aquests dies hi ha un repunt d'abandonament de mobles, matalassos i altres al costat dels contenidors. Aquesta setmana al carrer Pius XII de Vic no hi havia algun objecte voluminós, no, hi havia gairebé un pis sencer.

La vinyeta (Marylow)

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició Víctor Palomar
Seccions
Dolors Altarriba (economia i monogràfics)
Vicenç Bigas (reportatges) / Miquel Erra (el calaix)
Albert Llimós (fotografia) / Esther Rovira (esports)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Redacció
Clàudia Dinarès / Guillem Freixa / Arnau Jaumira / Isaac Moreno
Natàlia Peix / Guillem Rico / Sagi Serra / Jordi Sunyer / Txell Vilamala
Correctora Cristina Anfruns
Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat edicions Rosa Serra
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció, Administració i Publicitat
Vic: Plaça de la Catedral, 2.
Tel. 93/889 49 49 - Fax 93/885 05 69
c/e direccio@vic.el9nou.com
c/e ripoll@el9nou.com

Edició i Distribució
Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Imprintsa
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

8 420565 1256209

00522 8 420565 1256001